

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΕΙΣ ΤΟ «ΕΡΓΟΝ»
 Ένα καταπληκτικόν πράγματι ανάγνωσμα
 «ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»
 Μυθιστόρημα γεμάτο έρωτα και περιπέτειες,
 πού θα συναρπάση κυριολεκτικώς τούς ανα-
 γνώστας μας.

32
 ΣΕΛΙΔΕΣ
 2
 ΔΡΑΧΜΑΙ

Αθήναι
 19
 Ιανουαρίου
 1937
 Αρ. φύλ. 17.

E64

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

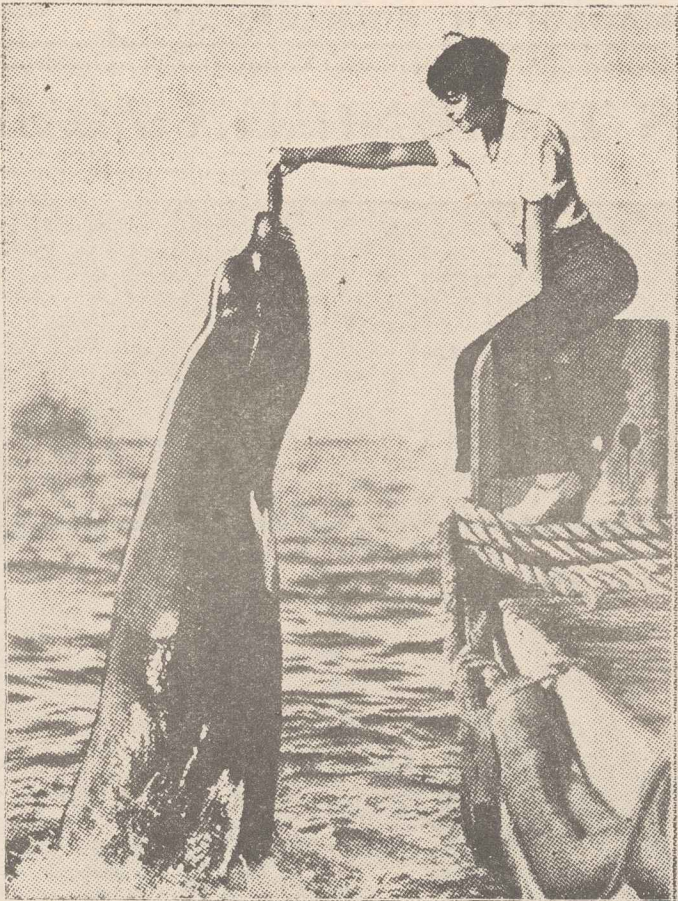

APR 18 1964

ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΤΑ ΠΑΡΑΛΟΙΑ

Δύο πολύ καλοί φίλοι....

Είς τας άκτάς τής θωορίδος ένεφαν ίσθσαν τελευταίως άρκετά κοπάδια από φώκιες, που παρεπλανήθησαν φαίνεται συνεπεία των τελευταίων φοβερών τρικυμιών. Έννοείται ότι οι κάτοικοι των κοσμηκών λουτροπόλεων που έτρομοκρατήθησαν κατάρχας δ'ν έξέρδυναν' να συνηθίσουν με το θέαμα των τεράτων, με τά ήμερώτερα των οποίων έξοικειώθησαν. Είτην φωτογραφίαν. Μία χαριτωμένη Αμερικανίς προσφέρει με το χέρι της μικρά ψαράκια σε μιά φώκια, με την οποίαν έγιναν πρώτης τάξεως φίλες!

ΤΑΞΕΙΔΙ ΜΕ ΒΑΡΕΛΙ ΔΕΝ ΗΤΟ ΤΡΕΛΛΟΣ!

Ένας Αμερικανός Έρνέστος Μπιενκάου, παλαιός πολεμιστής, εδδλωσεν ότι θα δαπανήση την άποικιστική, την οποίαν έπηρεε τελευταίως από το Κράτος, δια να αγοράσθι ένα μεγάλο ζυλίνο βαρέλι, με το οποίον θα έπικειρήση τον διάπλου τον Άτλαντικού. Το περιόσιον αυτό βαρέλι, το οποίον θα στοικίση περί τα χίλια δολάρια, εύοικετα ήδη υπό κατασκευήν εις ένα έργοστασίον των ειδών αυτών, το οποίον θα κάμνι ούτω και μίαν καλιν ρεκλάμιν. Ο Μπιενκάου, όπως εδδλωσε, θ' αναχωρήσει από ένα σημείον του όρμου τής Νέας Υόρκης, δ'ν είναι οιονδήποτε Εύρωπαικόν λιμένα.

Περίεργα στοιχεία

Την 4ην Άπριλίου 1927 κάποιος Πέτερ Γιάνσον, από την Κοπεγχάγη, έστοιχίστηκε πέντε χιλιάδες κορώνες, ότι θα έκαμνε τον γύρον του Κόσμου με παντούφλες. Αι έφημερίδες τής Κοπεγχάγης γράφουν όρις οι περίεργος εκέινος περιηγητής έπέστρεψε μετά έννευσιαν εις την πατρίδα του, αφού κατνάλωσε 14 κοστούμια, 17 μπαστούνια και 136 ζεύγη παντούφλες, αφού δέν μετεκρίριζε τον καθόλου παπούτσια. Δυστυχώς όμως δέν εισέρχεται τα χρήματα του στοικίματος, διότι έν τ' μεταξύ ο φίλος του εκρεχώκισσε. Άτάρως άπό την άτυχίαν αυτήν ο Πέτερ Γιάνσον έστοιχίστηκε με ένα άλλον ότι θα κάμνι πάλιν τον γύρον του Κόσμου, αυτήν την φοράν μόνον με τίς κάλτσες.

Το πάθημα του Μωχάμετ

Είς την Άλεξάνδρην πρό διέτις κάποιος Μωχάμετ, ηλικίας 65 έτών, ευφρομένη μίαν νέαν 19 μόνον έτών άνύμνη Ζαννούμιν. Έπειτα όμως οι δύο σύζυγοι εμάλωσαν οσάρα, και ο Μωχάμετ έδωκε την γυναίκα του ένόμιον μισθόν, πράγμα που άντιπροσώπευε το ίδιον μας διαζύγιον. Αυτό έπανεληθή τρεις φορές, και κάθε φοράν την έδέκετο πάλιν εις το σπίτι του. Μετά το τρίτον διαζύγιον όμως δέν ήμπορούσε να την ζανοναντρεύη κατά τά Μουσουλμανικά έθιμα, ένν προηγουμένως δέν την έπαίρειν ένας άλλος, από τον οποίον έπρεπε να χωρίσθι δια να την ζανονήσθι αυτός. Ο Μωχάμετ παρέσκαλε έννα φίλον του, τον Χουσεΐν, να παίξη τον ρόλον αυτόν, να παντρεύη έλαδην την γυναίκα του δια μίαν μόνον ήμέραν. Ο άλλος έδέχθη. Με μόννη την διαφοράν ότι τού άρεσεν ή Ζαννούμιν, και δέν την έδωκε, όπως είκαν συμφωνήσει. Καί ο έξηντήρης Μωχάμετ έμεινε με την όρεξιν.

Είς το Τρέντον των Ηνωμένων Πολιτειών, πρό ήμερών μίαν γυναίκα έπλεψήσεν εις το πλαιοότερον Άστνομικόν Τμήμα, λέγουσα ότι ένας τρελλός περιφέρειται γύρω από το σπίτι τής. Μετ' άλλων κατέβησε το αυτοκίνητον τής άστυνομίας, αλλά ο τρελλός είκιν εξαφανισθή. Έρωτηθείσα σχετικώς ή κυρία είπε ότι ο ύποπτος έφορούσε εις το κεφάλι ένα κλουδί και έκρατούσε μίαν άναμμένην δάδα. Τότε ο έπί κεφαλής των άστυνομικών την καθούσασε, είπαι ότι δέν πρόκειται περί τρελλού, αλλά περί μελισοκόμου, ο οποίος προστατείται το πρόσωπόν του με μίαν βικτυατην προσωπίδα, προσεπάθει με την δάδα να έπαναφέρει εις την κυψέλην των ένα αμύνον από μελισσία που είκαν άπομακρυνθή πολύ.

Και οι άνεργοι δικαιούνται να πίνουν.

Ο Άγγλος δικαστής κ. Φρέντ θεωρείται σήμερον υπό των άνεργών, ως ο καλύτερος φίλος των. Κάποιος όνόματι Γάλντερ, είκε καταγγείλει ένα άνεργον, όνόματι Τζιμ Άμπεργκεν, ότι δέν του έπληρωνεν ένα μικρόν χρέος του, εκ 3 στερλινών. Ός μεγαλοτέρον έπικειρήνη έναντίον του άντιδικού του ο Γάλντερ έφερεν ότι ο Άμπεργκεν μολονότι συνεντρεπτο έκ του έπιδόματος των άνεργών, έν τούτοις, την νύκτα έούκωνεν εις τα ποτοπωλεία και έπινεν άρκετά. Ο δικαστής έπενέθη άμέσως και κατέρριψε το έπικείμενον αυτό. Δέν ήμπορώ, είπε, να δεχθώ, ότι έπειδή ένας άνθρωπος έχει το άτύχημα να παραμείνη άνεργος, δέν δικαιούται να πίνη παρά μόνον το Σάββατον. Αυτό θα ήτο ως να είκαμε την δέωσαν να είναι ο άνεργος και Άγιος, και νομίζω ότι κανείς από ήμας εδδ δέν μπορεί να καυχήθι ότι είναι Άγιος.

Τρέφεται με έφημερίδας

Είς την πρωτεύουσαν τής γειτονικής Γιουγκοσλαβίας, το Βελιγράδι, κάποιος Άνδρεϊ Κουρσιούμιν, άπεφάσισεν όπως από τούδε και εις το έξής τρέφεται μόνον με χαρτί έφημερίδων και άλλων έντύπων. Δύο φορές την ήμέραν, το μεσημέρι και το βράδυ, ο παράδοσος αυτός κύριος καταδροχίζει δημόσια δύο έως τρεις Γιουγκοσλαβικάς έφημερίδας, τάς οποίας προηγουμένως βράζει με όλγιον ήλιος. Ένας Ιατρός έρωτηθείς σχετικώς, εδδλωσεν ότι ή τροφή αυτή δέν είναι βέλτιστα πολύ θρεπτική, πάντως όμως δέν είναι επιβλαβής, αφού το χαρτί κατακευάζεται από φυτικές ουσίες.

Τα περίεργα τής ιατρικής

ΓΙΑΤΙ ΑΡΑΓΕ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΦΑΛΑΚΡΑ;

Η μεγάλη πλειονότης των νευρασθενικών και των άπατεώνων χάνουν τίς τρίχες τής κεφαλής των.

Τι λέγει ένας άμερικανός επιστήμων

Ο αριθμός των φαλακρών είναι διπλάσιος μεταξύ των έν γενεί κοκοπιών, άπό ότι είναι μεταξύ των τριών ανθρώπων. Αυτό είναι το άποτέλεσμα των παρατηρήσεων του όρος Παύλου Α. Τόμας, του Σικάγου, που αφιέρωσε πολλά έτη εις την παρατήρησιν τής κόμης των Αμερικανών εις τας πόλεις και την ύμπερον, καθώς και εις τας περισσότερας φυλάκας των Ηνωμένων Πολιτειών. Έννοείται δέν υπάρχει κανένας λόγος να άνυποκούν οι τίμιοι πολίται οι σεβόμενοι τούς Νόμους. Η φαλάκρα δέν είναι ένδειξις έγκληματικότητας. Κάθε άλλο. Την πτώση των μαλλιών δέν προκαλούν αι έγκληματικά όκείφεις. Άν συνέβαινε κάτι τέτοιο, το έργον τής άστυνομίας θα ήτο τόσο εύκολον! Έν περιπτώσις έγκληματος θα ήρκει να συλληφθούν όλοι οι φαλακροί, να υποβληθούν εις άνάκρισιν και να άναζητηθί μεταξύ αυτών ο ένοχος. Ο τρόπος που έοκείθη ο όρ Τόμας είναι άπλους. Η φαλάκρα είναι πολλάκις άποτέλεσμα κακής καταστάσεως του οργανισμού. Η γενική αυτή κακή κατάσταση του οργανισμού προκαλεί τίσιν πρόσ το έγκλημα. Έκ των στατιστικών που έγιναν εις τας φυλάκας, προκύπτει ότι οι περισσότεροι κατόδικοι δέν χείρουν καλής υγείας, είτε συνεπεία κληρονομικότητας, είτε διότι δέν έτράφησαν καλά και έν γενεί δέν έζησαν υπό υγιεινών συνθηκών ως παιδιά. Οι κακοποιοί προσβάλλονται συχνά από νευρικές σωματικές έν γενεί παθήσεις δυνάμενες να προκαλέσουν την φαλάκραν. Το ίδιον όμως συμβαίνει και με τούς διάγοντας έν γενεί ζήλην όχι τακτικήν χωρίς να είναι έγκληματι. Αι σωματικά καταχρήσεις δέν προκαλούν πάντοτε φαλάκραν. Υπάρχουν ίερεις διάγοντες βίον άπλούτως ένδρετον, που έν τοσοούτω είναι φαλακροί. Διότι τά αίτια που προκαλούν την πτώση των μαλλιών είναι πολλά: Γενική έξασθενήσις, συνθηκί εργασίας, νευρική παθήσις κ. λ. π. Ο όρ Τόμας δέν παραδέχεται ότι υπάρχει κληρονομική φαλάκρα, εκτός των περιπτώσεων που μιά νευρική πάθσις συχνά προκαλεί την φαλάκραν, είναι κληρονομική. Ο όρ Τόμας έπί τή βάσει των παρατηρήσεων του, κατανέμει ως έξής την άναλογίαν των φαλακρών: Έπί 100 φαλακρών οι 35 φρενοβλαβείς, οι 23 εργάται εργάζ' έννοι εις τά έργοστάσια, 19 εργάται μεταφορών, 16 Ιατροί, μηχανικοί και λογισταί, 15 έμποροί, 1 άπόλλοι, 1 έμποροί, 12 συγγραφείς, 10 άνόρωται, 6 πτά καλλιτέχναι, τρεις άθληται, και πρώην άθληται. Άποδεικνύεται έμφανώς ή αντίληψις ότι ή διαγοντική εργασία προκαλεί την φαλάκραν. Η μεγάλη άναλογία φαλακρών μεταξύ των εργάτων έξηγείται εκ τής παρουσίας εις

την άτμόσφαιραν εργοστασίων χημικών άκαθαρσιών, που φράσσουν τούς πόρους τής τριχωτής έπιδερμίδος. Ο περιωρισμένος αριθμός των φαλακρών μεταξύ των άγορών και των άθλητών έξηγείται εκ των υγιεινών συνθηκών που ζούν άγρόται και άθληται. Όσον άφορά τούς καλλιτέχνας αυτοί περιποιούνται τά μαλλιά των και γι' αυτό δέν είναι φαλακροί οι περισσότεροι εκ αυτών. Ο Τόμας αντιθέτως πρόσ την έπικρατούσαν αντίληψιν δέν παραδέχεται ότι τά μαλλιά μεγαλώνουν, άν κώδωμεν με την μηχανή, ή ριζικώτερον, κυρίζωμεν το κεφάλι. Δια τον άπλουστατον λόγον ότι το ζυρισμένο κεφάλι είναι εκτεθειμένον εις άκαθαρσίας που βλάπτουν την τριχοφυΐαν. Μεγάλος τρόμος ή στενωχώρα δέν έχουν ως άποτέλεσμα τά άπορίαμα των μαλλιών. Ένας ζανθός έχει καί μέσον όρον 150.000 τρίχες, ένας μελαχρινός 100.000 και ένας κοκκινотρίχης 50.000.

Ένα ποτήρι κατά του Χάρρυ Μπάρ.

Ένα μικρόν δρώμα με πρωταγωνιστάς δύο κινηματογραφικούς άστέρους συνέβη μίαν νύκτα εις έν άπό τά άριστοκρατικά νυκτερινά κέντρα των Παρισίων. Την δεύτεραν μετά το μεσονύκτιον εύρίσκοντο εις διάφορα τραπέζια γνωστοί καλλιτέχναι του θεάτρου του κινηματογράφου των Ηλυσίων, όπως γευματίουν μετά την πρώτην παράστασιν ένός νέου ήλμι εις ένα κινηματογράφον των Ηλυσίων.

Ο καμπαζίνης έρεεν άθρονος, όταν αίφνης εισήλθεν ή ήθοποιος Έσα φράνσις, ή οποία σκεδόν μεθυμένη ήγινε δεκτική μετά τινος ψυχρότητας. Η ήθοποιός έπλοίσσεν εις το τραπέζι, όπου εκάθητο ο διάσημος ήθοποιός Χάρρυ Μπάρ μετά τής συζύγου του. Ο Μπάρ ήρνήθη να δώση την χείρα του εις την φράνσις, όταν εκείνη του έτεινε την ιδίαν τής πρόσ χαιρετισμόν.

Από την βιβλική ιστορία γνωρίζομεν ότι ο Νύε είκιν άλείφει το έξωτερικό τής κιβωτού του με πίσσα, γιά να την καταστήρη αδιάδροκον, ώστε να μη την κατακαλύβουν τά νερά του κατακαυμού. Η πίσσα όμως, δέν είναι παρά ένα προϊόν προσεκόμενον εκ τής έξειδωσσεως του πετρελαίου. Έν τούτοις λέγεται ότι και οι άρχαίοι Αιγύπτιοι έγγυρίζαν, και το έκρημοποιοούσαν ως φυωτικήν άλν. Πάντως διεπιστώθη άναμνηστική ότι στην Αίγυπτο, το πετρέλαιο έκρημοποιοείτο δια την ταρίχευσιν των νεκρών.

Άθλητικοί άγώνες των άγρίων φυλών

Είς την Καλκούταν έγένετο πρό ήμερών άθλητική έπίδειξις άγρίων φυλών ένώντιον του Άντιεασιλέως. Ίδου οι νικηταί τής τοξοβολίας και του άκοντιισμού.

Η ΚΙΝΗΤΗΡΙΟΣ ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΤΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΝ

Στόλοι, άεροπλάνα και μηχανοκίνητοι μονάδες τροφοδοτούνται με το «ύγρον πύρ» του 20ού αιώνος

Ένα από τά σπουδαιότερα, ή μάλλον το σπουδαιότερον πολεμικόν ύλικόν, εις το πετρέλαιον, άνευ του οποίου κανένας στρατός δέν ήμπορεί σήμερον να κινήθι. Τόσον δέ είναι άληθές αυτό, ώστε άν έπιτύχονταν αι κυρώσεις του πετρελαίου κατά τής Ιταλίας, ή έκστρατεία τής Άδριατικής θα άπετύχαινε.

Έπί τή προβλεπεί λοιπόν ένός νέου πολεμίου, όλοι αι δυνάμεις δημιουργούν τεραστίως παρακαταθήκας πετρελαίου και βενζίνης, άπαραίτητων δια να κινήσουν τόν στρατόν, τόν στόλον και την άεροπορίαν των.

Τά στρατηγικώτερα σημεία τής Μεσογείου έχουν μεταβλήθι εις τεραστίως άποθήκας πετρελαίου και βενζίνης, καθώς προστατευόμενας από πάσης έπιδρομής, ζήρας, θαλάσσης και άέρος. Αι περισσότεραι άποθήκαι, έγκατεστημέναι εις νήσους ή παραθαλάσσια, πλησίον νηυτικών ή άεροπορικών θάσεων, είναι ύπόγειοι, από μπετόν άρμει, και δέν παρουσιάζουν τόν παραμικρόν στόχον εις τόν έχθρόν. Καί όλοι αυτοί αι προφυλάξεις, όλοι αυτοί αι φροντίδες δια το εύφλεκτον ύγρον, είναι άπλούτως δικαιολογημέναι, δεδομένου ότι πρόκειται περί μίας ύλης που θα παίξη τον πρωτεύοντα ρόλον εις τόν πόλεμον τής αύριον.

Πράγματι, χωρίς βενζίνη δέν δύναται να κινήθουν ούτε αυτοκίνητα ούτε τά μεταφορικά του στρατού, ούτε αι μηχανοκίνητοι του μηχανοκινήτου (ήπικροί), ούτε οι τρακτέρ των πυροδύλων, ούτε τά άεροπλάνα.

Χωρίς άκαθάρτον πετρέλαιον, τά θωρικά, τά καταδρομικά, τά άντιτορπιλικά, τά ύποβρύχια, καταδικάζονται εις άκινησίαν. Χωρίς όρυκτέλαιο, οι σούστες των βαγονιών, οι τροχοί, οι κινητήρες θερμαίνονται και καθίστανται άχρηστοί.

Χωρίς έπίσης τά συναφή εκ τής διύλισης τής νάφθης προϊόντα, δέν δύναται να κατασκευασθουν ύφωμένα των άσφυζιόντων άερίων. Ένας στρατός στερούμενος του πετρελαίου, θ' άκιντήρη τάσιν άποτόμως, όσον ένα τραίν όταν του κοπή το ρεύμα.

Μιά χώρα, ή οποία δέν έχει πετρέλαιον, οιαδήποτε και άν είναι ή άξία των στρατιωτικών τής, δέν δύναται να έχη στρατόν. Έάν δέ το έδαφός τής δέν παρέχη το πλούσιον τούτον καύσιμον ύλικόν, άρκει με τής κόπης κανείς να έξοδισμόν, δια να την έξαναγκάσθι να σταμάτη τόν πόλεμον.

Από την βιβλική ιστορία γνωρίζομεν ότι ο Νύε είκιν άλείφει το έξωτερικό τής κιβωτού του με πίσσα, γιά να την καταστήρη αδιάδροκον, ώστε να μη την κατακαλύβουν τά νερά του κατακαυμού. Η πίσσα όμως, δέν είναι παρά ένα προϊόν προσεκόμενον εκ τής έξειδωσσεως του πετρελαίου.

Έν τούτοις λέγεται ότι και οι άρχαίοι Αιγύπτιοι έγγυρίζαν, και το έκρημοποιοούσαν ως φυωτικήν άλν. Πάντως διεπιστώθη άναμνηστική ότι στην Αίγυπτο, το πετρέλαιο έκρημοποιοείτο δια την ταρίχευσιν των νεκρών.

ΜΙΑ ΛΙΜΝΗ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΝΕΙ

Είς γνωστόν, ότι ή Νεκρά θάλασσα αναδίδει όλην τήν άναθυμίασιν, οι οποίες πολλές φορές άποδιδόνουν θανάτον πρόσ της. Χαρακτηριστικόν σχετικώς είναι ότι κάθε βράδυ, μετά την δύσιν του ήλιου, παρατηρούνται έπάνω εις την έπιφάνεια τής λίμνης, έπιπλέοντα σπέρματα άσφάλτου. Αυτό αυτό μάλιστα έχει όνομασθί και «Ασφαλτική λίμνη».

Άναφέρεται, σχετικώς, ότι ένας Ισραηλίδης κατά το 1835 περιφρονώντας τή διαδόσεις — όπως τής ένομίζε — γιά τή διηγητικήν άναθυμίασιν τής Νεκράς θαλάσσης περιπλανήθηκε στις όχθες τής γιά έπιστημονικούς σκοπούς έπί άρκετάς μέρες. Έπιστρέφοντας όμως στην Ιερουσαλήμ, προσεβλήθη από μιά μυστηριώδη άσθένεια και άπέθανε άς λίγες ήμέρες.

Μιά άλλη φορά πάλιν, δύο άξιωματικοί του Άγγλικού ναυτικού έκαναν μιά μικρή εκδρομή με βάρκα στην Νεκρή θάλασσα. Την άλλη ήμέρα όμως άρρώστησαν και οι δύο και άπέθαναν.

Έπίσης και ένας άλλος Άγγλος αξιωματικός, που διέοικε με βάρκα την λίμνη, είκιν την ίδια τύχη.

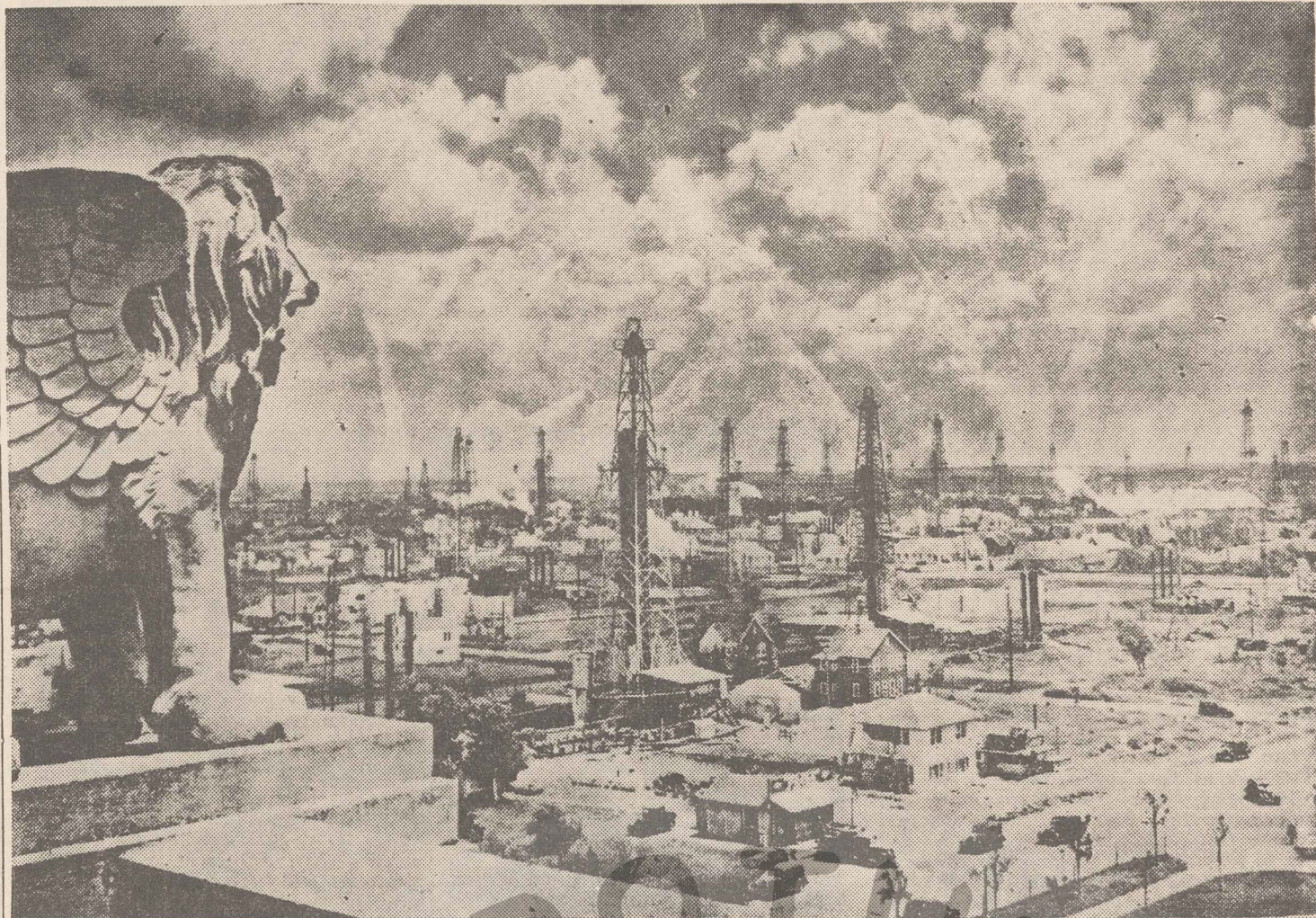
Όλοι αυτοί οι θάνατοι όφείλονται στις θαλασσινές άναθυμιάσεις τής Νεκράς θαλάσσης, τις οποίες προκαλούν διάφο-

Είς την Εύρώπην, πρώτοι παρουσιάζονται οι Πολωνοί, οι οποίοι βεβαίον ότι κατά το 1853, ένας Πολωνός φαρμακοποιός, ο Ιγνάντιος Λουκάσιεβιτς, εύρίκε ένα εύκολον τρόπον καθαρισμού του ως φυωτικής ύλης. Λέγουν δέ ακόμη ότι το ίδιον έτος, ο ίδιος έφευρέτης, έώθησε δια πρώτην φοράν τον Χωρύν, άποκαθάρσας με λάμπες πετρελαίου ιδιικής του έφευρέσεως.

Η Άγγλία λοιπόν, που έως τότε είχε το σπουδαιότερα άνθρακοφόρα κοιτάσματα, διέγνωσε πολύ γρήγορα τόν τεράστιον ρόλον που έμελλε να παίξη οι πετρελαίου, και μέθοδον χρησιμοποίησε ως του ως φυωτικής ύλης. Λέγουν δέ ακόμη ότι το ίδιον έτος, ο ίδιος έφευρέτης, έώθησε δια πρώτην φοράν τον Χωρύν, άποκαθάρσας με λάμπες πετρελαίου ιδιικής του έφευρέσεως.

Οι Άγγλοι, πολιτικοί και έπιχειρηματι-

μέχρι τούδε άναγνωρίζθι πλέον των 200 πετρελαιοπηγών, είναι δέ ή μεγαλύτερα και πλουσιωτέρα πετρελαιοφόρος περιοχή του κόσμου. Η Άγγλοπερική εταιρία μελετά ένα γιγάντιον έργον: την κατασκευήν ύπογειου σωλήνος, δια του οποίου θα διοχετεύεται το πετρέλαιον από την Μοσσούλην εις Άλεξάνδρειαν. Όσον άφορά την προέλευσιν του πετρελαίου, δέν τόν σκηματισμόν όλων των σήμερον γνωστών τεραστίων εις έκτα-

Μία άποψις των πετρελαιοπηγών Βακφέλλερ εις το βόρειον Μεξικόν

Οι Τσέχοι πάλιν ύποστηρίζουν, ότι άν δέν ανακάλυψαν πρώτοι το πετρέλαιον, πάντως αυτοί έκαμαν την πρώτην έγκατάστασιν φωτισμού δια πετρέλαιον, και ήδη, το 1836 ή πρωτεύουσα των, ή Πράγα, είκιν άποκτίσει δημοτικόν φωτισμόν με λάμπες πετρελαίου.

Η χρησιμοποίησις του πετρελαίου εις τήν βιομηχανίαν, και δια τα συγκοινωνία, μέσά ως πρώτης ύλης, άρχίζει πολύ άργότερον πρό 80 σκεδόν έτών.

Με την έναρξιν όμως τής έκμεταλλεύσεως των πετρελαιοπηγών, εις το Βασιλείον τής Ρωσίας και κατόπι εις τής Ηνωμένης Πολιτείας, έδημιουργήθη ένας έπι-

αι, διεβέβησαν ότι γρήγορα το Κράτος που θα καταρθώσιν να συγκεντρώσθι στα χείρη του την πετρελαιοπαράγωγην, αυτό θα έξουσιαζε έπί πολλές δεκαετηρίδας, όλον τόν κόσμον.

Η Άγγλία λοιπόν, που το ύπέδαφος των γήινων τής δέν περιέχει ούτε σιγαύνα πετρέλαιον, είναι σήμερα μαζί με τας Ηνωμένες Πολιτείας και με την Ρωσίαν, ή σπουδαιότερα πετρελαιοπαράγωγος χώρα του κόσμου.

Ίδου δέ πώς το κατώρθωσε: Το νηυτομικόν τμήμα τής Περείας, το ανωρότερον πρόσ την Μεσοποταμίαν, είναι μία από τας πλουσιωτέρας Χώρας εις πετρελαιοπηγάς. Τας εκμεταλλεύεται ή «Άγγλοπερική Έταιρία πετρελαίων», ή οποία έχει καλύψει όλόκληρον την περιοχήν με ένα άπέραντον θάσος από τούς ύπερφυλούς σκελετούς των άνιλην των πτηνιδιών, που όμωρύνουν με άναριθμήτους τεραστίως καπνοδόχους δια των οποίων διερχονται χιλιάδες ωιληνγαυών και διασχίζουν, όπως μαύρα φίδια το στακτόκρον έδαφος τής έρημου, μεταφέροντες εκατομμύρια λίτρων πετρελαίου από τας πηγάς εις τά διηρησμένα τής μικράς Άφραντίν του Περσικού κόλπου, όπου εύοικετα και ή έδρα τής εταιρίας.

Μετά την ανακάλυψιν των πετρελαίων εις την επαρχίαν Κουρδιστάν τής Περείας, οι Άγγλοι έφρόντισαν να έξοδισουν την «Άγγλοπερική Έταιρίαν Πετρελαίων», τής οποίας βραδύτερον, ή άγγλική κυβερνήσις ήνωσε τας 50% των μετοχών, δια τής αγοράς αυτών, ή Άγγλία ήλπιωσε τρόπον τινά από τής Μεσοποταμίας τόν ένα πόδα τής καί έπί τής Περείας.

Είς τήν παράλια τής Βενεζουέλας, έπί τής Νήσου Τρινιτέ, υπάρχει μία όλόκληρη λίμνη από καθαρό άσφαλτό.

Όταν ο περιηγητής Ουίλλερ Ράλεϊ, πάσιος πρώτος το 1595 το πόδι του στο ύψος αυτό, είδε μίον περίπου χιλιόμετρο μακριά από τά παράλια δέν νύκτας άν ήλιος, έπαινε τήν άσφαλτικήν λίμνην, και φανόταν τελέως άκίνητη νεκρή.

Η λίμνη αυτή άποτελείται από καθαρό άσφαλτό. Η άσφαλτός αυτή έχει έκατομμύρια τετραγωνικών μέτρων, το δέ πάχος τής είναι σκεδόν 50 μέτρα. Κατά τά μέτρα του παραδόντος αιώνος, οι Άγγλοι ήρξαν την εκμεταλλεύσιν τής άσφαλτολίμνης αυτής.

Μέχρι του 1920, είχαν άποσπάσει από την έπιφάνεια τής περλί τά 4 εκατομμύρια τόννους άσφαλτόν, ύπολογίζετα δέ ότι ή λίμνη έχει ακόμη άλλα 46 εκατομμύρια τόννους. Γιά να έξαναληθί αυτό το κομμάτι πετρελαίου τής Μοσσούλης, εις την περιφέρειαν ταύτην, έχουν

αί, διεβέβησαν ότι γρήγορα το Κράτος που θα καταρθώσιν να συγκεντρώσθι στα χείρη του την πετρελαιοπαράγωγην, αυτό θα έξουσιαζε έπί πολλές δεκαετηρίδας, όλον τόν κόσμον.

Η χρησιμοποίησις του πετρελαίου εις τήν βιομηχανίαν, και δια τα συγκοινωνία, μέσά ως πρώτης ύλης, άρχίζει πολύ άργότερον πρό 80 σκεδόν έτών.

Με την έναρξιν όμως τής έκμεταλλεύσεως των πετρελαιοπηγών, εις το Βασιλείον τής Ρωσίας και κατόπι εις τής Ηνωμένης Πολιτείας, έδημιουργήθη ένας έπι-

αι, διεβέβησαν ότι γρήγορα το Κράτος που θα καταρθώσιν να συγκεντρώσθι στα χείρη του την πετρελαιοπαράγωγην, αυτό θα έξουσιαζε έπί πολλές δεκαετηρίδας, όλον τόν κόσμον.

Η Άγγλία λοιπόν, που το ύπέδαφος των γήινων τής δέν περιέχει ούτε σιγαύνα πετρέλαιον, είναι σήμερα μαζί με τας Ηνωμένες Πολιτείας και με την Ρωσίαν, ή σπουδαιότερα πετρελαιοπαράγωγος χώρα του κόσμου.

Ίδου δέ πώς το κατώρθωσε: Το νηυτομικόν τμήμα τής Περείας, το ανωρότερον πρόσ την Μεσοποταμίαν, είναι μία από τας πλουσιωτέρας Χώρας εις πετρελαιοπηγάς. Τας εκμεταλλεύεται ή «Άγγλοπερική Έταιρία πετρελαίων», ή οποία έχει καλύψει όλόκληρον την περιοχήν με ένα άπέραντον θάσος από τούς ύπερφυλούς σκελετούς των άνιλην των πτηνιδιών, που όμωρύνουν με άναριθμήτους τεραστίως καπνοδόχους δια των οποίων διερχονται χιλιάδες ωιληνγαυών και διασχίζουν, όπως μαύρα φίδια το στακτόκρον έδαφος τής έρημου, μεταφέροντες εκατομμύρια λίτρων πετρελαίου από τας πηγάς εις τά διηρησμένα τής μικράς Άφραντίν του Περσικού κόλπου, όπου εύοικετα και ή έδρα τής εταιρίας.

Μετά την ανακάλυψιν των πετρελαίων εις την επαρχίαν Κουρδιστάν τής Περείας, οι Άγγλοι έφρόντισαν να έξοδισουν την «Άγγλοπερική Έταιρίαν Πετρελαίων», τής οποίας βραδύτερον, ή άγγλική κυβερνήσις ήνωσε τας 50% των μετοχών, δια τής αγοράς αυτών, ή Άγγλία ήλπιωσε τρόπον τινά από τής Μεσοποταμίας τόν ένα πόδα τής καί έπί τής Περείας.

Είς τήν παράλια τής Βενεζουέλας, έπί τής Νήσου Τρινιτέ, υπάρχει μία όλόκληρη λίμνη από καθαρό άσφαλτό.

Όταν ο περιηγητής Ουίλλερ Ράλεϊ, πάσιος πρώτος το 1595 το πόδι του στο ύψος αυτό, είδε μίον περίπου χιλιόμετρο μακριά από τά παράλια δέν νύκτας άν ήλιος, έπαινε τήν άσφαλτικήν λίμνην, και φανόταν τελέως άκίνητη νεκρή.

Η λίμνη αυτή άποτελείται από καθαρό άσφαλτό. Η άσφαλτός αυτή έχει έκατομμύρια τετραγωνικών μέτρων, το δέ πάχος τής είναι σκεδόν 50 μέτρα. Κατά τά μέτρα του παραδόντος αιώνος, οι Άγγλοι ήρξαν την εκμεταλλεύσιν τής άσφαλτολίμνης αυτής.

Μέχρι του 1920, είχαν άποσπάσει από την έπιφάνεια τής περλί τά 4 εκατομμύρια τόννους άσφαλτόν, ύπολογίζετα δέ ότι ή λίμνη έχει ακόμη άλλα 46 εκατομμύρια τόννους. Γιά να έξαναληθί αυτό το κομμάτι πετρελαίου τής Μοσσούλης, εις την περιφέρειαν ταύτην, έχουν

ΤΟ ΣΠΙΤΙΚΟ ΦΙΔΙ

ΦΙΛΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Τά φείδια διηγείραν ανέκαθεν τὸ ἰδιαιτέρον ἐνδιαφέρον τῶν ἀνθρώπων ἀκριβῶς λόγῳ τοῦ περιέργου τῆς ἐμφανισέως των μεταξὺ τῶν ἄλλων ζώων. Πολλοὶ δὲ ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων αἱ περὶ αὐτῶν διαδόσεις καὶ παραδόσεις, ὡς καὶ πολλοὶ οἱ μῦθοι τῶν ὁποίων ἥρωες ἡ δευτερεύοντα πρόσωπα εἶνε τὰ φείδια. Μεταξὺ τῶν δοξασιῶν αὐτῶν, ποὺ μετέχουν ἴσως μελλόν τοῦ μύθου ἢ τῆς πραγματικότητος εἶνε καὶ ἡ παράδοσις κατὰ τὴν ὁποῖαν ὑπάρχει ἕνα «σπιτικό φείδι». Ἡ παράδοσις αὕτη εἶνε πολὺ διαδεδομένη στὶς ἐσχέρας ἰδίως, καὶ στὸν τόπο μας, ἀλλ' ἀκόμη περισσότερο εἰς τὴν λοιπὴν Εὐρώπῃ. Ἰσως ἡ ἄλλοι ἀναμφιβόλως τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς ἀρχαίας λατρείας τῶν φειδιῶν ἐν γένει, ἡ ὅποια ἦτο πολὺ διαδεδομένη δὲ μόνον στὴν προϊστορικήν καὶ ἀρχαίαν ἑλληνικήν ἀποστολήν, ἀλλὰ καὶ στὸν προχριστιανικὸν αἰῶνα καὶ στὸν μεσαιωνικόν. Ὁ «σπιτικό φείδι» τὸ ὁποῖον ἔχει φτιάξει τὴ φωνήν του μεταξὺ ὁροφῆς τῆς οἰκίας καὶ κεραμιδιῶν, δὲν πρέπει νὰ διωχθῇ οὔτε νὰ πάθῃ ποτὲ τίποτε κακόν. Τουναντίον οἱ χωρικοὶ τὸ τιμωροῦνται καὶ τὸ φροντίζουν σχεδὸν ὡς οἰκισκὸν ζῶον. Σὲ πολλὰ μέρη πιστεύεται ὅτι, κακοποιῶν ἢ ἀγαθοποιῶν πνεύματα ἐνσφαιροῦνται εἰς τὰ φείδια καὶ εἴτε ἀπὸ φόβου εἴτε διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὴν προστασίαν αὐτῶν οἱ ἄνθρωποι, δὲν τὰ ἐνοχλοῦν οὔτε κατ' ἐλάχιστον. Τὰ φείδια κοιμῶνται ἀπὸ τοὺς κρυφάνες ποὺ μόνον αὐτὰ γνωρίζουν τὸ ὅταν ἡ τὸ δένδρο τῆς ζωῆς. Ἐξ ἄλλου τὸ δέρμα τῶν φειδιῶν γιαιτρεῖται τοὺς ρευματισμούς, ἐνῷ ἡ σκὴν τοῦ ἀποξηραμένου δερμάτος, τὸ ὁποῖον διώκει ἐγκατελειφθὲν ἀπὸ τὸ φείδι, σὲ νύκτα πανοῦρην, γιαιτρεῖται ἀπὸ τὸ δάγκωμα αὐτῶν τούτων τῶν φειδιῶν. Ἐὰν θάλλῃ κανεὶς τὴν σκὴν αὐτῇ στὰ μαλλιά, εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ νικήσῃ δὲ μόνον εἰς τὸν ἔρωτα ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλες τὰς ὑποθέσεις τῆς ζωῆς του. Ἐὰν τὸ θάλλῃ κανεὶς στὰ παπούτσια, ἀποκτᾷ εὐστροφίαν καὶ γίνεται μεγάλος ῥήτωρ. Ὅταν τὸ θάλλῃ εἰς τὸ νερό ποὺ πλένεται προφυλάσσεται ἀπὸ τὴν ἐχθρὸν ἐν γένει καὶ ἀπὸ τὴν ἀγριότητα καὶ ἔαν ἀλείψῃ ὀλίγο μ' αὐτὸ τὰ μάτια του προστατεύεται ἀπὸ κάθε μαγανεία. Ὅταν τέλος θάλλῃ κανεὶς λίγη σκὴν ἀπὸ τὸ μαγικὸ αὐτὸ δέρμα στὴν παλάμη ἐνὸς κοιμωμένου ἀνθρώπου, τὸν ἐξαναγκάζει ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸν ὕπνον του εἰς ὅτι, καὶ ἂν τὸν ζητήσῃ.

Τὸν χειμῶνα πάντως, κατὰ γενικὸν κανόνα, ἔκταν ὅταν παραμένῃ σὲ καμμιὰ τρύπα τοῦ ἰσκιῶν καὶ τὸ «σπιτικό φείδι», ὅπως τὰ ἄλλα, φεύγει ἀπ' τὴν ἀγριότητα καὶ πηγαίνει καὶ περνᾷ τὴν χειμερινὴν νάρκη σὲ κάποιο θάψυ κοίλωμα θράχου ἢ κάτω ἀπὸ κάποια ρίζα δένδρου μέσα στὸ δάσος. Μόλις διώκει ἡ ζέση καὶ οἱ αἰσθητοὶ τοῦ ἡλίου χαϊδεύουν τὴ γῆ, τὸ «σπιτικό φείδι» ἐκπνέεται ἀπὸ τὸ ἴδιον σπῆτι ποὺ ἐγκατέλειπε στὴν ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος. Τὰ φείδια δὲν παρατηροῦν ἀκόμη ὀλίγον τι φοβισμένα, ἀλλ' ἔπειτα συνιθίζουν καὶ τὶς ἄλλες μέρες τὸ φείδι περιφέρεται ἡσυχα

Ἡμερωμένο τὸ φείδι ἐρχεται κάθε πρωὶ νὰ πάρῃ τὴν τροφὴν του : μιὰ γαδάδα γάλα ἢ ξυνόγαλο ποὺ τὸ νοστιμεύεται ἐξαιρετικά.

Μόλις ἀρχίζει νὰ καλοκαιριάξῃ, τὸ φείδι ἐρχεται καὶ πάλι στὸ σπῆτι, ὅπου χωρὶς φόβου, τὸ ὑποδέχονται τὰ παιδιὰ....

ὁποῖον τὸ ἄκακο ἔρπετό ἔχει ἐκλέξει ὡς κατοικίαν του.

Σὲ ὁρισμένα χωρία τῆς Δυτικῆς καὶ τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, ἰδίως στὰ ὄρεϊνά μέρη, λέγεται ὅτι τὸ ἡμερο σπιτικό φείδι πηγαίνει τὰ θράβυα ἢ τὰ προῖνα καὶ θυαίνει ὅσο γάλα θέλει ἀπὸ τὶς ρῶγες τῶν ἀγελᾶδων ποὺ χωρὶς καθόλου νὰ θορυβηθοῦν γι' αὐτὸ ἐξακολουθοῦν νὰ ἀναμῶσθαι, σὺν σὲ δνείρο, τὸ χορτάρει ποὺ ἔρραγον πρὸ ὧρων στὸ λεῖβάδι. Οἱ κάτοικοι δὲ τῆς ἀγριότητος οὐ μόνον δὲν ἐμποδίζουν τὸ φείδι καὶ δὲν τὸ διώκουν, ἀλλὰ τουναντίον εἶνε εὐχριστῆται ὅταν πιστοποιήσῃ ὅτι ἦρθε καὶ ἦμε κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν τὴν μερίδα του γάλα, διότι τότε τὸ γάλα τῆς ἀγελᾶδος θὰ αὐξήσῃ καὶ ἡ ἀπόδοσις θὰ εἶνε γιὰ πολλὰς μέρας ἀνώτερη ἀπὸ ἑπὶ τὸν πρότερον.

Τὰ «σπιτικά» αὐτὰ φείδια ἔχουν καὶ μιὰ βασιλίσσα, ἡ ὅποια ἔχει στὸ κεφάλι ἕνα μικρὸ ἐξόγκωμα, ποὺ μοιάζει σὺν στέμμι. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ χωριάτες, ἀπὸ παλαιότατων χρόνων, τὴν ἔχουν ἐνομασεῖ βασιλίσσα καὶ σὲ πολλὰς εἰκόνας ἐμφανίζεται μὲ ἕνα πραγματικὸ βασιλικὸ στέμμα ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι. Ὅσα δὲ εἴπαμε γιὰ τὸ «σπιτικό φείδι» ἐν γένει καθίστανται κατὰ πολὺ ἐννοητέτερα ὅταν πρόκειται γιὰ τὴν βασιλίσσαν.

Ἄλλοι μὲν σὺν χωριάτῃ ποὺ θὰ διώξῃ μιὰ «βασιλίσσαν» ἀπὸ τὴν ἀγριότητα του. Τὸ φείδι θ' ἀποσυρθῇ εἰς τὸ δάσος ἢ στὸ πλησιέστερο λεῖβάδι καὶ θὰ πάρῃ μαζί ὅλη τὴν εὐμάρεια καὶ ὅλη τὴν εὐτυχία τοῦ σπιτιοῦ. Ἐὰν δὲ δὲν ἐπιστρέψῃ, τὸ σπῆτι αὐτὸ δὲν πρόκειται ποὺ θὰ διώξῃ καλὴς μέρες. Γι' αὐτὸ, ἂν ποτὲ εἴτε σὲ στιγμὴ θυμοῦ, εἴτε λόγω ἀπροσεξίας, εἴτε ἀπαισθησίας διότι οἱ ἄνθρωποι, νεοφερμένοι στὴν περιοχὴ, δὲν γνωρίζουν τὴν δύναμιν ποὺ ἔχουν αὐτὰ τὰ ζῶα, κάποιοι ἀπ' τὴν οἰκονομία διώξῃ μιὰ βασιλίσσαν ἀπὸ τὸ σπῆτι ἢ τὴν κατοικίαν, θὰ καταβλήθῃ κατὸν πάσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῆς. Θὰ διώξῃ ὁ πατέρας ἢ καὶ ἡ γυναῖκα ἢ καὶ κανένας ἀπ' τὰ παιδιά μὲ τὸν αὐτὸν εἰς ἀναζητήσιν τῆς καὶ τὰ τσανάκια μὲ τὸ γάλα θὰ τοποθετοῦνται καθεὶς θράβυ γιὰ δόλωμα μπρὸς στὴν πόρτα τῆς αὐλῆς. Ὅταν ἐπὶ τέλους τὸ φείδι ἐξανθρᾷ—καὶ πρέπει νὰ τὸ εὐχθῇ κανεὶς στούς πούχους αὐτοῦ ἀνθρώπου γιὰ νὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν φοβερὴν καταβλητικὴν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐπίδρασιν τῆς ἀσπιδόβηλός—ἡ ἀγριότητα γιγνέται τὴν ἑσπέραν τῶν καλῶν ἡμερῶν. Φυσικὰ οἱ ἄνθρωποι θὰ δοῦλάντων τότε μὲ περισσότερη ὀρεγί καὶ μὲ περισσότερο ἄνθος καὶ εἶνε πιθανότατος οἱ καλὴς μέρες νὰ ἐξανθροῦν πάλι, ὅπως εἶνε πιθανόν ὅλες οἱ δοξασιεὶ καὶ παραδόσεις ποὺ ἀναφέρουμε ἀνωτέρω ἢ οἱ πλείστες αὐτῶν τοῦλάχιστον, νὰ πληροῦν μόνον ἀνάγκης τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς ποὺ ζητεῖ ἐξω τοῦ ἐαυτοῦ τὴν συμβολὰ εἰς τὸν τρωπὸν ἀνθρώπου ποὺ διεκδικεῖ τὴν εἰς ἐκέρδισιν αὐτῆς ἐπιτελεστικὴν τὴν γνώσιν δύναμιν ποὺ τὴν περιβάλλει καὶ τὴν καταπιέζει συνεχῶς.

Ρ. ΚΡΑΟΥΣ

Αγαπᾷ, κύριε, μὴν ἀκούει τί λέγει ὁ κόσμος. Καὶ οἱ οἱ ἀκόμα μοῦ μιλάει μὲ τὴν ἐπιείκεια ποὺ χρησιμοποιοῦ κανεὶς ἀπέναντι στοὺς μεθυσμένους. Μὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι μεθυσμένος. Πίνω, βέβαια, σύμφωνον. Μὰ δὲν κάνω τὰ λογικά μου.

Νὰ σὰς πῶ τὴν ἀλήθεια, τὸ κροὶ δὲν μοῦ ἀρέσει πολὺ. Δὲν εἶναι ἕνα βίσιον. Ἐγὼ θέλω νὰ πῶ ὅπως ἄλλοι θέλουν νὰ κοιμηθοῦν γιὰ νὰ ἐξαλειφθῶν τὸ κεφάλι μου. Μοῦ κάνει καλὸ.

Μὴ με κυττάζετε σὺν νὰ παραμιλῶ. Ἀ, βέβαια, ἐοῖσι δὲν ξέρετε τὴν ιστορία μου. Θέλετε νὰ σὰς τὴν διηγηθῶ, εἰπάτε ;

Ἀκούστε λοιπόν. Πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια ἐξόδια σὲ μιὰ ἐπαρχιακὴ πόλιν. Ἦμουν γιατρός. Ἀπορείτε ; Γιατρός, ἀγαπᾷ κύριε. Ἦμουν νέος ; εἰκοσιπέντε χρόνων.

Ἐκποῶ χρόνια ἐκεῖ μέσα. Ἐκεῖ, γινώσκω τὴν Γιολάντα. Εἶχε τὸ τελευταῖον κρεβάτι κοντὰ στὸ παράθυρο. Κάθε φορὰ ποὺ ἐμπναινα στὸν κοιτῶνα ἐνοιώθα τὰ μάτια πὼς, τὰ θαυμάσια παιδιὰ σὲ μάτια πὼς καρφωμένα ἐπάνω μου. Κι' ἐγὼ οἰσθονόμουν μιὰ ἀκατανίκητὴ ἀνάγκη νὰ στρέψω νὰ τὴν βλέπω.

Μὰ ἡμέρα με ρώτησε :
— Γιατρέ, πιστεύετε πὶ εἶναι δυνατόν νὰ γίνω καλά ;
— Ὁ πῆπὲ μου, γιαιτρεῖται....
Τὸ πρόσωπό της ἐπαίρει ἕνα ἐλαφρὸ γέλο καὶ ὅταν μοῦ μιλοῦσε.
— Ὅταν θὰ γιαιτρεθῶ, δὲν θὰ σὰς

Οὐγγρική φιλολογία

Ἕνας μεθυσμένος

Διήγημα τοῦ Κάρλ Σάλσα

Ξαναδῶ πειδ.

Καὶ ὅποτε, ἀπότομα ἡ ζωὴ μου ἀλλάξε. Αὐτὸ συνέβη ὅταν ἡ Γιολάντα βῆκε ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο. Ἦ ἀγάπη μας ἦταν ὁλοκληρῇ, ἀσυγκρίτως. Πιναίναμε σὲ μακρινὰς περιπτώσεις, ἀνάμεσα σ' ἄνθρωποινα μονοπάτια, μεθυσμένοι ἀπὸ τὸ μῦθος τῶν λουλουδιῶν, ἀπὸ τὰ τραγούδια τῶν πουλιῶν, ἀπὸ τὴν ἀγάπην μας....

Ἦταν ἡ μόνη εὐτυχισμένη περίοδος τῆς ζωῆς μου. Δὲν βόστανε ἀλλοίμονο πολὺ. Μιὰ ἡμέρα οἱ γονεῖς της, ἄνθρωποι μὲ αὐστηρότατες ἀρχές, ἐμῶν τὴν σκέψιν μας. Ζήτησαν νὰ ἐπανορθώσω ἀμέσως ἢ νὰ μὴν τὴν ἐξαναδῶ πειδ.... Ἐγὼ πρότιμος νὰ φύγω. Θεωροῦσα τὸν γάμον σὺν μιᾷ σκληρῇ, σὺν μιᾷ φυλακῇ ποὺ θάβλαπτε τὴν καριέρα μου.... Κι' ἐγὼ ποὺ ὠνειρευόμουν ἀδίακονα νὰ πάω στὴν πρωτεύουσαν, νὰ γίνω οὐνοῦδισ, νὰ ἐγκαταλείψω αὐτὴν τὴν ρουτίνα τῆς ἐπαρχίας.

Ἐκεῖνη καταλάβαινε τοὺς διαταγμούς μου. Δὲν ἔλεγε τίποτε. Μόνον σὰ θαυμάσια μάτια της ποὺ φαίνονταν ἀκόμα

πειὸ μεγάλα, τῶρα, περνοῦσε γιὰ πρῶτη φορὰ κάποια σκιά.

Ἦρθε ἐδῶ στὴν πρωτεύουσα γιὰ νὰ συμπετασθῇ σ' ἕνα διανυσμα.

Ὅλα τὰ εἶνα ἐκείνη. Μονάχα ἡ εἰκόνα τῆς Γιολάντας ἀνέβαινε καμμιὰ φορὰ ἀπὸ τὸν ὁμῆλκον.

Μιὰ ἡμέρα μονάχα συνῆλθα ἀπότομα. Μοῦ φάνηκε πῶς ζυνοῦσα. Κι' ἐνοιῶσα πῶς ἡ ζωὴ μου ἦταν ὁδία, ἀνούσια, πλῆκτικα. Πῶς τίποτα δὲν μπορούσε νὰ με κάνει εὐτυχισμένη ὅπως τὸ χαμόγελο τῆς Γιολάντας. Ἐτοῖς συμβαίνει πάντα, κύριε. Μιὰ ἡμέρα, συνέχεται κανεὶς καὶ θαρρεῖ πῶς γέγρασε χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ.

Δὲν κατῶρθωσα νὰ μῶθω τίποτε γιὰ κείνη παρὰ μόνον ὅτι ἐφυγε μιὰ ἡμέρα ἀπὸ τὸ σπῆτι της χωρὶς νὰ πῇ σὲ κανένα τίποτα.

Καὶ τότε ὅλες οἱ παλινεὶς θύμωσις ἀρξαιον νὰ πλημυρίζουν τὸ μυαλό μου.... Τῶρα καταλαβαίνω πῶς ἡμουν τρελλὸς ποὺ ἄφωνα τὴν εὐτυχία νὰ μοῦ ξεφύγῃ ἀπὸ τὰ χέρια μου.

Μιὰ ἡμέρα πῆγα στὸ νοσοκομεῖο. Εἶχα

σειρὰ στὸ χειρουργεῖο γιὰ νὰ κάνω τὴν συννηθισμένην αὐτοφῆς τῶν ἀνθρώπων ποὺ πεθαίνουν μέσα στὸν δρόμο, ἀνιστρο, ἀνάνυστοι, χωρὶς κανένα συγγενῆ ἢ φίλο.

Ἐπῶν στὴν ἀνατομικὴ τράπεζα ἦταν ἐπιλωμένο ἕνα πῆγμα. Μόνον τὰ μαλλιά ἦσαν ζωντανὰ, ζυρῶν. Μοῦ φάνηκε ὅτι μὲ περιμένε ὅπως τότε στὸ ἀκρινὸ κρεβάτι γιὰ νὰ με ρωτήσῃ : «Γιατρέ, πιστεύετε πὶ εἶναι δυνατόν νὰ γίνω καλά ;»

Ὁ βοήθος μου εἶχε ἀρχίσει ἤδη τὴν δουλειά του. Κυττάζα τὸ νυστέρι τὸ σὺν ὕπνισμένον. Μὰ πῆπὲ μου : μπορούσα ν' ἀρχίσω νὰ οὐρλιάζω μπροστὰ σὲ τόσο κόσμο ; Ἦμην τὴν ἀγγίζετε ! Αὐτὴ τὴν γυναῖκα ἐγὼ τὴν σκότισα ! ;

Γιατὶ ἐμείνα ἐκεῖ, καρφωμένος, ἀπολιθωμένος ; Δὲν ξέρω.

Ἐοῖσι θὰ καταλάβατε. Ἐγὼ δὲν φταίω. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἐγὼ δὲν φταίω ; Εἶμαι θύμα μιᾶς ἐμμονῆς ἰδέας ποὺ μὲ βασανίζει. Αὐτὸ εἶναι ὅλο.

Ἦταν ἀρχαία νὰ πίνω. Μοῦ κάνει καλὸ τὸ ἀλκοόλ. Μὴ νομιέστε πῶς εἶμαι ἕνας ἀνισόρροπος. Ἄν ἦμουν ἀνισόρροπος θὰ μπορούσα νὰ σὰς τὰ διηγηθῶ ὅλα αὐτὰ ;

Εἶναι ὥρα νὰ φεύγω. Εἶμαι κουρασμένος κι' εἶναι ἀργά.

Καληνύκτα, κύριε, καληνύκτα.

ΚΑΡΛ ΣΑΛΣΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:
Ἐτήσια Δρχ. 200
Ἐξάμηνος » 100
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:
Ἐτήσια Δπρ. 2
Ἐξάμηνος » 1

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ
Τραπεζὼν καὶ κινηματογράφων κατὰ στίχον Δραχ. 15.
Ἐμπορικὰ ἀγγελία Δρ. 12.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Εἰς γεῦμα παρατεθὲν τὸ παρελθὸν Σάββατον ὑπὸ ἐργατικῶν ὁργανώσεων ἐπ' εὐκαιρίαν τῶν ἐγκαίνιων τῆς «Ἐργατικῆς Στέγης» καθὼς καὶ εἰς τὰ τελεσθέντα τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐγκαίνια τῆς «Ἐργατικῆς Σχολῆς» ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ἰ. Μεταξᾶς ἐξεφώνησε μακροῦς λόγους, διὰ τῶν ὁποίων ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐξιστόρησε τὰ μέχρι τοῦδε ληφθέντα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως μέτρα, πρὸς θελίωσιν τῆς θέσεως τοῦ ἐργάτου καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐξέθεσε τὸ συνολικὸν ὑπὲρ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας ἔργον τῆς Κυβερνήσεως διαθεσθεσίως, ὅτι ἡ ὑπ' αὐτὸν κυβερνήσις θέλει ὁλοκληρώσῃ τὸ φιλεργατικὸν πρόγραμμά της ἀποφασισμένη νὰ μὴ φεισθῇ οἰσδοχῆς πρὸς τοῦτο θύσιας.

Ἀξία ἰδιαίτερας μνείας εἶνε ἡ περίοδος τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὅτι ἀφορῶσα τὸ σημερινὸν Κράτος. «Διὰ νὰ εἶμαι σαφές, εἶπεν ὁ κ. Ἰ. Μεταξᾶς, ὅταν ὁμιλῶ περὶ Κράτους, ἐννοῶ τὸ Κράτος ποὺ προήλθεν ἀπὸ τὴν μεταβολὴν τῆς 4ης Αὐγούστου κατ' ἀπόφασιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιδρομῶσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ ὁποῖου πάντως καὶ ἀπέναντι τοῦ Βασιλέως καὶ ἀπέναντι τοῦ Λαοῦ φέρομεν ἡμεῖς τὴν εὐθύνην». Τὴν ἐννοίαν τοῦ Κράτους τούτου ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διδὲν διὰ τῆς δηλώσεως, ὅτι τοῦτο δὲν θεωρεῖται κόμματι, οὔτε τάξεις, οὔτε παρατάξεις, ἀλλ' ἀποβλέπει εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνολον. Ἀποβλέπει μόνον εἰς τὴν ἀρμονικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἀλληλεγγύην ὁλοκληροῦ τῆς κοινωνίας. Ἐπεξηγῶν περαιτέρω τὴν ἀποστολὴν τοῦ Κράτους τούτου ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως δηλώει ὅτι ἀπὸ τοῦς κυριωτέροις αὐτοῦ σκοποῦς εἶνε, εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς συγκροτήσεώς του, ἡ κοινωνικὴ πρόνοια καὶ ἡ ἀντιπάσις θύσιας θεωρητικῶς ἀνθρώπινης ἀθλιότητος. Πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ σκοποῦ τούτου ἀπαιτοῦνται θεσφαῖς μεγάλοι οἰκονομικοὶ πόροι.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνέφερε τὰ γνωστὰ μέτρα, διὰ τῶν ὁποίων τὸ Κράτος ἠδυνήθη νὰ ἐξέρῃ ἐτήσιως πεντακόσια ἐκατομύρια ὑπὲρ

τῆς κοινωνικῆς προνοίας. Τὸ ποσὸν τοῦτο, ἐδήλωσεν ὁ κ. Ἰ. Μεταξᾶς, δὲν εἶνε παρὰ ἕνα ποσοστὸν ἀπὸ τὸ ὅλον ποσόν, τὸ ὁποῖον θὰ χρειασθῇ διὰ τὴν πλήρη ἐξαφάνισιν τῆς κοινωνικῆς δυστυχίας ἀπὸ τὸν τόπον. Εἶνε ἐπομένως ἀνάγκη, συνεπέρανεν, ὅπως ὅλοι οἱ ἔχοντες, κόψουν ἕνα μέρος ἀπ' ἐκεῖνον ποὺ ἔχουν, ἕνα μέρος ἀπὸ τὴν εὐμάρειαν των, διὰ νὰ βοηθήσουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ κοινωνικὸν ἔργον τοῦ Κράτους.

Τὸ Κράτος ἀναλαβὼν τὴν ἡγεσίαν εἰς τὸ ἔργον τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας, ἀξιοῖ τὴν πεθορχίαν τῶν συμμετεχόντων εἰς αὐτό. Ἐνα κυρίως πρᾶγμα θὰ ζητήσῃ, εἶπεν ὁ κ. Ἰ. Μεταξᾶς : «Τὴν ἀπὸλυτον πεθορχίαν, διότι οὐδεμία προσπάθεια ἡμπορεῖ νὰ φέρῃ ἀποτελεσματικὰ, καμμία ὁργάνωσις δὲν ἡμπορεῖ νὰ λειτουργήσῃ χωρὶς πεθορχίαν». Καὶ συνεπέρανεν : «Πεθορχίαν δὲ ἐννοῶ δχι τὴν μηχανικὴν πεθορχίαν, ἀλλὰ τὴν ψυχικὴν πεθορχίαν, τὴν ἀπόλυτον ἀφοσίωσιν εἰς τὸν σκοπόν, εἰς τοὺς γενικὸς σκοποὺς τοῦ Κράτους ποὺ ἡγεῖται τὴν μεγάλαν αὐτῆς προσπάθειαν καὶ ἰδιαίτερας εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ Κράτους διὰ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας».

Οἱ διαρκεῖς φόβοι γενικῆς συρράξεως συνεπεί τῶν περιπλοκῶν, ἃς δημιουργεῖ εἰς τὴν διεθνή κατάστασιν ὁ ἐμφύλιος ἐν Ἰσπανίᾳ πόλεμος καὶ αἱ εἰς αὐτὸν φανεραὶ καὶ μυστικαὶ ἀναμειγνύσας ἀλλων Κρατῶν, ἂν καὶ δὲν ἐξέλιπον, κατέστησαν, ἐν τούτοις, κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα ὁχρότεροι καὶ ὁ διεθνὴς ὁρίζων ἤρχισεν νὰ ἐμφανίζῃ σημεῖα παγίαν τῆρας κῆπος ἀθιρότητας. Ἡ ὑπογραφή τῆς Ἀγγλοῖταλικῆς μεσογειακῆς συμφωνίας, διὰ τῆς ὁποίας ἐξέλιπεν ἡ προκύψασα μεταξὺ τῶν δύο τούτων χωρῶν ἐκ τοῦ Ἀθρησωνιακοῦ ζητήματος ψυχρῆς καὶ αἰσθητῆς ὕφεσις, ἦτις ἐσμεῖωθη εἰς τὰς γεωμεταγαλλικὰς δούτητας, αἰτίνες εἶχον δημιουργηθῇ ἐκ τοῦ ζητήματος τῆς γεωμεταγαλλικῆς διεισδύσεως εἰς τὸ ἰσπανικὸν Μαρόκον, ἐπέδρασαν κατασταλτικῶς οὕτως ὥστε νὰ δύναται νὰ λεχθῇ σημερινόν, ὅτι ἡ διεθνὴς κατάστασις ἐπάυσε νὰ εἶνε εἰς ἀκρον ἀνισυχητικῇ. Πράγματι αἱ ἀμοιβαῖαι διαθεσφαῖς αἰτίνες ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Χίτλερ καὶ τοῦ Γάλλου ἐν Βερολίνῳ πρεσβευτοῦ κ. Φρανσουᾶ Πονσέ, καθ' ὃς ὁ μὲν Γερμανὸς Καγκελάριος διεθεσφαίωσε τὸν κ. Πονσέ, ὅτι ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας δὲν ὑπάρχει καμμία ἀπόλυτος πρόθεσις

ἐγκαταστάσεως τοῦ Γ' Ράιχ εἰς τὸ ἰσπανικὸν Μαρόκον, ὁ δὲ Γάλλος πρεσβευτὴς ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησιν του, σπεύσας ἀμέσως νὰ μεταβῇ εἰς Παρίσιον, ὅπως καὶ προφορικῶς ἐνημέρωσῃ τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν περὶ τῶν ἀγαθῶν τῆς Γερμανίας προθέσεων, ἐπείφορον τὸς μεταξὺ τῶν ἐπισήμων κύκλων, ὅσον καὶ παρὰ τὴν Κοινὴ Γνώμη καὶ τῶ Τύπῳ τῆς Γαλλίας αἰσθητὴν ὕφεσιν τῆς ἐσχάτης σημειωθεῖσης δούτητος.

Κατὰ πληροφορίας, μάλιστα, τοῦ ἐν Βερολίνῳ ἀνταποκριτοῦ τοῦ Πρακτορείου Ρούτερ, χαλαρωθεῖσης ἤδη τῆς ἐντάσεως τῶν Γαλλογερμανικῶν σχέσεων πιστεύεται ὅτι αὐταὶ θὰ ἐξεληχθοῦν δμαλώτατα. Οὕτω πιθανολογεῖται ὅτι εἶνε ἐνδεχόμενον ἡ Γαλλία νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν Γερμανίαν δάνειον διὰ τὴν προμήθειαν πρώτων ὠλῶν μετασφαινοῦ καὶ πάλιν εἰς Παρίσιον ποὺ ἀρχοῦσι τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Γερμανίας Δρος Σάχτ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπήλυσιν τοῦ μέλλοντος νὰ ὑπογραφῇ περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Σεπτεμβριοῦ συμβατικῶν συμφωνιών φιλίας καὶ ἐμμενῆς ἐξακολουθεῖ αὐτὴ νὰ εἶνε ἐπιμένη, πιστευόμενον γενικῶς, ὅτι τοῦτο θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Βαλκανικοῦ συμφωνοῦ καὶ τὴν πωλίωσιν τῆς εἰρήνης τῶν Βαλκανίων.

Ἐξισορροπία εἶνε ὅτι ὁ Ρουμανικὸς τύπος, ὅστις μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον σχολιάζει τὸ πρὸς ὑπογραφὴν συμφωνιών, τονίζει ὅτι αἱ φιλίας εἰς τὰ Βαλκάνια εἶνε πολὺ βετικώτεροι παρὰ εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπῃ καὶ ὅτι οἱ Βούλγαροι θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ μάθουν παρὰ τῶν νέων φίλων των καὶ νὰ ἐνοήσουν καλῶς, ὅτι τὰ σύνορα εἰς τὰ Βαλκάνια εἶνε ἱερὰ καὶ ἀπαρασφαιστα. Γενικῶς ὁ Ρουμανικὸς τύπος σχολιάζει τὸ ἀναμενόμενον συμφωνιών ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, ἐξαιρῶν τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀπαρασφαιστοῦ τῶν Βαλκανικῶν συνόρων καὶ ἐρμηνεύον αὐτὸ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

GERMANIA

Το υπουργείον των Οικονομικών ανακοινώσε τα αποτελέσματα των εισπράξεων εξ εμέσων και έμμεσων φόρων και τελών των όκτω μηνών του οικονομικού έτους.

Τα αποτελέσματα κρίνονται άρκετά ικανοποιητικά συγκρινόμενα προς τα της αντίστοιχου περιόδου του προηγούμενου έτους. Αι όλικαι εισπράξεις υπερέρησαν κατά 1.146.000.000 μάρκων τας εισπράξεις του αντίστοιχου οκταμήνου του έτους 1935 λαμβανόμενου δε υπ όψη ότι αι εισπράξεις εκ φόρων ήταν τς 1935 κατά 2.600.000.000 μεγαλύτεραι των του έτους 1933 ή συνολική απόδοσις των φόρων από του 1933 και έντεθεν υπερέρηται 3.745.000.000. Η σημαντική αύξη απόδοσις των εκ φόρων εισπράξεων αποδίδεται αφ' ενός μιν εις τας έπιτευγείας μεταρρυθμίσεις επί του συστήματος της εισπράξεως των φόρων και αφ' ετέρου εις τας έπιβληθείσας νέας αλφίσαις των φορολογικών συντελεστών μεταξύ των οποίων προεξέχουσιν θέσιν κατέχει ο συντελεστής του φόρου επί των κερδών των ανωνύμων 'Εταιρειών, όστις μέλλει να φθάση έντός του 1937 το ποσοστόν των 40—45%.

Από της πρώτης του έτους έδωθη κυβερνητική έντολή εις τους εκδότας των έφημερίδων όπως ελαττώσασιν κατά 10% την ποσότητα του υπ' αυτών καταναλισκόμενου χάρτου έφημερίδων.

Το 'Εθνικοσσιαλιστικόν καθεστώς αποδίδον σοβαράν σημασίαν εις την ανάπτυξιν της Τουριστικής κινήσεως, παρέδωκεν εις την κυκλοφορίαν αυτοκινητοδρόμους έκτάσεως 1090 χιλιομέτρων, συνεχίζεται δε ή κατασκευή έτέρων 660 χιλιομέτρων.

ITALIA

Το δημοσιονομικόν Έλλειμμα της χρήσεως 1935—1936 υπήρξε κατώτερον κατά 1.550.000.000 λιρετών του προϋπολογισθέντος. Η μείωσις του έλλείμματος όφειλεται εις την μεγαλύτεραν αποδοτικότητα των δημοσίων έσόδων, εις την περιστολήν των δαπανών και εις την βελτίωσιν του εξωτερικού έμπορίου της χώρας. Αι δαπάναι διά την Αιθιοπικήν εκστρατείαν δεν άνεγράφησαν εις τον προϋπολογισμόν.

Αι εισαγαγαί σίτου εξακολουθοῦσι, υπολογίζεται δε ότι διά την τρέχουσιν χρόνιν θα υπερβώσι τους 1.500.000 τόνους.

ΠΟΛΩΝΙΑ

Το υπό της Πολωνίας συναφθέν έν Γαλλία δάνειον λίρων 25.000.000 κατ' απόφασιν της Διαιτητής θέλει διατεθῇ κατά τας 45 αὐτόν διά τους εξοπλισμούς και δ-χυρωματικά έργα. Οὗτω αι διατεθησόμεναι πιστώσεις διά το υπουργείον των Στρατιωτικῶν άνέρχονται διά το 1937 εις 65.000.000 λίρας. Η υπό της Γαλλίας χορηγηθείσα οικονομική ενίσχυσις θέλει ενισχύσῃ σημαντικῶς τας προσπάθειας της Πολωνικής Κυβερνήσεως διά την οικονομικήν ανόρθωσιν του κράτους.

ΙΑΠΩΝΙΑ

Εις έκτέλεσιν του έκδοθέντος Νόμου περί ελέγχου του εξωτερικού συλλάγματος, εξέδωθε απόφασιν του ύπουρ-

γείου των Οικονομικών συνεπαγομένη την εφαρμογήν προσωρινῶν μέτρων διά την υποστήριξιν του γιέν, μεταξύ των οποίων τά ακόλουθα:

Η διάθεσις εκ μέρους των εισαγωγέων των εν τῷ εξωτερικῷ εὑρισκομένων διαθεσίμων των ως και ο δανεισμός των άνωτέρω διαθεσίμων των διά την αντιμετώπισιν υποχρεώσεων των άπορρουσάντων εκ παραγγελιών των, του λοιπού θέλουν πραγματοποιούνται κατόπιν ειδικῆς εκ μέρους του ύπουργού των Οικονομικῶν άδείας. Το αὐτό μέτρον ελήφθη προκειμένου να διατεθῇ τοῦ προῦν εξαχθέντων έμπορευμάτων διά την πληρωμήν εισαχθέντων ειδῶν ως και διά τας πράξεις επί εξωτερικῶν συναλλαγμάτων προς εξόφλησιν λογαριασμῶν εισαχθέντων έμπορευμάτων.

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ

Τα πολμεικά ύπουργεία των 'Ηνωμένων Πολιτειῶν κατήρτισαν σχέδιον έπιμεχανικής κινητοποίησης, διά του όποιου προβλέπεται ή οργάνωσις δλων έξαιρετικῶν οικονομικῶν και θιομηχανικῶν ελέγχου.

Οι άπολογισμοί των μεγαλειτέρων 'Αμερικανικῶν Τραπεζῶν παρουσιάζουσιν σοβαράν αύξισιν του ένεργητικῶν των και άντιστοιχῶν αύξισιν των καταθέσεων. Η άναπτυχθείσα κατά το παρῶν έτος σοβαρά έπιμεχανική δραστηριότης άνέπτυξε τας εργασίας των Τραπεζικῶν ίδρυμάτων, ή περιφανής δε νίκη κατά τας προεδρικές εκλογάς του κ. Ρούζβελτ εδραίωσε την έμπιστοσύνην του 'Αμερικανικοῦ κεφαλαίου τῶσον ὥστε εν μικρῷ χρονικῷ διαστήματι αὐ τοποθετήσας επί δημοσίων χρεογράφων να καλύπτουν το τέταρτον σχεδόν του ένεργητικῶν των μεγαλειτέρων Τραπεζῶν.

Η Τουρκική Κυβέρνησις έπλήρωσεν εις τους Γάλλους διά την εξαγοράν της σιδηροδρομικής γραμμῆς Κωνσταντινουπόλεως—Βουλγαρικῶν συνόρων, το ποσόν των 6.000.000 τουρκικῶν λιρῶν.

Η Τράπεζα του Δάνστου έμείωσεν άπο 5% εις 4% τον προεσφλητικόν τόκον.

Κατά τας εκ Βελιγραδίου πληροφορίες ή Νοτιοσλαβική Κυβέρνησις φαίνεται σοβαρώς διατεθειμένη παρά τας δυσχερείας άς παρουσιάζει ή δημοσιονομική κατάστασις της χώρας, να καταλήξῃ εις συμφωνίαν μετά των ξένων όμοσπονδίων, άσων άρχων, άσων άσων εις την υπηρεσίαν των τοκομεριδίων και του της υπηρεσίας του χρέους.

Αι άγοραί έμπορευμάτων κατά το τελευταίον 15θήμερον του παρελθόντος έτους εξηκολούθησαν ζωηρά, παρετηρήθη δε σταθερότης των τιμών και τάσις υπερτιμήσεως. Ο σίτος, ο άμύδις, το καυτοστόκ, ο χαλκός, και εκ των μετάλλων ο μέλυδδος και ο ψευδάργυρος υπερτιμήθησαν.

Κατά το υπό άνασκόπησιν 15θήμερον χαρακτηριστική ήτο ή σταθερότης της σκακάρως ήτις μετά παρέλυσιν έτους σχεδόν παντελούς άπραξίας, άπησώλησεν την διεθνή έμπορευματοαγοράν με άποτέλεσμα την βελτίωσιν της τιμῆς κατά 7 πέντες.

Η ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Κατά την υπό άνασκόπησιν έβδομάδα εξηκολούθησε μετά της αύτης ζωηρότης ή κίνησις των αξιών με άποτέλεσμα την σημαντικήν αύξισιν των συναλλαγών και την βελτίωσιν των τιμών των όμολογιακῶν δανείων, των μετοχῶν των Τραπεζῶν και των έπιμεχανικῶν αξιών.

Την χρηματιστηριακήν αγοράν άποσκόλουν κυρίως αι μετοχικαί άξιαί των έπιμεχανικῶν και των ανωνύμων 'Εταιρειῶν, διότι επικρατεῖ ή αντίληψις ότι λόγω της έσπεριότητος των διατάξεων του νέου Νόμου περί φορολογίας των ανωνύμων 'Εταιρειῶν τας διατεθησόμενες έφετος μερίσματα θα είνε κατ' ανάγκην μειωμένα. Η αντίληψις αύτη έπιβεβαιούται εκ της ανακοινώσεως του Δ. Σ. της 'Εμπορικής Τραπεζῆς περί διανομῆς 30δραχμῶν μερίσματος επί των μετοχῶν αύτης άνωτερον σημαντικῶς του περυσινῶν τοιούτου. Η μείωσις άλλωστε του προεσφλητικῶν τόκου συνεπαγομένη αύτομάτως και την μείωσιν του τόκου των δανείων συνετέλεσε κατά πολύ εις τὸ να δοθῇ ψυωτικός τόνος επί της αγοράς.

Εκ της δημοσιευθείσης λογιστικής καταστάσεως της Τραπεζῆς της 'Ελλάδος της 7ης τρέχοντος, προκύπτουσιν αι κάτωθι διαφοραί εις τους λογαριασμούς της ένεργητικῆς και παθητικῆς της εν συγκρίσει προς της 31)12)1936. Λογισμῶν ένεργητικῶν: Χρυσός 58,2 εκ. Πιστώσεις μερίσμων κατά 87,5 εκ. Λογισμῶν παθητικῶν: Τραπεζογρμμῆματα έν κυκλοφορίᾳ 100,2 εκ. Η άρμοδία ύπηρεσία της Τραπεζῆς της Ελλάδος ανακοινεῖ ότι ή μείωσις των συναλλαγματικῶν αποθέματος όφείλεται εις την πληρωμήν ληξιπροθέσμων τόκων του εξωτερικοῦ δημοσίου χρέους.

Λήξεις τοκομεριδίων: Δάνειον 1881 και 1884 τοκομ. Νο 111 98,28 Δάνειον μονοπωλείων τοκομ. Νο 99 87,36 Δάνειον κεφαλαιοποίησης τοκομ.

T. Δ.

Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΜΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Υπό του ύπουργείου της Γεωργίας έδόθη προς δημοσίευσιν μακρόν ανακοινώσιν επί των πεπραγμένων του διαρρέσαντος έτους, εκ του όποιου αποσπώμεν τα κατωτέρω λίαν ένδιαφέροντα των γεωργικῶν κόσμων της χώρας μας:

Μεταξύ των πολλῶν ζητημάτων, άπνα κατά το λήξαν έτος άποσχόλησαν το ύπουργείον Γεωργίας, προέχουσιν θέσιν κατέλαβε το άπο μακροῦ εκκρεμῶν ζήτημα της διαθεσεως των εν Μακεδονία άποστραγγισθειῶν γαιῶν, διαχειριζόμενον υπό της άρμοδίας Διευθύνσεως 'Εποικισμού. Σχετικῶς άπεφασίσθη όπως αι γαῖαι αύται διατεθῶσιν όριστικῶς κατά το μέγιστον αὐτῶν μέρος υπέρ άκτημῶν καλλιέργητων. Προς τὸν σκοπόν δε τούτων έψηφίσθη κατά τον παρελθόντα Σεπτέμβριον ο ύπ' αριθμός 57 αναγκαστικός Νόμος, μετά την έναρξιν της ισχύος του όποιου και μολοντί ελάχιστον χρονικόν διάστημα άπέμενε μέχρι της ένάρξεως του τρέχοντος γεωργικοῦ έτους, κατωρθώθη κατόπιν της συντόνου εργασίας των άρμοδίων ύπηρεσιῶν να έπιτευχθῇ έργον σημαντικό. Οὗτω: α') Παρεκχωρήσαν όριστικῶς προς πληρῇ αι συμπληρωματικῆν άποκατάστασιν 20.000 περίπου οικογενειῶν των όμορων και γειτονικῶν προς τας γαῖας συνολικῶν 380.000 περίπου στρέμματα. β') διατεθῶσαν υπέρ Γεωργικῶν 'Ιδρυμάτων και Σταθμῶν περί τὰ 20.000 στρέμματα και γ') παρεκχωρήσαν προσωρινῶς διά την τρέχουσιν καλλιεργητικὴν περίοδον έτερα 100.000 στρέμματα υπέρ των μετακινηθέντων κατοίκων των πυκνοκατοικημένων και έχόντων ανάγκην άραιώσεως συνολικῶν των κειμένων μέχρις άποστάσεως 35 χιλιομέτρων από της άνωτάτης στάθμης των τῶς λιμνῶν. Κατά το λήξαν έτος συνετελέσθησαν επίσης αι άπαιτούμεναι προκαταρκτικά έργασία διά την έπιτρεπομένην προσωρινήν παραχώρησιν 80.000 περίπου στρεμμάτων εκ των διαθεσίμων γαιῶν της τεχνικής λίμνης Κυρκίνης και των εὐριοκόμενων εκάτερουθεν της κοίτης του Στρυμόνος. Εκ παραλλήλου προς την διάθεσιν των άποζηρανθειῶν έκτάσεων εις τους άκτημόνας καθ' όσον τὸ διαρρέυσαν έτος εξηκολούθησεν εις άστρον την χώραν ή συμπλήρωσις του κλήρου των ἤδη άποκατασταθέντων ως και ή άποκατάστασις νέων ά-

κτημῶν διά της παραχωρήσεως εις αὐτοὺς νέων έκτάσεων εκ της ανταλλαγμο περιουσίας του Δημοσίου ως και έτέρων δημοσίων και κοινοτικῶν τοιούτων.

ΑΙ ΝΕΑΙ ΓΑΙΑΙ

Κατά το διαρρέυσαν έτος έξεχειρώθησαν 30 χιλιάδες στρέμματα, έξεκαμνήθησαν 500 στρέμματα, έδευτερωθήσαν 23 χιλιάδες στρέμματα, εκυλινδρίθησαν 43 χιλιάδες, έδοδονήθησαν 4 χιλιάδες στρέμματα. Άγροτικοί όδοι κατεσκευάσθησαν προς έπίσπευσιν των έργων άξιοποίησεως των γαιῶν. Ένεργείται προμήθεια νέων γεωργικῶν έλκυστήρων, ανανέωσις των παλαιῶν μηχανημάτων της ύπηρεσίας μηχανικής καλλιέργειας και συμπλήρωσις των μηχανουργικῶν της εγκαταστάσεων. Διά την έπίσπευσιν της διανομῆς των άποστραγγισθειῶν γαιῶν εγένετο ή έδαφολογική μελέτη αὐτῶν και καθωρίσθη ο βιώσιμος κλήρος. Διά την έρευναν των κτηνοτροφικῶν ζτημάτων της χώρας διεχωρίσθησαν 10 χιλιάδες στρέμματα έν τη λίμνῃ Γιαννιτῶν και έτερα δύο χιλιάδες στρέμματα εις τὰ πεντάγη λίμνῶν. Παρεκχωρήθησαν 300 στρέμματα διά άποποαραγωγὴν βάμβακος, ένοικιάσθησαν δε διά μίαν πενταετίαν τεμάχια γῆς εις 120 περίπου άποφαιτούς Γεωργικῶν Σχολῶν προς ύποδειγματικὴν καλλιέργειαν. Διά του υπ' αριθ. 204) 1936 αναγκαστικοῦ Νόμου συνεστήθη ειδικόν ταμεῖον ύδραυλικῶν έργων Μακεδονίας, όπερ χρηματοδοτούμενον υπό του Κράτους και αναλαμβάνον τά εκ της εκμεταλλεύσεως των άποστραγγισθειῶν γαιῶν έσοδα, θα λειτουργήσῃ μετά την άποχώρησιν των 'Εταιρειῶν φαυντέσιον και Γιούλεν.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ύπευθύνων συμφώνως τῷ Νόμῳ

Υπεύθυνος συντάκτης:

ΝΙΚ. Α. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

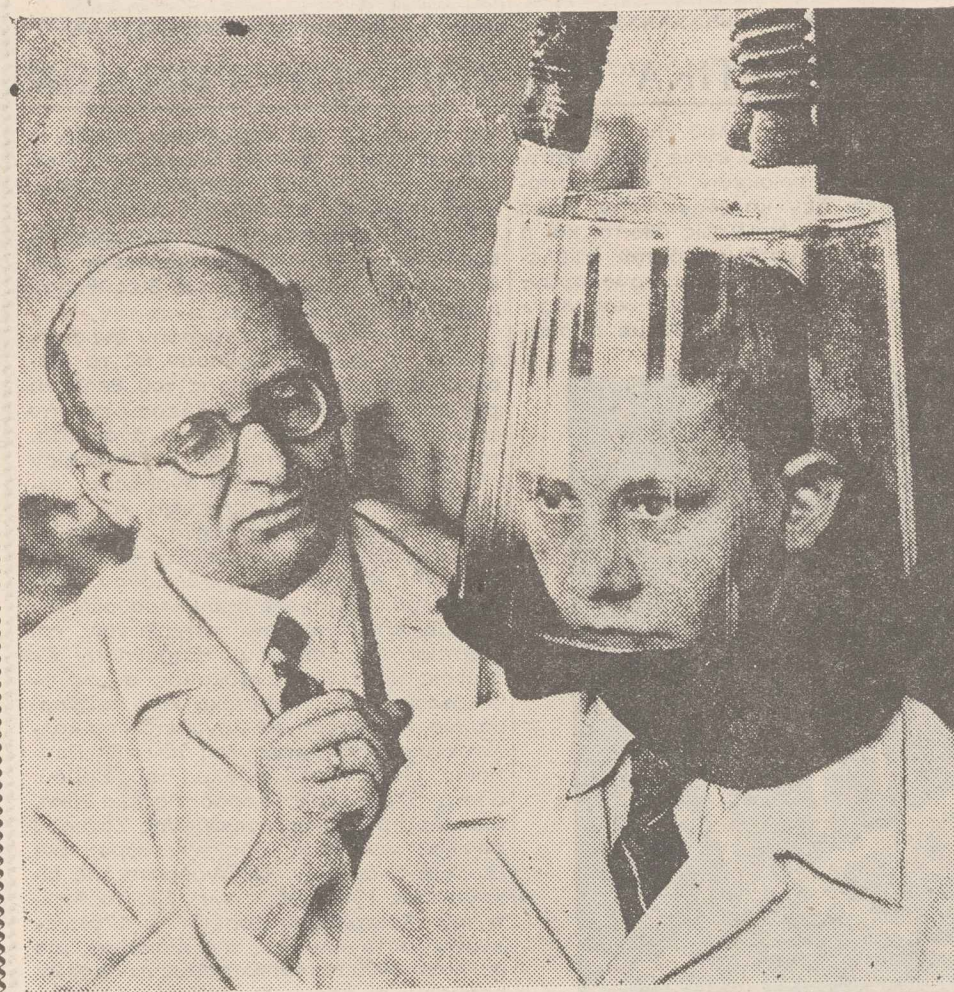
Σπυρίδωνος Τρικοῦπῃ 74

Διευθυντής τυπογραφείου:

ΝΙΚΟΣ ΓΑΒΑΛΑΣ

Πριόμου 53 — Καλλιθέα

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Ανω δεξιά: Περίοδος μιας νέας αγγλικής άποστολής, προσώπων προς χρίσιν των μαθητῶν και των υπαλλήλων των γραφείων. Ἀριστερά: Η άριστοτέλῃς της άθως Τρέξις Χούντερ, ή οποία πρωταγωνιστεῖ διά πρώτην φοράν εις την φιλομπερίετταν «Πικαντίλιν» Παράλειψις: Ο ύπερενεγκοντοῦτης Κροῖσος Ροκφέλλερ, ο όποιος άσθενεῖ βαρέως. Εἰς τὴν κάτω σειρᾶν: Μία πρόσφατος φωτογραφία του στρατάρχου Τσάγκ-Καϊ-Σεκ, ληφθείσα μετά την άπελευθερώσιν του. Εἰς τὸ μέσῳ: Ἀποδίδας αγγλικῶν στρατευμάτων εις τὸν βράχον του Γιβραλτάρ. Ἀριστερά: Ένας μικρὸς χωματόπεθ σπασίας οφίας, έγκληματίζεται εις τὸν Ζωολογικόν Κήπον του Βερολίνου.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY

NEA YORKH

ΤΡΑΠΕΖΑ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 1.350.000

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ και έκτελει πάσης φύσεως τραπεζικῆς εργασίας υπό λίαν εύνοικῶς όρους.

Οι έχοντες συναλλαγὰς και συμφερόντα έν Ἀμερικῇ δύνανται ν' άποτείνωνται είτε άπ' ευθείας προς την HELLENIC BANK TRUST Co, 51 Maiden Lane, New York U. S. A., είτε προς την ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, έν Ἀθήναις μὲν εις το Κεντρικόν Κατάστημα (Υπηρεσία Έργασιῶν Ἀμερικῆς), έν τὰς Ἐπαρχιας δὲ εις τὰ κατά τόπους Υποκαταστήματα αὐτῆς.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page shows the binding of the book.

A vintage color portrait of a smiling woman with blonde, wavy hair. She is wearing a dark strap over her shoulder and a necklace. The background is a solid red color. The image has a slightly grainy, aged appearance.

Δύο φλογισμένες καρδιές σ' ένα χιονισμένο παράθυρο
(φωτογραφική σύνθεσις, που έβραβεύθη εἰς τὴν τελευταίαν
αντισομορματικὴν ἐκθεσὶν τῶν φωτογράφων τῆς Βιέννης)

ΠΟΤΕ ΚΙΝΑΝ

ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ

Τὰ δρώματα

Οι αρχαιολόγοι βεβαιώνουν ότι πολλά από τα δοχεία πορσελάνης που εφρέθησαν εις τὰς Πυραμίδας εἶχαν μέσα δρώματα καὶ διάφορα καλλυντικά, ηλικίας 4.000 ἐτῶν. Ἀσφαλὺς δὲ προσέχονται ἀπὸ τὴν Κίνα, ὅτι εἶχαν ἐπιγραφὰς Κινέζων ποιητῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Περίφημα ἦσαν καὶ τὰ δρώματα τῆς Ἀραβίας. Οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἀκμῆς τῶν ἐπεριφρονούντων τὰ δρώματα καὶ κάθε τί πού θά ἤμπορούσε νὰ τοὺς κάμῃ ἐκτεθηλυμένους. Κατὰ τὴν περίοδον ὅμως τῆς παρακμῆς μετεχειρίζοντο ἕνα δῶμα διὰ κάθε μέρος τοῦ σώματος ! Οἱ ἀρχαῖοι ἀγαποῦσαν ὑπερβολικὰ τὰ δυνάτα δρώματα, ἐνῶ κατὰ τὴν νεωτέραν ἐποχὴν ἦσαν τῆς μέδρας τὰ λεπτὰ. Τὰ πλέον ραγινορσιμένα γούστα εἰς τὰ δρώματα ἦσαν τὴν ἐποχὴν τῆς Μαρίας Ἀντουανέτας.

Ἡ καμέλια

Εἰς τὰ 1739 ὁ Ἰταλὸς ἱεραπόστολος, πᾶτερ Ἀντωνίος Καμέλλι, ἱστούσης καὶ διασπορῆς βοτανολόγος, ἔφερεν ἀπὸ τὴν Ἰαπωνίᾳ τὸν δένδρῳλλον ἑνὸς ἀνθους, τὸ ὅποιον ὁ ἴδιος ἠνόμασε «Καμέλια Ἰαπωνίως» (Ἰαπωνικὴ καμέλια). Ἐπειτα καθὲς ὁδὸ ἀπλοῦς τὸ ὄνομα καμέλια, πού «πενομιμίζει τὸ ἴδιον του. Ἡ καλλιέργεια τοῦ δένδρῳλλου ἀρχίσσασα εἰς τὴν Τσوكάνην ἀπὸ τὸν 18ον ἑραπόστολον διεδόθη πολὺ γρήγορα καὶ εἰς ἄλλας Χῡρας με ἥπιον κλίμα. Μὲ τὴν διάδοσιν ὅμως ἐγένετο καὶ ἡ πολλαπλασιασμὸς τῶν διαφόρων ποικιλιῶν τοῦ ἀνθους. Τώρα ἔχομεν καὶ καμέλιες με δασύον ἄνθος, ἀσπρὸ καὶ κόκκινον, πού δὲν ἔχει δῶμα ἀλλὰ εἶναι θαυμασταὶ εἰς τὴν ἔξαν. Λέγουσιν ὅτι ὁ Ναπολέων, ὅταν ἐφόρεσε τὸ σιδηροὺν στέμμα, εἰς τὸ Μιλῶν, τὸν Μάιον τοῦ 1805, θαυμάζων ἕνα μπουκέτο ἀπὸ τῶν καμέλιες, ἀνέστησε : «Μιὰ κορώνα τῶν καμέλιες εἶναι πολὺ ἐλαφρὰ δι' ἕνα Βασιλεῖα, ἀλλ' πόσον ὡραία διὰ τὴν Βασιλισσάν!»

Τὸ νοσοκομεῖον

Πρόγονοι τῶν συγχρόνων κομειῶν ἦσαν τὰ καταφύγια διὰ τοὺς ἀσθενεῖς προσυνητὰ πού εὐρίσκοντο σιμα εἰς τοὺς Αἰγυπτιακοὺς ναοὺς κατὰ τὴν ἀρχαιότητα. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἰδιωτικὰ ἀναρρωτήρια, τὰ ὁποῖα εἶχε κάθε πλούσιος εἰς τὸ σπίτι του, τὴν διαφάνειαν τῶν πτωχῶν ἀσθενῶν, εὐρίσκοντο καὶ δημόσια θεραπευτήρια διὰ τοὺς ἑταίρους, καθὼς καὶ τὰ ἱερὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, πού ἔγιναν κατὰ τὴν σπουδαία ἱερὰ κέντρα. Τὸ ἴδιον ἤμπορε νὰ λέξη καὶ διὰ τὴν Ῥώμην, με μόνον, τὴν διαφάνειαν ἔτι ἐκεῖ, κάθε λεγεὼν διέθετε καὶ ἕνα στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον. Εἰς τὰ 794 ἐκτίσθη τὸ μεγάλο Νοσοκομεῖον τοῦ Σαλέρνου, εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἀπὸ τοῦ 1300 τὰ νοσοκομεῖα διεδόθησαν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην.

Τὸ ἀμάντον

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἔλαγαν ἀμάντον» ἢ «ἀσθενῶν» ἕνα ὄρυκτον πού ἐξηγετο ἐν ἀθονία εἰς τὴν Κύπρον. Ἐπειδὴ τὸ ὄρυκτον αὐτὸ παρουσιάζεται ὑπὸ μορφήν ἰνῶν καὶ δὲν καίεται, οἱ ἀρχαῖοι τὸ μετεχειρίζοντο διὰ νὰ κατασκευάζουν φυτίλια τῆς ἡμέρας, ἰσως δὲ κατεσκευάζαν καὶ ὑφάσματα, μαζὺ με ἄλλας ὕλας. Διάσημοι εἰς τὴν κλαστικὴν ἀνταυτοργίαν τοῦ ἀμάντον, περὶ τοῦ 1830 ἦσαν δύο Ἰταλοὶ, ὁ Γεωργίος Ἀλντίνι, ὁ ὁποῖος κατεσκεύαζεν ἐνδύματα ἀπὸ ἀμάντον διὰ τοὺς πωροδωθέντας καὶ μία γυναικα, ὀνόματι Περπέντι, πού κατεσκεύαζεν ὑφάσματα, χαρτὰ καὶ δαντέλλας ἀπὸ ἀμάντον. Ἐνα βιβλίον ἀπὸ χαρτὶ ἀμάντον, κατεσκευασθὲν ἀπὸ τὴν ἰδίαν Περπέντι, εὐρίσκειται ἀκόμη εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου.

Ἡ νηστεία

Πρὸ ἐτῶν, ἕνας Εὐρωπαϊκὸς ἱατρός ἤραχεν νὰ ἐφορμῇ ἕνα νέον εἶδος θεραπείας διαφόρων ἀσθενειῶν με τὴν νηστείαν.

Ἡ ἀνακάλυψις ὅμως τοῦ θεραπευτικοῦ αὐτοῦ μέσου εἶνε ἀρχαιότατη. Ὁρελεται δὲ εἰς τοὺς λαοὺς ἐκείνους τῆς Ἀνατολῆς, οἱ ὁποῖοι ἐφήρμοζαν τὴν νηστείαν

ΜΙΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ...

ΕΧΑΣΑ 100 ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ!

“Ενας χρυσοθήρας ἀφηγείται τὴν ἀληθινὰ ἀπίστευτη περιπέτειά του.

Στὰ 1885 ὁ πυρετὸς τοῦ χρυσοῦ εἶχε φθάσει στὸ δευτέρον σημεῖον. Ὁλόκληροι στρατοὶ ἀπὸ ἐργάτες καὶ τυχοδιώκτες εἶχαν κατακλύσει τὴν Νότιον Ἀφρικὴν, ὅπου τοὺς ἐσπάρκων ἡ ἰδέα τοῦ εὐκόλου πλουτισμοῦ. Ἦταν μιά ἀπεγνωσμένη πάλιν πού δὲν ἐτελείωνε πάντα καλὰ γι' αὐτοὺς πού δὲν ἦταν προικισμένοι με ἐξαιρετικὴν ἀντοχή. Οἱ

του : «Χρυσά!») Γιά μιά στιγμὴ ἐνόμιζε πῶς ἔπρεπε ζανα σὲ παραλήρημα. Ἐτίθει τὴν πέτρα μετὰ τὴν κούρεια πού ἐτύλιγαν ἀκόμη τὸ κορμί του. Τὴν καθάρισε : ἦταν κίτρινη ! Ἀπὸ μιά στιγμὴ στὴν ἄλλην ἐνόμιζε πῶς θὰ παραφρονούσε, τόσο ἦταν δυνατὴ ἡ συγκίνησις του. θυμωμένος, ἤ

πτε τὸ μέρος, θὰ πῆγαιεν ὁ ἄλλος νὰ τὸ ἐκμεταλλεῖται. Ἐπειτα, κάθε διαμνητορία του θὰ ἦταν ἀνάφελος, ἀπὸ δὲν μπορούσε ν' ἀποδείξη ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἀνεκάλυψε τὸ χρυσορυχεῖο. Ὁ τοκογλύφος μάλιστα μπορούσε καὶ νὰ τὸν σκοτώσῃ, γιὰ νὰ μὴν ἐκρί ἐνοχλήσεις στὸ μέλλον. Ἐτίθει ἕνα θλέμμα γεμάτο μίσος στὸν τοκογλύφον κι' ἔφυγε.

Χρυσοθήρας κοσκινίζει τὴν ἄμmon ἑνὸς ποταμοῦ παρὰ τὸ Γιοχάννεσμπουργκ διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ ψήγματα χρυσοῦ.

περισσότεροι ὑπέκυπταν στὴν πείνα, στὶς ἀρρώστιες, στὶς κακουχίες, ἢ στὸ μαχαίρι τῶν κακοποιῶν. Ἐταί, ἕνας ἐπλουτίσας καὶ χίλιοι ἀφίναν τὰ ὀκκάλα τους στὴν Ἀφρικανικὴ ἔρημο.

Ἐνας ἐπὶ τὰς ἐργάτας αὐτοῦς, καποῖος Γεωργίος Χονεῦμπαλ, ἦταν εἰκοσιπεντὸν χρόνῳ, ὅταν ἐξέκρινε ἀπ' τὴν πατρίδα του γιὰ τὴ μεγάλην περιπέτειά, ἡ ἀρχὴ τῆς ὁποίας δὲν ἦταν καθόλου εὐχάριστη. Χρυσάφι δὲν φαίνονταν πούθεν, καὶ αὐτὸς μετὰ τοῦ συντρόφου του, πού ζούσαν σάν τὰ κτήνη, ἐσκαθάν τὴ γῆ μετὰ τὰ χέρια τους, με σκαπάνη καὶ μαχαίρια, ἀνασπώντας τὸ πολυτιμὸν μέταλλον.

Σιγά-σιγά τοὺς κατέλαθεν ὁλοὺς ὁ ἀπογοητευτικὸς καὶ σκόρπισαν. Ὁ Χονεῦμπαλ, πειρὸ νέος ἀπὸ τοὺς ἄλλους, πειρὸ πεισματάρης, ἐμεινε. Ὁπόσο ὅμως εἶχε καταστήσει ἀξιολύπητος, ἡ ὁμῶα τοῦ χρυσοῦ καὶ ὁ πυρετὸς τὸν ἔλυναν, καὶ ἡ ζωὴ του εἶχε καταστήσει πραγματικὸ μαρτύριον.

Ἐπειτα ἦρθαν οἱ ἐφιάλτες. Ἐδῆλεπε ἐμπρός του ὁλόκληρα βουνὰ ἀπὸ χρυσάφι καὶ ἀπ' τὴ φαντασία του περνούσε μιά μελλοντικὴ ζωὴ εὐτυχισμένη, με κανονικοῦμενες ὁδὸς τοῦς ἐπιθυμίας. Τὰ στεγνά χεῖλιά του ζιμουρμούριζαν διαρκῶς μιά λέξι, πάντα τὴν ἴδια : «Χρυσάφι !..... Χρυσάφι !.....» καὶ τὰ χέρια του ἐξάκουοντο ὡς σκάδων τὴν καταρμένειν γῆ.

Ἐξάφην, ἐνόμισεν στὸ χερί του μιά πέτρα, πού τὸν πληγώνει σκεδὸν τὰ δάκρυα, καθὼς τὴν ἔφριξε με δύναμιν. Συνήλαθε ἀπὸ τὸν ἐφιάλτη κι' ἐσχημάτισεν ἄμεσως τὴν ἐντύπωσιν πῶς ἦρθε στὴν πραγματικότητα ἀπὸ ἕνα κοσμον μακρυνόν, μυστηριώδη. Ἐπὲρ τὴν πέτρα μπροστὰ στὰ φλογισμένα μάτια του καὶ μιά κραυγὴ ἐξέφυγε ἀπ' τὸ στόμα.

ἀν διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους, πάντοτε ὅμως με θάσιν τὴν ὑγιεινὴν. Οἱ Αἰγύπτιοι, οἱ Ἑβραῖοι, οἱ Ἕλληνες, οἱ Ῥωμαῖοι ἐνήτευαν. Ἀγόρευτο δὲ ἐνθυσταὶ καὶ οἱ Χριστιανοὶ με μεγαλειότητα ἀνταρπτότητα. Ὅλοι δὲ γυναιρίζουν εἶναι τὰ Ῥωμαζάνων τῶν Μουσουλμάνων : ἕνας μὴνας ἀνταρπτότητα ἀπὸ ἕνα κοσμον ὅμως δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον ἀνθρώπων πού νὰ νηστεύουν συγχρόνως καὶ ἀνταρπτότερα ἀπὸ τοὺς Ἰνδούς, καὶ πρὸ παντός ἀπὸ τοὺς φακίρας.

ζέροντας καλὰ-καλὰ τι κάνει, ἐπέταξε μακρὰ τὴν πέτρα, πού ἐλαμποκόπησε στὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Κάτι ζιμουρμούρισε κι' ἐλπισοῦμε.....

Ὅταν συνήλαθε ἦταν νύκτα βαθεῖα. Ἐβράζε, ὅρθηκε τὴν πολυτιμὴν πέτρα καὶ τὴν ἔσφιξε στὸ στήθος, ὅπως θὰ ἔκανε μ' ἕνα ἀναπημένο πλάσμα. Τὰ ζιμωρμωμένα ἐξήτασε καλὰ τὸ μέρος ὅπου ἐνόμιζε πῶς θὰ τοῦ χρησιμεύε ως τάφος κι' ἀντ' γι' αὐτὸ ὅρθηκε τὴν τύχη του. Ἐκεῖ ὅρθηκε πολλές ἄλλες πέτρες, ἐντελῶς ὁμοῖες με τὴν πρώτη. Ἀρχισε νὰ κόβη μετὰ τὰ χέρια του κι' ἔφερε στὴν ἐπιφάνειαν ὀρεκτέες ἀκόμη. Τὸ ἔδαφος, γύρω του ἦσαν ἕνα πλουσιώτατο, ἀνεξάντλητο μεταλλεῖο χρυσοῦ.

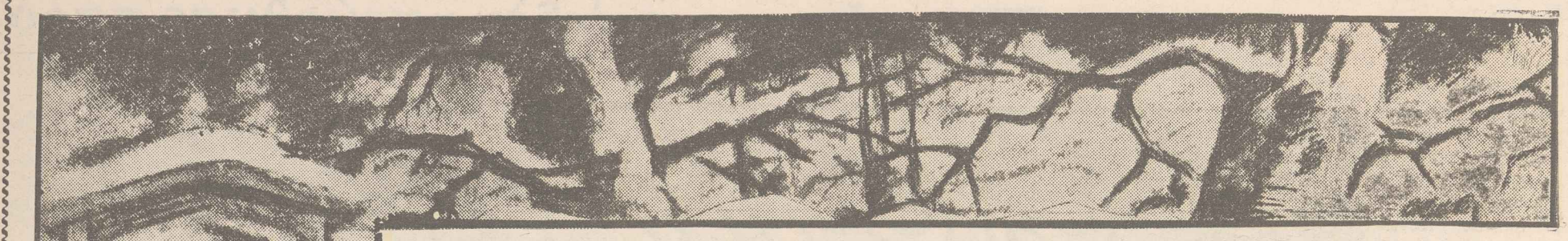
Ὁ Χονεῦμπαλ, ἔτριβε τὰ μάτια του γιὰ νὰ βεβαιωθῇ ὅτι εἶναι ζῶντιος, ὅτι δὲν ὄνειρευετο. Ὁπόσο ὅμως ἡ πείνα, πού τοῦ ἀνασκόλευε τὰ σωθικά, τὸν ἔφερε στὴν πραγματικότητα. Μετὰ ὅλο αὐτὸ τὸ χρυσάφι γύρω, δικό του τώρα, ἦταν ἀσφαλὸς ὁ πλουσιώτερος ἀνθρώπος τοῦ Κόσμου. Καὶ ὅμως δὲν εἶχε μιά δέκαρά στὴν τσέπη, κι' ἐκινδύνευε νὰ πεθάνη τῆς πείνας.

Τώρα πειρὰ, δὲν ἤθελε νὰ πεθάνη, οὐ γινε. Ὁ τοκογλύφος, κάποιος Γκόντφρεδὸς ἔστειλε ἀμέσως ἐργάτες στὸ μέρος ἐκεῖνον, ὅπου ὅρθηκαν ἕνα ἀνεξάντλητο χρυσορυχεῖο, πού ἀρχισαν ἀμέσως νὰ τὸ ἐκμεταλλεύονται. Ὅταν πῆγε ὁ πραγματικὸς κάτοχος ὅρθηκε τοὺς ἄλλους ἐγκατεστημένους ἐκεῖ. Διαμαρτυρήθηκε, ἀλλὰ τὸν ἐδῶσαν.

Ἐπὲρ ἀπὸ λίγες ἐβδομάδες, χιλιάδες ἀνθρώποι ἐσκαθάν σ' αὐτὸ τὸ μέρος, μέρα καὶ νύκτα. Κι' ἐδῶσαν πλούσια κομμάτια ἀπὸ καθαρὸ χρυσάφι. Πῶς ἐκεῖ εἶχαν σπῆθι ἀρεκτέες καλοῦδες καὶ ζῦφους παρὰ γὰς, ἕνα μικρὸ κυριούδκι, τὸ Τζοχάννεσμπουργκ, πού ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἀργότερα μιά μεγάλη πόλις, ἡ πρῶτος οὖσα τῆς Ν. Ἀφρικῆς.

Ἡ πόλις αὐτὴ ἐπῆρε κι' ἕνα ἄλλο ὄνομα : τὴν εἶπαν «πρωτεύουσαν τοῦ χρυσοῦ», χάρις στὴν ἀνακάλυψιν ἑνὸς πεινασμένου καὶ κούρελῃ τυχοδιώκτη, πού ἐπούλησε τὸ μυστικὸν γιὰ πέντε λίρες. Ἐως ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια ὁ Χονεῦμπαλ ἔσπρηνε τὸν πόνο καὶ τὴν ἀπογοητεύσιν τοῦ στοῦς δρόμους τῆς πόλεως ἐκείνης, ὅπου κανεὶς δὲν τὸν ἐγνώριζε, οὔτε κι' ἐκεῖνον πού ἐπλούτισαν χάρις σ' αὐτόν.

Ὁ Χονεῦμπαλ ἀτάλασεν ἀμέσως τὴν πλεκτάμ. Ἀν τοῦ ἀπεκάλυ-

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΑ ΑΓΡΙΑ ΒΟΥΝΑ
ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΟΥ ΑΓΡΙΟΧΟΙΡΟΥ

Ἡ δραματικὴ ἀφήγησις ἑνὸς γερμανοῦ κυνηγοῦ

Στὸ πυκνὸ δάσος πού ἐσκέπαζε ὅλα τὰ ριζώματα τοῦ μεγάλου βουνοῦ, κοντὰ στὴ μικρὴ μας πόλιν, τὸ κυνήγι τοῦ ἀγριοχοίρου γίνετο ἀπὸ πολλοὺς αἰῶνες καὶ ἐξακολουθεῖ καὶ τώρα νὰ ἀποτελεῖ μιά ἀπὸ τίς πειρὸ μεγάλες συγκινήσεις τῶν κυνηγῶν μας, ἀλλὰ καὶ ξένων, οἱ ὁποῖοι προσέρχονται ἐπιτήδεες γιὰ νὰ κυνηγήσουν ἀγριοχοίρους τοῦ Τερεμπίτε καὶ τοῦτο ὅχι μόνον διὰ τὸ εἶδος τῶν ἀγριοχοίρων, ἀλλὰ καὶ διότι τὸ τοπικόν, στὰ ἐλαφρὰ ἀνηφορία τῶν πλαγιῶν τοῦ βουνοῦ προσθέτει κάποια ἰδιαιτέρη εὐχαρίστησι ἀπὸ τὸ κυνήγι αὐτό.

Ἐπὶ τὸν τόπον αὐτὸν εἰς τὴν γερμανίαν, ἐκτελοῦν ἐπιδρομὰς κατὰ τῶν καλλιερημένων ἐν γένει τόπων καὶ μιά ἀγέλη τους μορεῖ σὲ μιά νύκτα νὰ κατασπέρσῃ ὁλόκληρον συγκομιδὴν. Τρέφονται ἀπὸ ρίζες, ὑπόγειους βολβούς καὶ φρούτα. Ὁρίων ὅμως περνοῦν καὶ ἀπὸ μικρὰ ζῶα, λαγούς, κουνέλια κλπ. Ἐν γένει εἶνε ζῶα ἀγριώτατα καὶ ἰσχυρότατα τὰ ὁποῖα, ἰδίως ὅταν πληθυνθῶνται, ἐπιτίθενται μετὰ χρι θανάτου καὶ τὰ ὁποῖα ὁ ὄγκος τῶν, ἡ μανία τῶν καὶ οἱ μεγάλοι κτηνοπολεοὶ καλοῦντες καθιστοῦν ἰσὺ ἐπικινδύνων. Τὸ μήκος τῶν ὑπερβαίνει τὸ μέτρον καὶ φθάει τὸ ἐνδομῖον καὶ τὸ ὕψος δὲν ὑπερβαίνει τοῦ ὕψους μικροῦ ὄνου.

Ὁ ἑσκαφὸς ἔχει τοὺς χαλιόδοντες κυρτοὺς πρὸς τὰ ἄνω, σάν κέρατα ἐξ οὗ καὶ ἡ ὀνομασία του, εἶνε μεγάλος τερος ἀπὸ τὸν εὐρωπαϊκὸν ἀγριοχοῖρον, τρέχει καὶ κολυμβᾷ θαυμασίως καὶ ζῇ εἰς τὸ ἕρπον, τὴν ἰσάν, τὴν Σουμάτρα καὶ τὴν Νέαν Γουίνεαν. Ὁ ψακὸχοῖρος ἀποτελεῖ ἕνα μεταδοτικόν, μεταζὶ χοίρου καὶ ἰπποπόταμου ζῶον καὶ ζῇ εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ ἰδίως εἰς τοὺς καλινίους τῶν ποταμῶν καὶ τῶν λίμνῶν τῆς περιοχῆς τῆς Σαχάρας. Εἶνε ἐπίσης ἀγριώτατος καὶ πολὺ ἰσχυρόν, οἱ πλινγές του δὲ εἶνε θανατηφόροι. Εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν ζῇ ἕνα ἄλλο

λὸ εἶδος ἀγριοχοίρου, τὸ πεκαρί, πού εἶνε μικρότερον καὶ λόγω τῆς κατασκευῆς τοῦ στομάχου τοῦ παμφάνος.

Τὸ κυνήγι τοῦ ἀγριοχοίρου εἶνε ἀρχαῖοτατον, οἱ δὲ Ἕλληνες συγγραφεῖς ἀναφέρουν τὸν ἀγριοχοῖρον τοῦ Καλιδῶνος, τὸν ὁποῖον ἐφόνευσε ὁ Μελέαγρος καὶ τὸν ἀγριοχοῖρον τοῦ Ἑρμάνθου, τὸν ὁποῖον ἐφόνευσε ὁ Ἡρακλῆς. Τὸ κυνήγι τῶν ζῶων αὐτῶν ἐσυνεχίσθη εἰς ὅλες τὰς ἐποχὰς τῆς Ἀρχαιότητος καὶ τοῦ Μεσαίωνα καὶ κατέστη εὐκολώτερον, φυσικὰ, ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν πυροβόλων ὅλων διότι οἱ κυνηγοὶ δὲν ἐκτιθεντο πρὸς εἰς ὁλοὺς τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποῖους ἦσαν ἐκτεθειμένοι παλαιότερα.

Ἐπὶ τὴν ἰδιαιτέρως μιά λάκα σὲ τριάντα χιλιόμετρα ἀπὸ τῆς πόλεως, ὅπου ἦσαν ὅταν κάθε χειμῶνα ἐσπρηνε μικρὴς σκοπιῆς οἱ κυνηγοὶ καὶ ἀπὸ τίς ὁποῖες παρασφύλαγον τὸ πέρασμα τῶν ἀγριοχοίρων πού κατέβαιναν χαμηλότερα στὸν κάμπον. Τὸ καλοκαίρι ἡ λάκα αὐτὴ, πού λεγότανε ἡ λάκα τῆς Ἀννῶς, γιὰ κάποια ἐρωτικὴ ἱστορία τοῦ μεσαιῶνος πού συνέθηκε ἐκεῖ ἴπτανε ὁ τόπος τῶν ραντεβῶν τῶν ἐρωτευμένων τῆς πόλεως. Καὶ τὸν χειμῶνα κατάρθωναν κάνα δυο βαρραλέοι ζευγάρια, χωρὶς οὐκ ἢ μετὰ τὴν τελευταίαν πού ἔχουν γίνε τῆς μόδας, νὰ φθάσῃ ὡς ἐκεῖ.

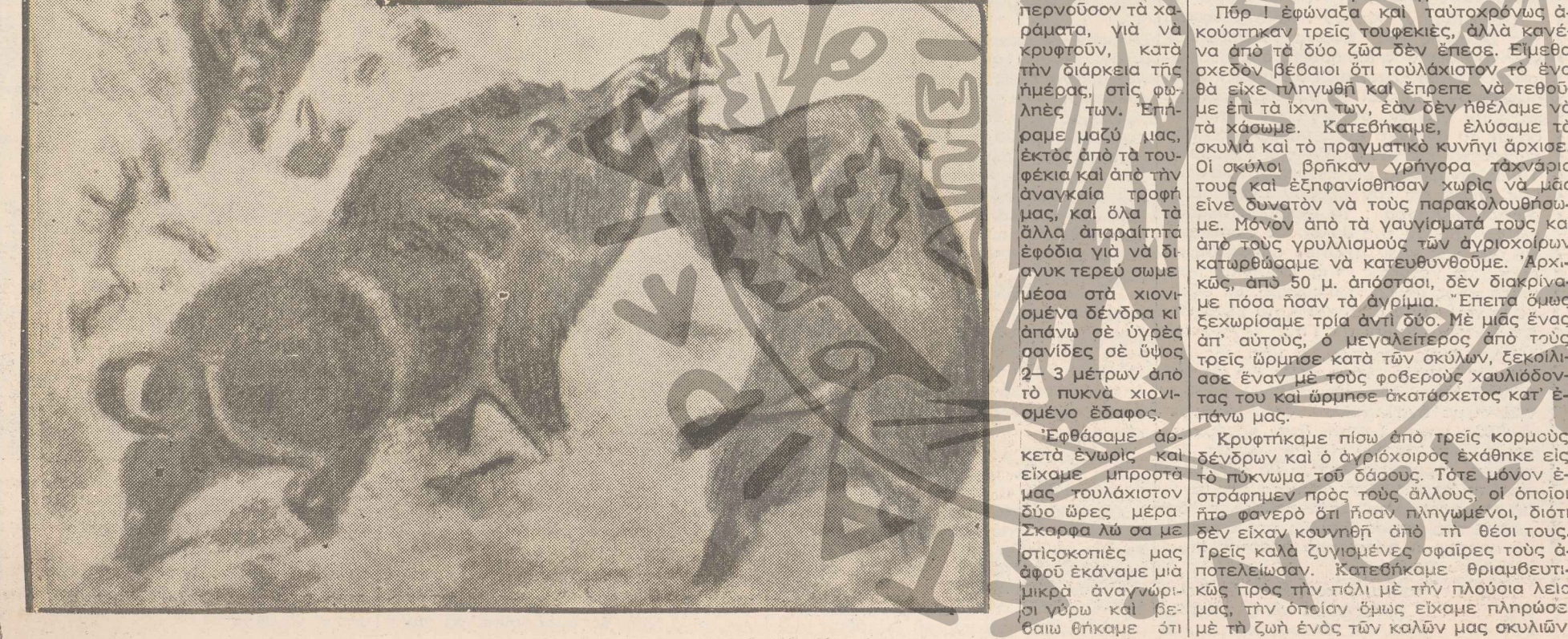
Τὸν τελευταῖον χειμῶνα εἶχε πέσει πολὺ χιόνι, περισσότερο ἀπὸ τίς περασμένες χρονιές, καὶ μετὰ οἱ κυνηγοὶ, εἰκαμε σκηπασίει τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι στὴ λάκα τῆς Ἀννῶς δὲν θὰ κυνηγούσαμε μόνον ἀγριοχοίρους ἀλλὰ καὶ λύκους. Ἦδη μερικὸι πού εἶχαν προηγήθῃ καὶ μετὰ ἄσπρη διάβει πρὸς περιπέτειες εἶχαν διαγράψῃ ἕναν μεγάλον κύκλο στὴν περὶ ὅλην τὴν ἐποχὴν τῶν βουνῶν, εἶχαν φέρει μαζὺ τοὺς ἑναν ὅλο καὶ δύο ἀλεπούδες. Ἀγριοχοῖροι εἶχαν διακρίνει μόνον ἕνα ἀπὸ μακρὰν, ἀλλὰ πρὶν προφθάσῃ οἱ σκύλοι νὰ γάρουν τὰ ἀνὰ πλάτη τῶν εἰς τὸν βόθρον μίας ρεματίας.

Ἐτοίμ ἡ συντροφία μας-εἰμῶστε τρεῖς ἀχώριστοι κυνηγοὶ - ἀπεφάσισε νὰ ἐξενεῖται τὸ Σάββατον τὸ μεσημέρι γιὰ τὸ δάσος τοῦ Τερεμπίτε καὶ νὰ περῶν τὴν νύκτα στὴ σκοπιῇ τῆς λάκας τῆς Ἀννῶς, μετὰ τὴν ἑλπίδα ὅτι ἡ θὰ περνούσαν ἀγριοχοῖροι πρὶν νύκτῃ, ἡ θὰ περνούσαν τὰ χαράματα, γιὰ νὰ κρυφτοῦν, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἡμέρας, στὶς φωλίδες τῶν ἐπὶ τῶν ὄρων. Ἐπὶ τῶν ὄρων, εἰμῶστε μὲς, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ τουφεκία καὶ ἀπὸ τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα ἀπαραίτητα ἐφόδια γιὰ τὸ ἀντικρὸν σιμα μετὰ τὸν ὄρον.

Ἦτο ἡμερὰ πού δὲν εἰκαμε καιρὸ νὰ χάσουμε. Τὰ ζῶα ἤμπορουν νὰ ἐξαφανισθῶν ἀπὸ τὴ μιά στιγμὴ στὴν ἄλλη.

Πρὶν ἔφθνασθ καὶ ταυτοχρόνως ἀκούστηκαν τρεῖς τουφεκίες, ἀλλὰ κανένας ἀπὸ τὰ δύο ζῶα δὲν ἔπρεπε. Εἰμῶστε σκεδὸν βεβαῖοι ὅτι τοὐλάχιστον τὸ ἕνα θὰ εἶχε πληγθῇ καὶ ἔπρεπε νὰ τεθῇ ἐπὶ τὴν γῆν. Ἐν δὲν ἤθελαμε νὰ τὰ καώμεν. Κατεθήκαμε, ἐλῶμε τὰ σκύλους καὶ τὰ πραγματικὰ κυνῖν ἔσφιξε. Οἱ σκύλοι βρῆκαν τὸν ἀγριοχοῖρον, τὸν ὁποῖον καὶ ἐξαφανισθῶν χωρὶς νὰ μετὰ εἶνε δυνατόν νὰ τοὺς παρακολουθώμεν. Μόνον ἀπὸ τὰ γαυριστὰ τοὺς καὶ ἀπὸ τοὺς γρυλλισμοὺς τῶν ἀγριοχοίρων καταβήκαμε νὰ κατεβῶμεν. Ἀρχικὰ ἀπὸ 50 μ. ἀπόστασιν, δὲν διακρίναμε πόσα ἦσαν τὰ ἀντίμα. Ἐπειτὸ ὅμως ἐξερύσαμε τρία ἀπὸ δύο. Μὲ μίαν ἑνασ ἀπ' αὐτοὺς, ὁ μεγαλύτερος ἀπὸ τοὺς τρεῖς ὤρπισε κατὰ τὴν σκύλιν, ἐξελίχθησεν ἕναν μετὰ τοὺς φοβεροὺς χαλιόδοντες τοῦ καὶ ὤρπισε ἀκατακτάς κατ' ἐπὶ τὴν μίαν.

Κρυφθήκαμε πίσω ἀπὸ τρεῖς κορυφὰς δένδρων καὶ ὁ ἀγριοχοῖρος ἐσχάθηκε εἰς τὸ πυκνὸν τοῦ δάσους. Τότε μόνον ἐστράφημεν πρὸς τοὺς ἄλλους, οἱ ὁποῖοι ἴπταν ἑναρὸν ὅτι ἦσαν πληγμένοι, διότι δὲν εἶχαν κουνῆθῃ ἀπὸ τὴν βλαί του. Τρεῖς καλὰ ζωντανὲς σφαίρες τοὺς ἀποτελείσαν. Κατεθήκαμε θριαμβητικῶς πρὸς τὴν πόλιν μετὰ τὴν πλοῖασι λεία μας, τὴν ὁποῖαν ὅμως εἰκαμε πληρώσει μετὰ τὴν ἐνδὸς τῶν καλῶν μας σκυλῶν.

Ένα αίνιγμα που δεν κατώρθωσε παρά τὰς

Ένα από τὰ με-
γαλειότερα προβλή-
ματα τῆς ἐπιστήμης,
τὸ ζήτημα τῆς ὑ-
πάρξεως ζωῆς εἰς τὸ
Σύμπαν, μένει ἀκό-
μη ἀλυτον. Κανεὶς
δὲν ἡμπορεῖν εἰπεῖν
με βεβαιότητα ἂν ἡ
ἀνθρωπίνη ζωὴ εἴ-
ναι περιορισμένη μόνον εἰς τὸν πλανήτην
μας ἢ εἶναι διαδεδομένη καὶ
εἰς ἄλλα οὐράνια σῶματα.

Μίαν μικρὴν ιδεάν γιὰ τὴν πιθανότητα
ὑπάρξεως φυτικῆς ζωῆς ἡμπορεῖ νὰ
σχηματίσῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν μελέτην τῶν
συνθηκῶν εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκονται
τὰ γεωγραφικὰ μᾶς ἄστροι, ὁ Ἄρης καὶ ἡ
Ἀφροδίτη. Διὰ τὴν ζωὴν ζῶντων ὅμως
μόνον ὑποθέσεις ἡμποροῦν νὰ γίνουν.

Καὶ διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν, ὑπὸ τὴν
μορφήν πού παρουσιάζεται εἰς τὸν πλαν-
ήτην μας, ἔξω ἀπὸ αὐτὸν τίποτε δὲν
γνωρίζει κανεὶς.

Ἄν ὅμως, σπριζόμενοι εἰς ἀπλὰς ὑ-
ποθέσεις παραδεχόμεθα τὴν ὑπαρξίν
λογικῶν ὄντων, ὁμοίων περίπου με τοὺς
ἀνθρώπους, καὶ εἰς τοὺς ἄλλους πλανή-
τας τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος, τότε θὰ εἴ-
ναι πολὺ περιέργων καὶ ἐνδιαφέρον ἂν
ἴδωμεν πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ζῆσουν οἱ
ἀνθρώποι αὐτοὶ εἰς τὴν Γῆν, ἢ ἔστω οἱ
ἀνθρώποι ἂν ἐκμηματοῦν ἀποθιβα-
ζόμενοι εἰς τὸν πλανήτην μας.

Πρὶν ἓνα γεγονός πρέπει νὰ λάβωμε ὑπὸ
ὄψιν ἓνα γεγονός οὐδυστατότατον: ὅτι
οἱ φυσικοὶ συνθῆκαι τῆς Γῆς εἶναι πολὺ
διαφορετικαὶ ἀπὸ τὰς συνθήκας πού ὑ-
πάρχουν εἰς τοὺς ἄλλους πλανήτας. Ὁ
καθένας ἐξ αὐτῶν ἔχει ἰδιαίτεραν θερ-
μοκρασίαν καὶ ἰδιαίτεραν ἀτμόσφαιραν.

Ἄν ὑποθέσωμεν ὅτι εἰς κάθε πλανήτην
ὑπάρχουν λογικά ὄντα, ὅπως ὁ ἄνθρω-
πος, εἰς κανένα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ
ὑπάρχουν ἄνθρωποι καθ' ὅλα ὅμοιοι με
ἡμᾶς, διότι εἰς κανένα ἀπὸ τοὺς πλανή-
τας αὐτοὺς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ζῇσῃ
ἓνας κάτοικος τῆς Γῆς.

Οἱ ἀστρονόμοι ἔχουν μελετήσει ἐπι-
σταμένως τὰς συνθήκας τῆς ζωῆς πού ὑ-
πάρχουν εἰς τὴν Σελήνην, εἰς τὸν Ἄρ-
ην, εἰς τὴν Ἀφροδίτην, τὸν Ἑρμῆν, τὸν
Δία καὶ τοὺς ἄλλους πλανήτας. Με λε-
πτομερεῖς παρατηρήσεις καὶ φασματο-
σκοπικὰς ἀναλύσεις κατώρθωσαν νὰ ἐξα-
κριθῶσιν τὴν ποσότητα καὶ τὴν ποιότη-
τητα τοῦ ἀέρος πού ὑπάρχει εἰς τοὺς
ἄλλους πλανήτας, τὴν μέσιν θερμο-
κρασίαν καὶ τὴν βαρύτητα τῶν αἰ-
μάτων.

Μετά τὴν ἐξακρίθωσιν τῶν συνθηκῶν
αὐτῶν τῆς ζωῆς εἶναι ἀρκετὰ εὐκόλυν
νὰ ἀντιληφθῶμεν ποίαν ἐντύπωσιν θὰ
σχηματίσῃ ἓνας κάτοικος τῆς Γῆς, ἐάν
εὐρεθῇ ἔξωθεν εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς πλανή-
τας αὐτοὺς. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον
εἶναι δυνατόν νὰ καταλάβωμε πῶς θὰ
εὐρεθῇ ἓνας κάτοικος οὐδυστατοῦ πλανή-
του πού θὰ ἐπεφάσκει νὰ μᾶς ἐπι-
σκεφθῇ.

Ποίαν ἐντύπωσιν λοιπὸν θὰ ἐκδημά-
ζε ἓνας κάτοικος τῆς Σελήνης, κατὰ
τὴν στιγμὴν τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὸν
πλανήτην μας; Ἄς παραδῶμεν τὸ
γεγονός ὅτι εἰς τὴν Σελήνην δὲν εἶναι
δυνατόν νὰ ὑπάρχουν ζῶντα ὄντα,
δοδεμένου ὅτι ἐκεῖ λείπει τελείως ὁ
ἀήρ καὶ τὸ νερὸ, καὶ ἄς φαντασθῶμεν
ὅτι μᾶς ἴδωκε ἀπὸ τὴν Σελήνην ἓνα ἀε-
ροπλάνον-ρουκέτα με ἐπιβάτας.

Τὴν στιγμὴν λοιπὸν πού ὁ κάτοικος
τῆς Σελήνης θὰ ἀνοίγε τὸ ἀεροπλάν-
ον του διὰ ν' ἀποθιβάσῃ, ὁ ἀτμοσφαι-
ρικός ἀήρ θὰ κατέκλυζε με ὀρμὴν τὸ ἐ-
σωτερικὸν του, καὶ θὰ τὸν ἐξηκόντιζε
εἰς μίαν γυνίαν, ὅπως περίπου θὰ συμ-
βῇ με τὸ ἀνοίγμα ἑνὸς ὑποβρυχίου πού
εὐρίσκεται εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης.
Ἡμεῖς κινούμεθα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς
Γῆς, ὅπως εἰς τὸν βυθὸν ἑνὸς ἀε-
ράντου ὡκεανοῦ. τὰ ὕψηλα πού ζοῦν
εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης εὐρίσκον-
ται ὑπὸ τὰς ἰδίας περιπτώσιν συνθήκας με
ἡμᾶς. Ὁ κάτοικος τῆς Σελήνης, συ-
νηθισμένος νὰ ζῇ χωρὶς ἀέρα, θὰ ἐξέρ-
χετο μόνον ὀλίγα δευτερόλεπτα μετὰ τὴν
ἀποθιβάσιν του ἐπὶ τῆς Γῆς.

Εἶναι ὅμως δυνατόν, ὁ κάτοικος αὐ-
τοῦ τῆς Σελήνης νὰ γνωρίζῃ ὅτι εἰς τὴν
Γῆν ὑπάρχει ἀήρ καὶ πᾶθεν ἐφωσισ-
μένος με ἓνα κατάλληλον σκάφανδρον,
ἀκριβὲς ὅπως οἱ δῦται ὅταν κατέρχωνται
εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης. Ἐν
τοιαύτῃ περιπτώσει λοιπὸν θὰ ἐξήρχετο
ἀπὸ τὸ ἀεροπλάνον-ρουκέτα ντυμένος
με τὴν περιέργων αὐτὴν πανοπλίαν, διὰ
μέσου τῆς ὁποίας δὲν θὰ πῶν δυνατόν
νὰ περῶν ἢ παραμικρὰ ποσότης ἀτμο-
σφαιρικοῦ ἀέρος.

Πα-
ταῖτα, ὁ κάτοικος τῆς Σελή-
νης ἡμποροῦσε νὰ ζῇσῃ μαζὺ
μας καὶ πολλοὺς ἄλλους λόγους. Ε-

πειδὴ ἡ Σελήνη εἶναι κατὰ πολὺ μικρο-
τέρα ἀπὸ τὴν Γῆν, ἡ δύναμις τῆς ἐλξ-
ως καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ βαρύτης εἶναι
μικροτέρα. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἓνα ἀν-
τικείμενον πού ζυγίζει εἰς τὴν Γῆν 6
ὁκάδες, εἰς τὴν Σελήνην ζυγίζει μόνον
μίαν.

Ἐπάνω εἰς τὴν Σελήνην λοιπὸν, ὅλα
τὰ πράγματα εἶναι πολὺ ἐλαφρότερα ἀ-
πὸ τὴν Γῆν. Οἱ ἄνθρωποι, ἐκεῖ, ἐάν ὑ-
πῆρχαν, δὲν θὰ εἶχαν ἀνάγκην ἀπὸ τῆς
δύναμιν μας, οὔτε ἀπὸ τοῦ ἀνάσπῃ.
Θὰ εἶχαν ὕψος ἡμίσεως μέτρου, περὶ
ποῦ, καὶ ἡ δύναμις τῶν θὰ ἦτο πολὺ πε-

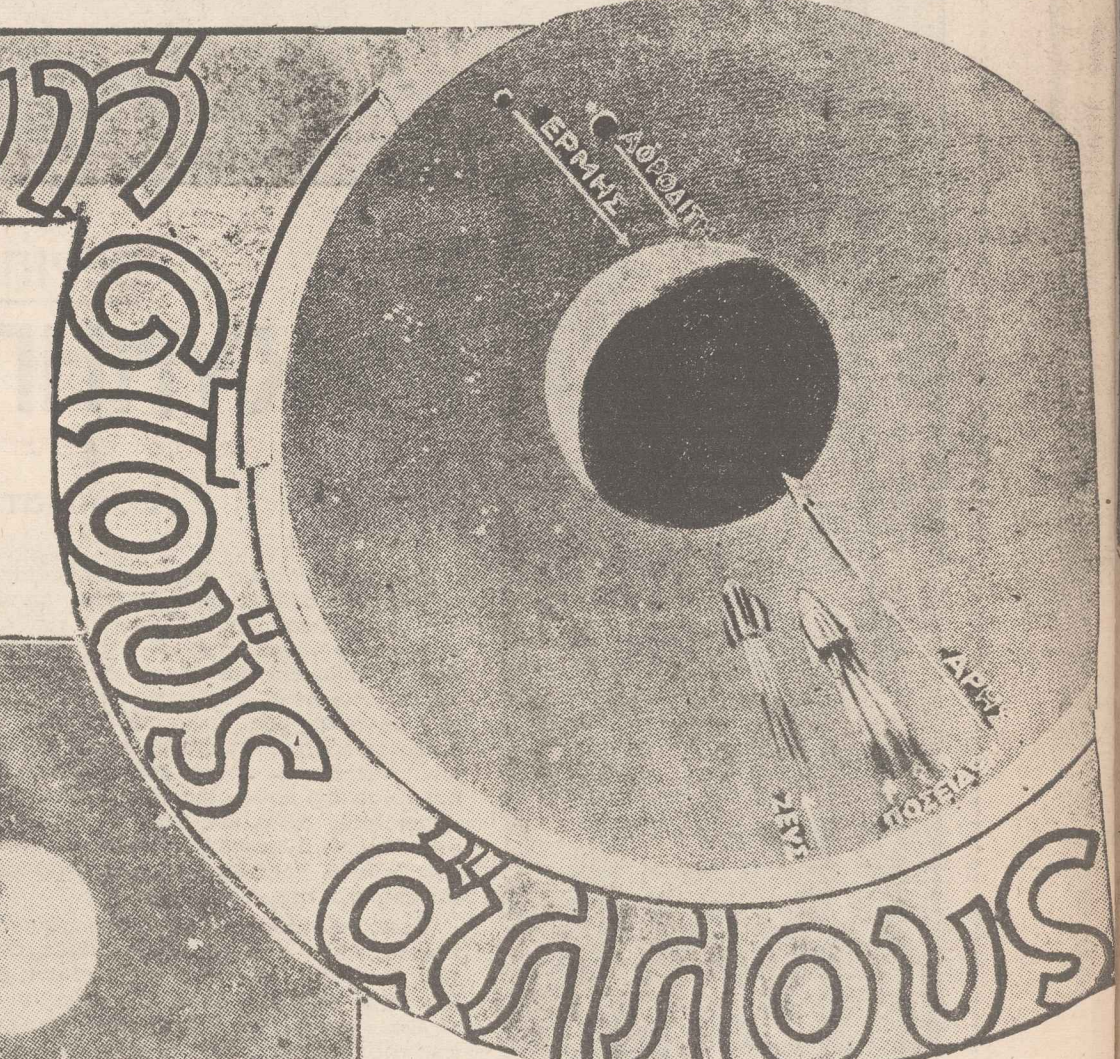
Ἐνα θέαμα τὸ ὁποῖον κανεὶς
ἀπὸ ἡμᾶς δὲν εἶδε ποτέ: ἡ Γῆ
θεωρῶμεν ἀπὸ τὴν Σελήνην

ριορισμένη. Θὰ ὁμοιάζαν με ἓνα μικρὸ
παιδάκι εὐρισκόμενον εἰς τὴν περιόδον
τῆς ἀναρρώσεως, ἐπειτα ἀπὸ μακρὰν ἀ-
σθένειαν.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας λοιπὸν αὐτάς καὶ
κλεισμένοι μέσα εἰς τὰ σκάφανδρα, οἱ
κάτοικοι τῆς Σελήνης δὲν θὰ ἡμποροῦ-
σαν νὰ βαδίσουν ἐπάνω εἰς τὸν πλανή-
την μας. Καὶ διὰ νὰ σπυρῶσιν μίαν ἀ-
δειανὴν μπουκάλαν, θὰ ἔκωναν τὴν
προσπάθειαν πού κάμνωμεν ἡμεῖς προ-
κειμένου νὰ σπυρῶσιν ἓνα κουδάν
γεμάτον νερὸ.

Ἄς ἀνταποσώμεν τώρα ὅτι εἶναι δυ-
νατόν νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Γῆν ἓνας κα-
τοικὸς τοῦ ἐρμυροῦ πλανήτην, τοῦ Ἄρ-
εως. Ἐν πρώτοις, πρέπει νὰ ἔχωμεν
ὑπὸ ὄψιν ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ Ἄρεως
εἶναι ἀραιότερα ἀπὸ τὴν ἰδικὴν μας καὶ
ὅτι περιέχει μικροτέραν ποσότητα ὀξυ-
γόνου.

Ὁ κάτοικος λοιπὸν τοῦ Ἄρεως μάλισ-
τὰ φθάσῃ εἰς τὸν πλανήτην μας, θὰ πᾶρ-
ει πρῶτος ἓνα ἰσχυρὸν νευρικό κλονί-
σμιον καὶ μετὰ δαλτιπρίσιον. Τέλος δὲ
θὰ ἀποθῇ ἀπὸ συμφορῶν. Πρέπει
λοιπὸν νὰ λάβῃ καὶ αὐτὸς ὠριμένως
προφυλάξεις προτοῦ ἐξελεθῇ ἀπὸ τὸ
κλειστὸν ἀεροπλάνον του. Νὰ φορέσῃ
ὅλας μίαν μάσκαν κατὰ τὸ ἀτμοσφαι-
ρικοῦ ἀέρος, πού νὰ τοῦ ἐπιτρέπῃ ν' ἀ-

Αὐτὰ θὰ ἦτο ἡ κατεύθυνσις τὴν ὁποίαν θὰ εἶχαν αἱ ρουκέ-
ται ἀπὸ τὴν Σελήνην πρὸς τὴν Γῆν

θίσῃ νὰ ἀναπνέῃ τὸν ἀέρα μας.
Ἄλλα αἰτία στενοχωρίας θὰ ἔκωναν
ἀνυπόφορην τὴν ζῶν ἐπὶ τοῦ πλανήτου
μας εἰς τὸν κάτοικον τοῦ Ἄρεως. Με
δριμύτατον χειμῶνα ἐπὶ τῆς Γῆς θὰ ἡ-
σθάνετο ὑπερβολικὴν ζέσπιν. Ἐπίσης
καὶ τὸ φῶς θὰ τὸν ἐνοχλοῦσε, διότι, εἰς
τὸν Ἄρην τὸ ἡλιακὸν φῶς ἔχει πολὺ
μικροτέραν ἐντάσιν. Κατὰ πᾶσαν πηθα-
νότητα θὰ ἔπρεπε νὰ φορῇ ματογυῶλια
ἀπὸ καπνισμένον γυαλί.

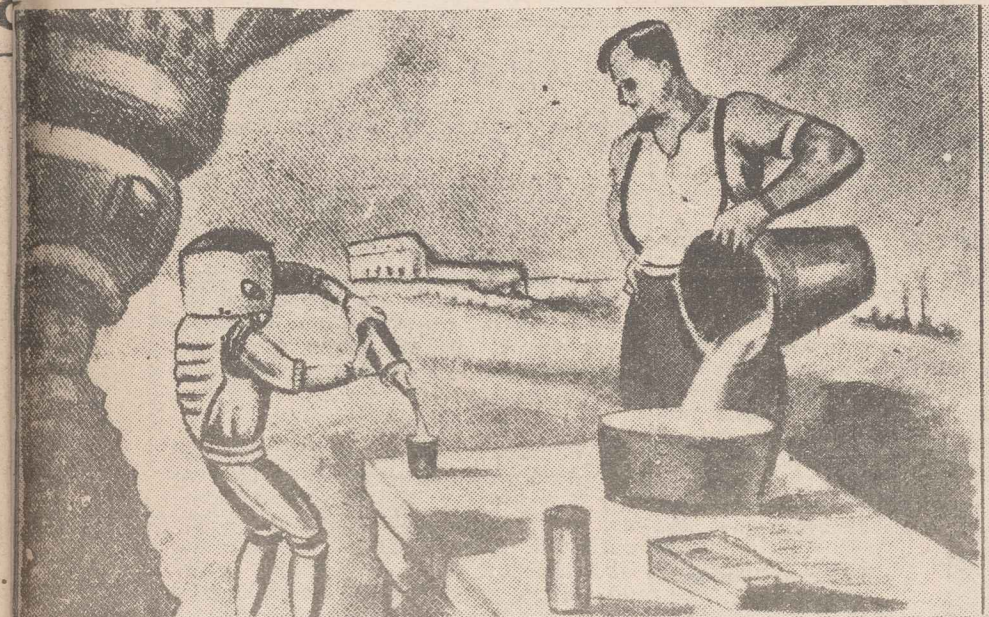
Ἐπειτα εἶναι τὸ ζήτημα τοῦ θάρους.
Ἐπειδὴ ὁ Ἄρης εἶναι μικρότερος τῆς
Γῆς, ἔχει μικρότερον δύναμιν ἐλξως,
ὥστε ὅλα ἐκεῖ ζυγίζουσι τὸ ἓν τρίτον
ἀπὸ ὅσον ζυγίζουσιν ἐπὶ τῆς Γῆς. Οἱ ἄν-
θρωποι τοῦ Ἄρεως θὰ ἔπρεπε νὰ ζυ-
γίζουσιν περὶ τὰς 20 ὁκάδες, διὰ νὰ ἔ-
χουν ἐδῶ τὸ θάρος περίπου τὸ ἰδικὸν
μας, ὅλας δὲ περὶ τὰς 50 ὁκάδες. Φαν-
τασθῆτε ὅμως ὅτι τὸ θάρος σας γίνεται
ἔξωθεν τριπλάσιον, διὰ ζυγίζετε δηλαδὴ
150 ὁκάδες χωρὶς νὰ πᾶθῃ καμμίαν με-

Οἱ κάτοικοι τοῦ Ἄρεως, προσγειούμενοι εἰς τὴν Γῆν, θὰ εὐρίσκον τὴν ἀτμόσφαιραν πε-
ριέχουσαν μεγάλην ποσότητα ὀξυγόνου καὶ θὰ ἐπάσθαιναν ἀπὸ συμφορῶν. Ὁ ταξιδι-
αὶ ὅμως, πού θὰ ἤρκετο ἀπὸ τὸν Ἑρμῆν, θὰ ἡσθάνετο δριμύτατον ψῆκος, ἀκόμη καὶ
εἰς τὸν Ἰσημερινόν. Θὰ ἐσυμψέμετο εἰς μίαν γυνίαν καὶ θὰ ἐξέπυσε πολλὰ κονδρά
σκεπάσματα, διὰ νὰ μὴ πεθῇ ἀπὸ ψύγος.

ναπνέῃ ἀέρα ἀραιότερον τοῦ ἰδικοῦ μας
καὶ με ὀλιγότερον ὀξυγόνο. Ἐπειτα ὁ
μας, αἰγὰ-αἰγὰ, θὰ ἡμποροῦσε νὰ συν-
ταβῇ τὸ σῶμα σας θὰ σὰς ἦτο δύ-
σκολον νὰ κάμει τὴν παραμικρὰν κι-
νησιν, τὸ βάδιμα θὰ σὰς ἐκούραζεν ὡ-

προσπαθείας τῆς νὰ ἐξιχνιάσῃ ἡ ἐπιστήμη

Ὁ κάτοικος τῆς Σελήνης, ἐάν ὑπῆρχε, θὰ ἦτο πολὺ μικρὸς καὶ ἀσθενέστατος. Με
πολὺν κόπον θὰ κατώρθωνε νὰ κινήσῃ μίαν φιάλιν. Με τὴν ἰδίαν προσπάθειαν ἓνας
κάτοικος τῆς Γῆς θὰ εἰμποροῦσε νὰ σπυρῇ ἓνα κουδάν γεμάτον νερὸ

νειαν τῆς Γῆς θὰ
ἐπρεπε νὰ τοῦ κα-
τασκευάσουν ἓνα ὀ-
κνημα ἀπὸ κρύσταλ-
λον πού νὰ εἶναι
συγχρόνως καὶ ἓνα
ψυγείον, με ἑσωτε-
ρικὴν θερμοκρασίαν
ἐκατὸν βαθμῶν ὑ-
πὸ τὸ μηδέν....

Ἐκεῖνο πού θὰ
ἐκάμνε τὴν μεγα-
λειότεραν ἐντύπωσιν
εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀν-
θρώπους, θὰ ἦσαν
τὰ πελώρια μᾶ τ ἰ α
του. Ὁ ἀνθρώπος
τοῦ Ποσειδῶνος θὰ
ἐθλεπε πολὺ μα-
κρὰν καὶ εἰς τὸ μυ-
κνότερον σκατόδι.
Θὰ ἡμποροῦσε νὰ
διαβάξῃ ἐφημερίδα
εἰς τὸ φῶς τῶν ἄ-
στρων. Καὶ τὸ φῶς
μιάς μικρῆς ἡλεκτρι-
κῆς λάμπας, θὰ τοῦ
ἐκάμνε τὴν ἐντύπω-
σιν ἐνὸς ἡλίου εἰς
ἐγγυτάτην ἀπόστα-
σιν.

Ἄνθρωποι λοιπὸν,
ἐντελῶς ὅμοιοι με

διάστημα. Διότι φυσι-
κά οἱ κάτοικοι τοῦ
Ποσειδῶνος οἱ ὁ-
ποῖοι εὐρίσκονται εἰς
κατώτερον στάδιον
πολιτισμοῦ, δὲν ἔ-
χουν ἀκόμη σκεφθῇ
τὰ προβλήματα πού
μας ἀπαξολοῦν καὶ
δὲν φαντάζονται ὅτι
ὑπάρχει εἰς τὸ μα-
κρὸν ἄστρον πού
θλέπουν, τὴν γῆν
μας, ζῆν. Ἡ Γῆ δὲ
αὐτοὺς εἶναι ἴσως
ἓνα ἀσπίσαντ ἄ-
στρον, μετὰ τῶν
μυριάδων πού ἐλέ-
πουν εἰς τὸν οὐρα-
νόν. Πᾶς λοιπὸν νὰ
φαντασθῇ ὅτι ἡ
πᾶσαν ἡμεῖς ὁ
ἐκείνην, ὅτι
προσπαθῶμεν, ἐπὶ
ὅσον εἰμεθα τὰ τε-
λειότερα πλάσματα
τοῦ Κόσμου, μα-
ζὰ τὰ μυστήρια καὶ
τὰ προβλήματα πού
μας περιβάλλουν, τὰ

ἡμᾶς, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχουν
παρὰ μόνον ἐπὶ τῆς Γῆς. Ἐπίσης εἶναι
πᾶρα πολὺ πιθανόν ὅτι μόνον ἐπὶ τῆς
Γῆς ὑπάρχουν λογικά ὄντα, τοῦλάχιστον
ὅσον ἄφορᾷ τὸ ἰδικὸν μας πλανητικὸν
σύστημα. Πέραν αὐτῶν, εἰς τὰ μακρὰν
ἄστροι πού εἶναι κατεσπαρμένα εἰς τὸ
ἄπειρον, κανεὶς δὲν δύναται ν' ἐπι-
φάνῃ μετὰ βεβαιότητος ἐπὶ τοῦ προ-
κειμένου. Ἀφοῦ μάλιστα καὶ ἡ ζωὴ μας
ἀποτελεῖ ἓνα τόσο ἐνδεῆ μυστήριον,
ὥστε εἶναι παράλογον νὰ θελήσωμεν νὰ
τὸ μεγαλῶσωμεν περισσοτέρως.

Ποιά τεχνικά μέσα θὰ μᾶς ἐπιτρέψουν
τώρα νὰ ἐξετάσωμεν ἀπὸ ἡλσιότεστον
τὸ μυστήριον τῶν ἄλλων Κόσμων; Τε-
λευταίως ἐπερατώσῃ σκεδὸν ἡ κατα-
σκευὴ τοῦ γιγαντιαίου «ἀστρονομικοῦ ὀ-
φθαλμοῦ» ἐνὸς φακοῦ προοριζομένου
διὰ τὸ πλεοκόπιον διαμέτρου πέντε
μέτρων, πού θὰ τοποθετηθῇ εἰς τὸ Ἀ-
στεροσκοπεῖον τοῦ ὁρους Παλομαρ, εἰς
τὴν Καλιφόρνιαν. Πρὸς τὸ παρὸν ὀγ-
νηταίως αὐτοῦ φακοῦ ἐξετάζεται ἀπὸ
μίαν ἐπιτροπὴν τεχνικῶν καὶ ἄλλων ἐ-
πιστημόνων, ὅπως θὰ ὑποδείξουν τὰς
τελειοποιήσεις τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκη.

Προβλέπεται, ὅτι μετὰ ἓνα περίπου ἔ-
τος, ὁ φακὸς αὗτος θὰ εἶναι ἑτοιμός
διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὸ πλεοκόπιον
τῶν ἄστρον. Ἐὰν αὗτος θὰ εἶναι τὸ ἰσχυρότερον ὀ-
φθαλμικὸν ὄργανον ἀπὸ ὅσα ἔχουν
κατασκευασθῇ ἕως
τώρα.

Χάρῃ εἰς τὸ πλεο-
κόπιον αὐτὸ, δι-
αμέτρου πέντε μέ-
τρων, καθὼς ἐπα-
ρκεῖ, τὸ Ἀστεροσκο-
πεῖον θὰ εἶναι εἰς
θέσιν νὰ μεγαλώσῃ
κατὰ εἰκοσιπλάσιον
τὰς εἰρησάσεις
τοῦ γνωστοῦ ἕως
τώρα Σημειαντος καὶ
νὰ ἐξερευνῇ τὸ
ἄπειρον εἰς μίαν ὕ-
πόστασιν τρεῖς φο-
ράς μεγαλειότεραν
ἀπὸ ἐκείνην εἰς τὴν
ὁποίαν ἐφάσκει ἔ-
ως τώρα τὰ ἰσχυρό-
τερα τηλεσκόπια.

Ἐνῷ ὁ ἀνθρώπος ὀφθαλμῶν, γυμνῶν,
δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἴδῃ περισσότερον τῶν
ἐξῆς χιλιάδων ἀστρῶν, ὁ γιγαντιαῖος ἐ-
κείνος ὀφθαλμῶν, διαμέτρου
πέντε μέτρων, θὰ φέρῃ εἰς τὸ πεδῖον ὀ-
ρατότητας ἓνα καὶ ἡμισὺ ἑκατομμύριον
ἀστρων. Ὅχι δὲ μόνον αὐτὰ, ἀλλὰ θὰ
μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ βλέπωμεν τὴν Σελή-
νην ἐξ ἀποστάσεως 39 μόνον χιλιομέ-
τρων.

πλανήτας

περβολικά καὶ
δὲν θὰ ἡμποροῦ-
σατε ν' ἀνεβῆτε
μῖαν σκάλαν. Αὐ-
τὸ ἀκριβὲς θὰ ἐ-
πᾶσαιεν ὁ κά-
τοικος τοῦ Ἄρεως
πού θὰ ἔκωνε τὴν
ἀπόφασιν νὰ μᾶς ἐ-
πισκεφθῇ: θὰ ἡσθάνε-
το τὸν ἑαυτὸν
τοῦ βαρυτάτον. Προ-
κειμένου λοιπὸν νὰ
κάμῃ ἓνα μικρὸν πε-
ρίπατον ἔπρεπε νὰ
μεταφερθῇ με φο-
ρεῖον.

Ἄς ἰδοῦμε τώρα
ποίαν ἐντύπωσιν θὰ
ἐκδημάτιζεν ἓνας ἐ-
πισκεπτής ἀπὸ τὸν
πλανήτην Ἑρμῆν.
Θὰ εὐρίσκειτο πολὺ
χειρότερα ἀπὸ τοὺς
ἄλλους. Θὰ τοῦ ἦτο
ἀδύνατον ν' ἀνε-
πνεύσῃ τὸν ἀτμο-
σφαιρικὸν μας ἀέ-
ρα, τὸν ὁποῖον θὰ
εὐρίσκετο πολὺ πυ-
κνόν. Ἐπὶ πλέον θὰ
ὑπέφερε φοδερὰ
ἀπὸ τὸ κρῦθ ἀκόμη
καὶ εἰς τὸν Ἰσημι-
ρινόν. Ἄρκει νὰ
γνωρίζετε ὅτι εἰς
τὸν Ἑρμῆν ὑπάρ-
χουν ρυάκια, ὅχι
ἀπὸ νερὸ, ἀλλ' ἀπὸ
μολύβδι καὶ ἄλλα μέ-
ταλλα εἰς ρευστὴν
κατάστασιν!

Ἡ ἀναχώρησις ἀπὸ τὸν Ἄρην μᾶς ρουκέ-
τας, πού κατευθύνεται πρὸς τὴν Γῆν. Ποῖαν
ἐντύπωσιν ὅμως θὰ σχηματίσῃ ὁ κάτοικος
τοῦ Ἄρεως, μόλις φθάσῃ ἐπὶ τοῦ πλανή-
του μας;

Ἄπὸ τὸν Ἑρμῆν
εἶνε σκεδὸν ἀδύνα-
τον νὰ ἔλθῃ κανεὶς
νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ.
Ἀπὸ τὴν Ἀφροδί-
την ὅμως, πού εἶνε ἡλσιότερα, ἡμπο-
ρεῖ νὰ μᾶς ἔλθῃ κάποτε κανένας περι-
γητής. Ἡ Ἀφροδίτη ὁμοιάζει ἀρκετὰ με
τὸν πλανήτην μας.

Ἐκεῖ νερὸ καὶ ἀέρα. Ὁ οὐρανὸς τῆς
εἶναι πάντοτε σκεπασμένος με σύννε-
φα, ὥστε ἡ ἐπιφάνεια τῆς δὲν διακρί-
νεται ποτέ. Ἡ θερμοκρασία τῆς εἶναι ὡ-
ς πᾶσι ἡλιακῶν ἀπὸ τὴν Γῆν: εἶναι μίαν
μεγὰν τροπικὴ Χώρα εἰς τὸ βασιλείον τοῦ
Ἥλιου. Ὁ περιγητής λοιπὸν πού θὰ
ἤρκετο ἀπὸ τὴν Ἀφροδίτην θὰ ὑπέφερε
φοδερὰ ἀπὸ τὸ κρῦθ. Τὸ καλοκαίρι θὰ
περιεφύετο φορτωμένους γούνας. Θὰ
ἐφορούσε μίαν μάσκαν κατὰ τὸ ἀτμο-
σφαιρικὸν ἀέρος, διότι ἡ δική μας ἀτμο-
σφαιρα εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἀέρια πού θὰ
ἐδραστηριοποιῶν τὸν ὀργανισμόν του.

Πολὺν περιέργων ἐντύπωσιν θὰ ἐκδη-
μάτιζεν ὁ κάτοικος τοῦ Διὸς κατὰ
τὴν στιγμὴν τῆς ἀφίξεώς του ἐπὶ τῆς Γῆς.
Προτοῦ ἐξελεθῇ ἀπὸ τὴν ρουκέταν τοῦ θὰ
ἦτο ὑποκρεμνόμενος νὰ φορέσῃ τὴν μά-
σκαν κατὰ τὸ ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρος καὶ
μαῖαν γυῶλια. Διότι τὸ ἡλιακὸν φῶς εἶ-
ναι 25 φορές ἐντονιότερον εἰς τὴν Γῆν
ἀπὸ τὸν Δία. Ἐπίσης καὶ ἡ θερμότης τῆς
δὲν ἐνοχλοῦσε πολὺ. Καὶ δὲν θὰ ἡμπο-
ροῦσε νὰ καταλάβῃ πῶς εἶναι δυνατόν τὸ

νὰ ζοῦν ἄνθρωποι
μέσα εἰς τόσο φῶς
καὶ τόσο θερμότη-
τα.

Ὁ κάτοικος τοῦ
Διὸς θὰ ἡμποροῦσε
νὰ μᾶς διῆσῃ κατα-
ληκτικὰ δειγμὰτα
τῆς δυνάμεως του.
Γεννημένος εἰς ἓνα
πλανήτην ὅπου ἔλα-
ζον 2,64 φορές πε-
ρισσότερον ἀπὸ τὴν
Γῆν, θὰ ἡσθάνετο
τὸν ἑαυτὸν τὸ ἐλα-
φρότατον καὶ θὰ ἡ-
ποροῦσε νὰ κάμῃ τεράστια πηδήματα. Ἐ-
πίσης θὰ τοῦ εὐκόλυν νὰ σπυρῇ ἓνα
ἄνθρωπον με τὸ ἓνα μόνον χεῖρ καὶ
νὰ τὸν ἐξακοντίσῃ εἰς τὰ ὕψη.

Καὶ ἐν ἀνέκδοτον νὰ φθάσῃ εἰς τὴν
Γῆν ἓνας κάτοικος τοῦ Ποσειδῶνος, ὁ
ἐξουδετερῶν τὴν τεραστίαν ἀπόστα-
σιν πού μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὸν πλανήτην
αὐτόν: Ἐν πρώτοις θὰ ἔμενε κατὰ πᾶ-
σαν διὰ τὴν ὑπαρξίν τῆς Γῆς, δεδομέ-
νου ὅτι εἰς τὸν Ποσειδῶνα ὁλοὶ ἡγνο-
οῦν ὅτι ὑπάρχει ὁ πλανήτης μας εἰς τὸ

Σύμπαν. Ἐπειτα, δὲν θὰ ἡμποροῦσε ν' ἀνέλθῃ τὰ ἰατὰ, δεδομένου ὅτι τὸ φῶς
θὰ ἦτο ὑπερβολικὸν δι' αὐτόν καὶ τέλος
θὰ ὑπέφερε ἀπὸ τρομοληκτικὴν ζέσπιν.

Ἐάν τὸ μέσον μετὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἐ-
φθάνεν ἕως ἐδῶ προσεγγιστοῦ εἰς τοὺς
πᾶγους τοῦ Πόλου, ἐν μέσω τῶν ἑκατομμυρίων
μῶν, θὰ ἡσθάνετο ἐν

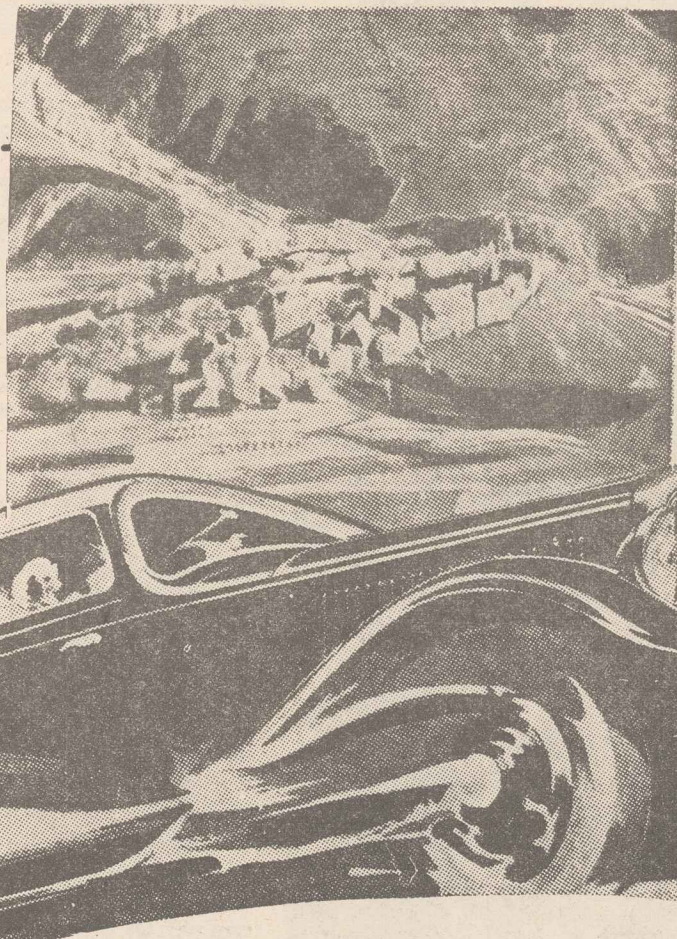
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Αθήναι — Μόντε Κάρλο

3856 χιλιόμετρα με αυτοκίνητον

Ο Μαραθώνιος του αυτοκινήτου, εις τὸν ὁποῖον θὰ λάβουν ἐφέτος μέ-
ρος δύο Ἑλληνες καὶ μία Ἀθηναία σφερίνα !

Αἱ Ἀθήναι, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν θὰ ἀποτελέσουν τὴν ἀφετηρίαν τοῦ μεγα-
λειτέρου αυτοκινήτου ἀγώνος τοῦ
κόσμου. Τέσσερα αυτοκίνητα θὰ ξεκινή-
σουν τὴν μεταπορεύσιν Τρίτην διὰ τὸν ἑ-
φτεμεῖον «Μαραθώνιον», πού κάθε χρό-
νος ἀποτελεῖ τὸ μεγαλύτερον αυτοκινήτι-
στον γαγόν, διὰ τοὺς φιλάθλους ὁ-
δηγῶς οὗ τοῦ κόσμου. Πράγματι
διὰ τὸ διεθνὲς «ράλλεϋ» Ἀθηνῶν-Μόντε
Κάρλο, διὰ τὸ ὁποῖον μᾶς ἔρχονται κά-
θε χρόνο στὰς Ἀθήνας οἱ διάσημοι
σφερί καί... σφερίνες τῆς Εὐρώπης!
Ὅσοι ἔτρεξαν 500 ἕως 600 συνεχῇ χιλιό-
μετρα με αυτοκίνητον (μιά ἀπόστασις
ὅση μὲν τῆς Ἀθηνῶν - Θεσσαλονίκης),
μποροῦν εὐκόλως νὰ φαντασθῶν τὴν
ἀντοχὴ καὶ τὴν ἰσχύον χρειαζέται γιὰ νὰ
διασυνδύῃ ἐπιτυχῶς σχεδὸν ἀπόστασις
μέσα σὲ τέσσερα ἡμερομηνία, καὶ σὲ
δρόμον πού παρουσιάζουν χίλια δυὸ
ἐμπόδια, μὲ χιόνια, λάσπες, πάγους, ἀ-
νωμαλίες. Ἡ ἀκρίβης ἀπόστασις Ἀθη-
νῶν-Μόντε Κάρλο, εἶνε 3856 χιλιόμε-
τρα, καὶ σύμφωνα μὲ τὸν κανονισμὸν,
πρέπει νὰ διασυνδύῃ αὐτὴ σὲ 91 ὥρας καὶ
51 λεπτά. Ὁ ἀγὼν εἶνε διετής, χωρὶς
σταθμὸν καὶ ἀναπαύσεις, ἐκτός τῶν
σταθμῶν ἐλέγχου. Με αὐτὸν δὲν σημαίνει
ὅτι ἀπαγορεύονται αἱ σταθμεύσεις, ἀλ-

Μικρὲς καὶ μεγάλες
κούρσες, αυτοκίνη-
τα παντός, τύπου
καὶ πάσης μάρκας,
θὰ ξεκινήσουν καὶ
ἐξέτος διὰ τὸ τα-
ξίδι τοῦ Μόντε Κάρ-
λο, με ἐπιτάσεις τῶν
σπόστων πού θέ-
λουν οἱ μόνον νὰ
νικήσουν, ἀλλὰ νὰ
κάνουν καὶ μίαν ὁ-
νειρομένην καὶ θαυ-
μασίαν διαδρομὴν.

τοῦ αυτοκινήτου διαγωνισμοῦ εἶνε
ἡ ἐπιβράβευσις τοῦ καλλίτερου διατη-
ρουμένου αυτοκινήτου ἐπειτα ἀπὸ μα-
κρὰν διαδρομὴν καὶ τὴν ἀντοχὴν τὸν ὁδη-
γῶν σὲ μακρὰς ἀποστάσεις. Ἡ ἀπόστα-
σις Ἀθηνῶν-Μόντε Κάρλο, εἶνε ἡ μεγα-
λειτέρα καὶ δυσκολότερα ἀπὸ ὅλας, λό-
γῳ τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν δρόμων
μας καὶ γι' αὐτὸ θαυματούργει τὸν
περισσότερον θαῦμα. Τὸ αὐτὸ ὅμως ἔλ-
κει τοὺς ταχυτέρους αυτοκινήτιστας
νὰ προτιμῶν τὰς Ἀθήνας ὡς ἀφετηρί-
αν τῶν, ὁποιοῦντες ἐπὶ εἰς τὴν θα-
μολογίαν λαμβάνεται τὸ αὐτὸ ὅτι φιν.
Ἡ διαδρομὴ Ἀθηνῶν-Μόντε Κάρλο
περιλαμβάνει τοὺς ἐξῆς σταθμοὺς: Λα-
ρίσι, Θεσσαλονίκη, Σόφια, Βελγίον,
Στρασβούργον, Λυών, Ἀδινόν, Μόντε-
Κάρλο. Τὸν μέγαν αὐτὸν ἀγῶνα ὁρ-
γανῶνται ἀπὸ τὸ 1911, ὁ Αὐτοκινήτισ-
τὴς Λέσχης τοῦ Μονακό, ὁ Αὐτοκινήτισ-
τὴς Σύλλογος τῆς Εὐρώπης καὶ αἱ δύο
μεγάλαι Παρισίαι ἐφημερίδες «Ἔν»
καὶ «Ζουρνάλ». Γιὰ τὸ Μόντε-Κάρλο τὸ
διεθνὲς αὐτὸ ράλλεϋ, διδὲν τὴν εὐκαι-
ρίαν σὲ μεγαλοπρεπεῖς τελετὰς καὶ ἐρη-
νίας πού τελοῦνται μὲ ἀφάνταστον γλῶ-
σση καὶ μεγάλῃ συρροῇ θαυματούργων
καὶ περιηγητῶν.

Αὐτὸ τὰ ὅλγια αὐτὰ πού γράψαμεν,
μπορεῖ νὰ λάβῃ καὶ μίαν μικρὰν ἐ-
ξῆς τῆς τεραστίας προσπάθειας καὶ
τὸν φοβερὸν κόπον πού απαιτεῖ ἡ συμ-
μετοχὴ εἰς τὸ ράλλεϋ τοῦ Μόντε-Κάρ-
λο. Εἶνε μιά ἀφάνταστὴ δοκιμασία ὑπε-
ρεντάσεως τῶν νερῶν καὶ ἀντοχῆς τοῦ
σώματος σὲ παντοειδὲς κακουχίας. Εἶνε
ἀλλήθευ ὅτι οἱ δύο ὁδηγοὶ ἐναλλάσσονται
τὸ ὁδὸν, καὶ ἐπὶ ὁ κόπος μοιράζεται
οἱ ἀναπαύονται, σὲ μεγάλας αὐτο-
κίνητα, τακτοποιημένα. Ἐπειδὴ ὁ
μας οἱ περισσότεροι θαῖοι, δίδονται
στὰ μικρὰ αυτοκίνητα, οἱ συμμετέχοντες
στὸ ράλλεϋ τὰ προτιμῶν, πορσελάν-
τες τὸ τετραήμερον ὁσάουν μὲ τὴν στρι-
μωμένη, τὴν κακοκαρίαν τὰ τινάγματα,
τὴν κόπωση καὶ τὴν διάφορον κακουχίαν.
Οἱ μεγαλύτεροι ἔγγραφοι γιὰ τὸ αὐτοκί-
νητον τὸ ράλλεϋ, εἶνε τὰ χιόνια πού τοὺς
φράζουν τὸν δρόμον καθὼς καὶ οἱ παγο-
μένοι δρόμοι ἐπάνω στοὺς ὁποίους ἀντε-
ραπάρουν καὶ «στασιάζονται» συχνά στῇ

παραμικρῇ στρῶφῃ ἢ στὸ ἀπότομον φρε-
νίσμα. Οἱ λάσπες ἐπίσης ἀποτελοῦν
ἐνα μεγάλο ἐμπόδιο γιὰ τὴν κανονικὴν
διαδρομὴν τῶν αυτοκινήτων, πολλὰ τῶν
ὁποίων μόνον ἔτσι «κολλημένα», ἀνίκα-
να νὰ συνεχίσουν τὸν δρόμον τοὺς. Πρέ-
πει ἀκόμη νὰ προσθέσωμε ὅτι τὰ αὐτο-
κίνητα εἶνε ἐφωτισμένα μὲ ἕνα σωρὸ
ἐργαλεία γιὰ κάθε ἐνδεχόμενον, δη-

ΜΙΚΡΑ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Τὴν Τρίτην διέρχεται ἀπὸ τὸν Πει-
ραϊὰ, ἡ πρωταθλήτρια τῆς Αὐστρίας «Ἀν-
τμίρα» ἐπιστρέφουσα εἰς Βιέννην μετὰ
τὴν ἐν Αἰγύπτῳ περιόδειαν τῆς.
Τὴν ἄλλην Κυριακὴν γίνεται τὸ μάτς
Γαλλίας - Αὐστρίας καὶ δεδομένου ὅτι
πολλοὶ παίκται τῆς «Ἀντμίρας» συμμετέ-
χουν εἰς τὴν ἐθνικὴν ὁμάδα, ἐματαιώθη
ἡ συνάντησις αὐτῆς μετὰ τῆς ἐθνικῆς
Ἑλληνικῆς ὁμάδος.

Ὁ δεύτερος ἀγὼν διὰ τὸ κύπελλον τῆς
Ποδοσφαιρικῆς Ὀμοσπονδίας, θὰ γίνῃ
τὴν μετὰπορεύσιν Κυριακὴν 31ην τρέχ.
εἰς τὸ γυμνασίον τοῦ Παναθηναϊκοῦ, με-
ταξὺ τῶν μικτῶν ὁμάδων Πειραιῶς καὶ
Θεσσαλονίκης. Τὴν συνάντησιν αὐτὴν
θὰ παρακολουθήσουν καὶ πολλοὶ φιλα-
θλοὶ Μακεδόνες, κατεχόμενοι εἰδικῶς
πρὸς τοῦτο εἰς Ἀθήνας.

Ἡ ἐναρξὶς τῶν ἐσθῶν διὰ τὴν 40ετη-
ρίαν τοῦ ΣΕΓΑΣ θὰ γίνῃ τὸ προσεχὲς
Σάββατον, ὅτε συνέρεται ἡ γενικὴ συ-
νέλευσις τοῦ ΣΕΓΑΣ, κατὰ τὸ πρόγραμ-
μα ὁργανωθῶν ἀγώνες, θὰ γίνῃ μνημι-
σμον, θὰ καταθεθῶν στέφανος εἰς τοὺς
τάφους τῶν ἐργασθέντων ὑπὲρ τοῦ Ἀ-
θλητισμοῦ, θὰ γίνῃ ἐσθὴ εἰς τὸν
«Παρνασσόν», θὰ παραβῇ ἐπίσημον
γεῖμα κλπ. Τὸ Κράτος θὰ συμμετάσχη
εἰς τὸν ἐσθῶνισμὸν αὐτὸν.

Τὸ φθινόπωρον, οἱ φιλάθλοι θὰ ἔχουν
τὴν εὐκαιρίαν νὰ θαυμάσουν εἰς τὸ Πα-
ναθηναϊκὸν Στάδιον τοὺς περιφήμους
Φινλανδοὺς ἄσους, οἱ ὁποῖοι κατερχο-
νται εἰς τὰς Ἀθήνας, διὰ νὰ συναντήσων
μὲ τοὺς δικούς μας πρωταθλήτας. Τὴν
ἐνδιαφέρονσαν αὐτὴν ἀθλητικὴν συνάν-
τησιν ὁργανῶνται 4 ἀθλητικὰ σωματεία
μας.

Ἐκ μέρους τῆς Ποδοσφαιρικῆς μας Ὀ-
μοσπονδίας διεξάγονται διαπραγματεύ-
σεις διὰ τὴν καθόδον εἰς Ἀθήνας τῆς
μικτῆς Σόφιας διὰ 3 ἀγῶνας πρὸς τὴν
Μικτὴν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς κατὰ τὸν
προσεχὲ Ἀπρίλιον. Ἐὰν οἱ Βουλγαροὶ
δὲν μὴν ἐξέλθουν νὰ ἔλθουν θὰ γίνῃ πρῶ-
τος πρὸς τοὺς Τούρκους διὰ τὴν κα-
θόδον τῆς μικτῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Οἱ πρῶτοι ἀγῶνες ἐμφανέως μεταξὺ γυ-
ναϊκῶν πρόκειται νὰ διεξαχθῶν τὸν
προσεχὲ Ἀπρίλιον, μετὰ τὴν ἐμφανί-
σιν τῆς Πανεπιστημικῆς Λέσχης, ἡ ὁ-
ποία ἔχει ἐνα θαυμαστὸν ὁλοκατακτε-
νῆμα, δι' ἄνδρας καὶ γυναῖκας. Αἱ προ-
νοήσεις τῶν ἐμφανέων γίνονται καθε-
βράδι εἰς τὴν εἰδικὴν αἴθουσαν τῆς Πα-
νεπιστημικῆς Λέσχης.

Ἐφέτος ἐκείνοι πού ξεκινοῦν ἀπὸ τὰς
Ἀθήνας, εἶνε πού... ὀλίγοι. Μόλις τέσσα-
ρες, ἐνθ' ἑκάστη καὶ ὁ ὁδὸς ἴσως πα-
ρὰ τὸν ἀριθμὸν 121 αυτοκινήτων τῶν
εἰς τὸ ἐφετεῖον ὁλόκληρον εἶνε ὅτι λαμβά-
νουν μέρος τρεῖς Ἑλληνες αυτοκινήτι-
σταὶ ἢ διὰ νὰ εἰμθα ἀκριβέστερον, 2
«Ἑλληνες καὶ μίαν... Ἑλληνίδα»!

Ἡ θερμότης αὐτῆς σφερίνας, πού θὰ
ἀποδοθῇ μὲ τὴν ψυχραιμίαν καὶ τὸν
ἀγῶνα τὸν κόσμου, εἶνε ἡ εἰς Λουκίαν
Πάππου, ἡ ὁποία θὰ λάβῃ μέρος μὲ τὸ
ὄπ' ἀριθ. 112 αυτοκινήτων τῆς τύπου
«Φιάτα». Οἱ ἄλλοι δύο ἀντιπροσώποι μας
στὸν δύσκολον αὐτὸν ἀγῶνα, εἶνε οἱ κ.κ.
Ἀν. Νικολαΐδης καὶ Γ. Γιαννουλάτος πού
θὰ ἀναχωρήσουν μὲ τὸ ὄπ' ἀριθ. 110 αὐ-
τοκινήτων τύπου «Φιάτα», καὶ τὸ ὄπ' ἀριθ.
111 αυτοκινήτων «Κράυσερ» μὲ ὁδηγὸν
τὸν κ. Τόρρες. Ἐπὶ τοὺς ἐξουὺς λαμβά-
νουν μέρος μόνον ὁ Ὀδύγρος κ. Νεμέης,
μὲ τὸ ὄπ' ἀριθ. 121 αυτοκινήτων τύπου «Φιά-
τα». Τὰ τέσσαρα αὐτὰ αυτοκίνητα θὰ ἀ-
ναχωρήσουν τὴν μετὰπορεύσιν Τρίτην
26ην τρέχοντος, καὶ ὁραν 3ην μ.μ. ἀπὸ
τὴν Ἱερὰν Ὀδόν. Ἡ ΕΛΠΑ ἔχει ἀθλο-
θετῆσαι ἐνα θαυμαστὸν ἀγαλματίον, δι'
ἐκείνους ἐκ τῶν αυτοκινήτιστῶν πού θὰ
ἀναχωρήσουν ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος θὰ
ἐφάνη πρῶτος εἰς τὸ Μόντε-Κάρλο.

Χάρη τῆς ἱστορίας, ἀναφέρωμεν, ὅτι
τὴν περιφημὸν αὐτὴν ράλλεϋ ὁργανώθη
τὸ πρῶτον τὸ 1911, μὴ διεξαχθῆν ἀπὸ
τὸ 1913-1924. Ἐκτετε διεξάγεται κα-
τανοικὶς μὲ πλουσιωτάτην συμμετοχὴν.
Μέχρι τοῦδε ἀνεδείχθησαν δύο φορές νι-
κηταὶ εἰς ἐκείνους πού ἀνεχώρησαν ἐξ Ἀ-
θηνῶν. Τὸ 1934 οἱ Γάλλοι Γκὰς καὶ Τρε-
βόν, καὶ τὸ 1936 οἱ Ρουμῶνι Ζαφειρέ-
σκου καὶ Κρίστοα. Ἀς δοῦμε ἐν ἐφέ-
τος ἡ νίκη θὰ μετριάσῃ καὶ πρὸς τὴν
Ἑλλάδα καὶ νικητὴν Ἑλλῆνα στὸν δρό-
μον αὐτὸν ἀγῶνα. Γιατὶ οἱ ὅμως καὶ
Ἑλλῆνες; ΣΑΚ.

—Δὲν μπορὸν νὰ καταλάβω γιατί στὴν
Ἀμερικὴν γίνονται τόσα διαζύγια!
—Ἀπλῶστα: ἐπειδὴ γίνονται πολ-
λοὶ γάμοι.

Μεγαλεῖα καὶ βάσανα τῶν ἐπαγγελματιῶν ΛΟΥΣΤΡΟΙ ΚΑΙ ΣΤΙΛΒΩΤΑΙ

ΟΙ ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΜΕΝΟΙ ΒΙΟΠΑΛΑΙΣΤΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΡΤΣΑΣ

Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ λούστρου ἔχει γι-
ναι σκόκος τῆς κακίας τοῦ κόσμου. Ὁ
λοιτὸς μεταχειρίζεται καὶ ἰδίως οἱ γυ-
ναῖκες, γιὰ νὰ βρῶσιν καὶ γιὰ νὰ ἐξευ-
τελοῦν κόποιον.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ὑπάρχουν καὶ πολ-
λοὶ ἐκ τῶν ἀποδιδόντων, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπρε-
πε νὰ ἴσαν λούστροι. Ὅπως ὑπάρχουν
καὶ πολλοὶ, γιὰ τοὺς ὁποῖους ὁ τίτλος τοῦ
«κυρίου» εἶνε πολὺ συμβατικός καὶ στοὺς
ὁποῖους ὁ πολιτισμὸς ἔχει περάσει ἐνα
ἀπλὸ λουστράριον. Ἀν τοὺς ἐξῆς λι-
γο βούττερα, θὰ τοὺς βοῆς λούστρους
εἰς τὴν ψυχὴν. Ἀλλὰ δὲν χρειαζοῦν τίπο-
τα νὰ πληρῶν αὐτῆς τῆς κοινωνικῆς ἀ-
μαρτίας ὁ τόσο συμπαθὲς ἐπάγγελμα-
τις λούστρου. Γιατὶ νὰ τὸν ταπεινώ-
μεν διαρκῶς; Ἀλλὰ δὲν καλὸν εἶναι ὅτι
ἐαυτοῦ τοῦ ταπεινῶς. Ἐνδεχόμενος
δουλικότητα μὴ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ. Ἡ δου-
λειά του εἶναι ἐνα συνεχὲς τεμνόμε-
μυστὰ στὴν ὑψηλότητά μας. Καὶ ὁ «τα-
πεινὸς ἐαυτός», ὅπως λέγει ὁ Χριστός,
θὰ ἐπρεπε νὰ ἐξυψώνεται καὶ πρὸς τὴν
συνειδήσιν μας... Σὲ ὅσας ἰδίως ἀπευθί-
νομαι, κυρίες καὶ δεσποινίδες, καὶ ὅσας
συνιστᾷ θερμῶς νὰ παύσετε νὰ χρησι-
μοποιεῖτε τὴν φωνὴν ἐξ ἑνὸς καὶ τοῦ
«λουστρου». Διότι ἀκρίβως θὰ ἐννοῦνται,
ἐν ἐκείνῳ αἰφνης ὅλοι οἱ λούστροι·
θὰ ἐδῶκεται τὸν φῶλον σας, τὸν ἐραστὴν
σας, τοὺς γνωστοὺς σας, μὲ λουστρημένον
ἡ σκονισμένον παπούτσιον. Πῶ! Ἀνδία! θὰ
ἐκάνετε ἀπὸ μέλας σὰν μὴ πρὸς τὸν
ἐντεῖον ἀντιπαθητικὸν θέμα, πού μάρτυ-
ρεῖ πλήρη χωριστασίαν. Ἐνῶ εἶναι καὶ
νόμιμος πλέον κοσμικὸν ὅμιλος, ὅτι τὸ
γυμναστικὸν παπούτσι μωροῦ ἀρχοντοῦ
καὶ ὀριστοκρατοῦ. Εἶναι τὸ ἄλλα τῆς
εὐπρεπείας ἐμφανίσεως. Κανεῖς, σεδῶ-
νός τὸν ἐαυτὸν τὸν καὶ τοὺς ἄλλους,
δὲν θὰ πᾶν σὲ ραντεβὸ, δὲν θὰ πατῇ
σὲ τὸ πόδι τοῦ οὐ σελῶν ἢ σὲ αἰδοῦσα
κορὴν, ἀν δὲν τὸ πατήσῃ προσηγομένης
στὸ ὑποπόδιον τοῦ στιλβωτρίου ἢ στὸ
καρσελάκι τοῦ ὑποπόδιου λούστρου.

Πρέπει δὲν νὰ αἰσθάνεται ἀρετὴν ὁ
ἐπαγγελματικὸν ὑπερφάνειαν ὁ ἐπαγ-
γελματίας τῆς βούρτσας, εἰς τὸ ὁποῖον
τὴν φροντίδα εἶναι ἐμπιστευμένης ὁ καλ-
λωπισμὸς τῶν θεμελίων τῆς ἐμφανίσεως
μας. Ἐπάνω δὲ στὴ δουλειά του τὸν πύ-
νον τὸ μερὰ καὶ καλλίτερον. Σπῆδες
περὶ οὐ τοῦ βούρτσας, καὶ καθὼς προ-
σπαεῖ νὰ νυκτοῦ τὸ παπούτσι μας με-
χαίρη σμυλῶν, ὥστε νὰ ἐλθῇ μὲς καὶ
θεωρεῖται μὴ τὴν φάσιν του. Συμβαίνει
δὲ ἐνίοτε, μὲ τὴν φῶρα, πού παύουν, νὰ
ἐπεκτείνεται καὶ πρὸς τὸν πᾶν καὶ νὰ γυ-
αλίζῃ καὶ τὴν κάλσιν μας. Ἀλλὰ γι' αὐ-
τὴν τὴν προσθετὴ δουλειά δὲν μᾶς ζή-
τε ποτὲ ἐπὶ πλέον χρημάτων.

Καὶ τὰ δικά σας νοδῶκια, κυρίες καὶ
δεσποινίδες—μὴλὸς οὐδ' ἀπ' εὐθείας, δι-
ναι ὅτι θέλω νὰ ὅσας πείσω νὰ ἐγκαταλείψω-
τε τὴν περιφρόνησιν, πού εἶμαι βέβαιος
ὅτι πρέφεται γιὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ—καί
τὰ δικά σας νοδῶκια λαμβάνουν συχνά
τὴν ἀνάγκην τῶν περιποιήσεων τοῦ λού-
στρου.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Κατὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον
τοῦ 1870, μετὰ τὴν πολιορκίαν καὶ τὴν
κατ'ἐλθὸν τοῦ Στρατοῦργου ἀπὸ τοὺς
Γερμανοὺς, ἡ μεγάλη δούκισσα τῆς Βα-
ρτίας, ἀδελφὴ τοῦ Γουλιέλμου II ἐπῆγε
νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν στρατιωτικὴν νοσοκο-
μεῖαν τῆς πόλεως αὐτῆς πού ἴσαν γεμί-
ται ἀπὸ Γάλλους τραυματίαι.

Οἱ Γάλλοι ὅμως, μὴ ἀντίκρουσαν τὴν
ἀδελφὴν τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἑξου-
τίας, ἐγύρισαν τὴν πλάτην καὶ τὴν ἀπὸ
ἄλλο μέρος τὸν κρεβάτιον, ζεῖνοντος
ἐπὶ τὴν δυσορίαν αὐτῆς.

Ἡ μεγάλη δούκισσα κατὰ τὴν τὴν
δυσορίαν αὐτῆς, ἀλλὰ, καὶ νὰ τὰ παρ-
αχρὴ καθόλου, εἶπε μὲ σταθερὴ φωνή:

—Θὰ ἴθελα νὰ βοηθῶμαι ὁλοῦς ἐξῆς
πού ἐπείσασθε ὅλματα τοῦ ὑπερτάτου κα-
θόντος σας πρὸς τὴν πατρίδα!

Τότε μερικὸν τραυματίαν ἀνασηκώθη-
καν στὰ κρεβάτια τους καὶ τῆς ἀπάντη-
σαν ζωηρὰ:

—Δὲν θέλωμε τὴν βοήθειά σας. Δὲν
μᾶς χρειάζεται καθόλου.

Μπροστὰ στὴν ἀντίθεσιν αὐτῇ, ἡ
πριγκίπισσα ἐτοιμάσθηκε νὰ φύγῃ λέ-
γουσα συγχρόνως:

—Ἐνῶμια πᾶς τὰ αἰσθήματα τῶν Γάλ-
λων πᾶν πρὸς εὐγενικά.

Ἐνας τραυματίας τότε τῆς ἐφώνασε
ἀπὸ τὸ κρεβάτι του:

—Εἵκαμε εὐγενικά αἰσθήματα, Ὑψηλο-
τάτη μου, ἀλλὰ... μᾶς τὰ ἐδομαρδί-
σατε!

δεσποινίδες—μὴλὸς οὐδ' ἀπ' εὐθείας, δι-
ναι ὅτι θέλω νὰ ὅσας πείσω νὰ ἐγκαταλείψω-
τε τὴν περιφρόνησιν, πού εἶμαι βέβαιος
ὅτι πρέφεται γιὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ—καί
τὰ δικά σας νοδῶκια λαμβάνουν συχνά
τὴν ἀνάγκην τῶν περιποιήσεων τοῦ λού-
στρου.

Οἱ λούστροι, καθισμένοι στὴν λιακάδα, ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ἐπίπονον ἔργον τους

στρου. Ὅταν παραδίδετε μὲ χάριν τὰ
παπούτσια σας στὴς θωπιεῖς τῆς βουρ-
τσας τοῦ, τότε αὐτὸς, ἐκόντος λατρί-
ας μὴ πρὸς τὸ μάτια τοῦ τὸν πειρα-
σμοῦ τῆς γάμψας σας, εὐρίσκει εἰς τοὺς
μεγαλειτέρους ἐπαγγελματίαν τὸν κα-
λλωπισμὸν ἀπὸ τοὺς ἄσους, ἀλλὰ καὶ
θὰ ἴθελα νὰ εἶναι στὴ θέσιν τοῦ, γιὰ νὰ
γλυτορήσῃ λοβράσις τῆς βούρτσας μὴ
τοῦ μέχρι καλοσοφῆς καί... εἰς ἀν-
τα.

Εἰς τὸ στιλβωτήριον, οἱ πελάται περιμένουν ἀναπαυτικὰ νὰ ἐξωραίσουν τὰ
κάτω ἄκρα των.

τερο; Σκέφτομαι αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὅτι,
ἀν καμιά ἀπὸ ὅσας μὲ ἀποκαλεῖ ποτὲ
«λούστρου», θὰ τῆς ἀπάντησιν:
—Εὐχαριστῶς γινοῦμαι λούστρου, κυρία
μου, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ ὅσας γυαλί-
ται τὸ παπούτσι.
Θὰ πῇτε ἴσως ὅτι οἱ εἰς ἔχετε τὴν ὑπε-
ρεντάσιν σας καὶ τοὺς ὑπηρετεῖτε γι' αὐτὴν
τὴν δουλειά. Ἀλλ' αὐτοὶ μισοῦν αὐτὴν
τὴν ὑπὲρ τὴν ἀνέκδοτον, ὁ ὁποῖος
βαρύνεται νὰ γυαλίσῃ τὸ παπού-
τσι τοῦ κυρίου τοῦ, καὶ ὅταν ὁ κύριος
τοῦ τοῦ ἐκαμὲ παρατήρησις τοῦ ἀν-
τιπρῶτου.

—Τὴν κακοκαρίαν αὐτῆς νὰ τὴν γυαλί-
σῃ ἀρετῶς; Ἀῖρον θὰ εἶναι πᾶν ἄσος
μῶν.

Σὲ καμιά ἄλλη πόλιν δὲν εἶναι τόσο
ἀπαραίτητος ὁ λούστρου, ὅσον στὴν Ἀ-
θήνα, ὅπου θὰ ἔκοιμε ἡ σκὴν ἀφῶν τὴν
λίσσην ἀπὸ τὴν ἑλπίδα τῆς Ἀθῆ-
νῆς, ἡ ὁποία ἐκτενέσει τὸ λούστρου καὶ
τὸ ὅτι τὴν ἐνδοκίμειαν Ἑλληνικὴν, ἡ
καὶ συνάμα καὶ τὸν πεδῶνιστον προ-
σῶν νὰ ἐξυπηρετῇ τὴν τῶν τῶν λού-
στρου. Τούτο εἶναι ἐνα ἐπὶ πλέον ἐπαγ-
γελματικὸν ἀδελφὸν τῶν Ἀθηναίων λού-
στρου.

Ἀλλὰ τὰ βάσανα τοῦ ἐπαγγέλματος
αὐτοῦ εἶναι περισσότερα. Αὐτὸ συμβαί-
νει μ' ὅλους τοὺς ταπεινοὺς καὶ κατα-

φρονεμένους τῆς ζωῆς. Οἱ λούστροι εἶ-
ναι οἱ ταπεινοὶ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ κό-
που. Τὰ χέρια τῶν, πάντοτε μαυρισμέ-
να ἀπὸ τὴν μολύβδιν, πενθῶν, θοορῶν,
τὴν ἐλκυστικὴν τῆς δουλειᾶς τῶν Σκλη-
τῶν ἀνάγκην τῶν περιποιήσεων τοῦ λού-
στρου εἶναι ἡ θέσις αὐτῶν, πού δ' ἔ-
χουν τὸν λόγον τῶν ἐπαγγελματιῶν μᾶς
δὲν εὐρίσκει οὐδὲ καλὴν κατάστασιν. Ἀ-
ναγκαζοῦσαστε, γιὰ νὰ τὰ βγάλουμε πέ-
ρα, νὰ κάνουμε καὶ ἄλλες δουλειᾶς, διὰ
τοῦ ἀδελφιστοῦ τοῦ κόσμου, παραγγε-
λῆς καὶ μικρομεταρρύθμισης. Τὴν νὰ
ἐκτενέσει τὴν δουλειά μας πρὸς τὸν
ἀπὸ τὰ πρῶτα, πού θὰ περιορίσῃ ἐνα-
δὲν τὸν στενέψουν τὰ οικονομικά. Γι'
αὐτοὺς τοὺς λόγους τὸ ἐπάγγελμα μᾶς
δὲν εὐρίσκει οὐδὲ καλὴν κατάστασιν. Ἀ-
ναγκαζοῦσαστε, γιὰ νὰ τὰ βγάλουμε πέ-
ρα, νὰ κάνουμε καὶ ἄλλες δουλειᾶς, διὰ
τοῦ ἀδελφιστοῦ τοῦ κόσμου, παραγγε-
λῆς καὶ μικρομεταρρύθμισης. Τὴν νὰ
ἐκτενέσει τὴν δουλειά μας πρὸς τὸν
ἀπὸ τὰ πρῶτα, πού θὰ περιορίσῃ ἐνα-
δὲν τὸν στενέψουν τὰ οικονομικά. Γι'
αὐτοὺς τοὺς λόγους τὸ ἐπάγγελμα μᾶς
δὲν εὐρίσκει οὐδὲ καλὴν κατάστασιν. Ἀ-
ναγκαζοῦσαστε, γιὰ νὰ τὰ βγάλουμε πέ-
ρα, νὰ κάνουμε καὶ ἄλλες δουλειᾶς, διὰ
τοῦ ἀδελφιστοῦ τοῦ κόσμου, παραγγε-
λῆς καὶ μικρομεταρρύθμισης. Τὴν νὰ
ἐκτενέσει τὴν δουλειά μας π

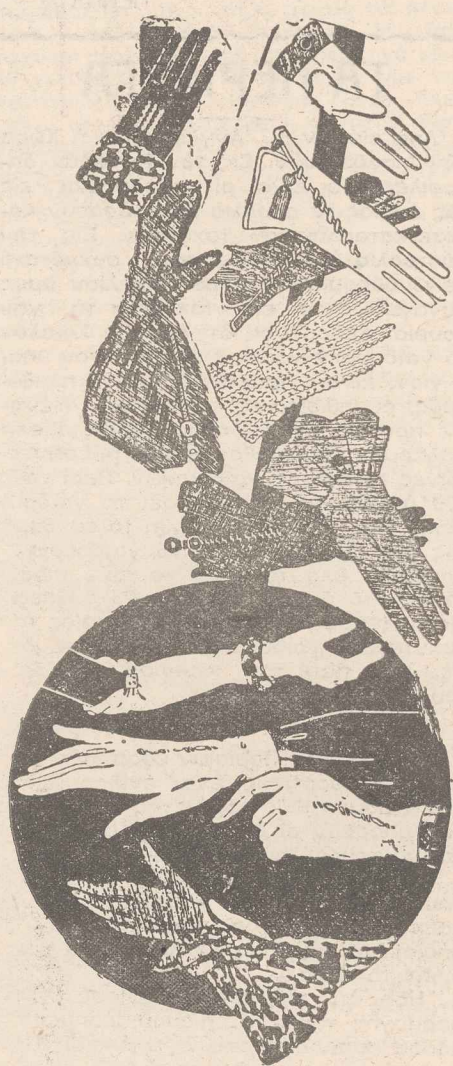
Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Παριζιάνικες νουβωτέ

Τρία χαριτωμένα πρωινά φορεματάκια, κρεασίδν του Οίκου Λουσιέν Λεζόγ

Γάντια γούνινα και πέτσινα

Εφέτος τὰ γάντια είναι πολλά, ιδιότροπα (έξαντρικά) και πολύ οικ. Γάντια από πέτσινα, γάντια για τὸ ἀπόγευμα, γανιρισμένα με γούνα. Γάντια από πέτσι ζωηρού χρώματος, ίδιου με τὸ καπέλου ἢ τὰ παπούτσια μας.

Βεβαίως δὲν μπορούμε τὰ πρωινὰ γάντια νὰ τὰ φορέσουμε τὸ ἀπόγευμα και τὰ βράδυ νὰ τὰ πρῶι.

Γιὰ τὴν πρωινή μας τουαλέττα ἢ γιὰ τὸ ἀγαπημένο μας ἀπόρ, κυνίγι ἢ γκολφ ἢ ἀπλοῦστα τὸ βόλν του αὐτοκινήτου μας, δὲν βάλουμε γάντια πέτσινα, μαρρόν, μπλε ἢ πράσινα, ἀναλόγως τοῦ χρώματος τῆς τουαλέτας μας, ποὺ θὰ εἶναι μάλλον ὑψηλά. Τὸ πέτσι θὰ εἶναι ζαρκαδιού.

Γιὰ τῆς πρωινῆς μας ἐξόδους τὰ πλεκτὰ γάντια με μεγάλες σφικοφυλῆδες εἶναι πολὺ καλά, γιατί και χαριτωμένα εἶναι και μὴς ζεσταίνουν τὰ χέρια.

Με τὸ ἀπογευματινὸ μας ταγιέρ πᾶνε πολὺ τὰ γάντια ἀπὸ «νταίμ», γανιρισμένα με γούνα. Ἡ γούνα θὰ εἶναι ἀπὸ μπρεϊτσουάν.

Με ἕνα μαύρο φόρεμα με μικρὸ γιανὰ και μεγάλα ρεβέρ ἀπὸ ἔρμιν, βάζουμε γάντια ἀπὸ «νταίμ» μαύρο, γανιρισμένα με ἔρμιν. Εἶναι ὥραίο και ιαί.

Με τὰ γάντια με τοὺς ζωηροὺς χρωματισμοὺς θὰ μπορούμε νὰ πᾶμε ὅπου νὰ εἶναι, θὰ διαλέζουμε τὸ πράσινο, τὸ βιολέτ, τὸ κόκκινο, τὸ μπλε και τὸ μαύρο.

Με ἕνα ταγιέρ μαύρο βάζουν καπέλλο κόκκινο και κόκκινα γάντια ἀπὸ ἀντίλοπ. Βλέπουμε ζώνη και γάντια ἀπὸ χρώμα τοῦ ρουμπινιού με φόρεμα ἀπὸ κρέμ μπλε ἀνοιχτὸ με μικρὴς χρυσῆς γραμμῆς.

Γιὰ τὸ βράδυ μακρὰ γάντια ἴδια με τὰ παπούτσια σὲ ζωηροὺς και ἀνοιχτοὺς χρωματισμοὺς.

Με ἕνα βραδυὸν φόρεμα μπλε-ἀρντουάζ ἢ φουμέ, ταιριάζουν γάντια νῆγκρ ἢ μαρρόν σκούρα.

Τὰ τυρολέζικα και τὰ αὐστριακὰ γάντια, ἀπὸ τρικ καμινιένο ἀπὸ χίλια χρώματα, δὲν ἔχουν καθόλου πέτσι, οὐκ γιατί δὲν εἶναι ὥραία, ἀλλὰ γιατί ἔχουν γελοιοποιηθῇ ἀπὸ ἑμᾶς... τῆς γυναίκας.

Τὰ γλυκύσματα

ΤΟΥΡΤΑ

150 γρ. ἀλεύρι καλὸ 100 γρ. φιλή ζάχαρη, 50 γρ. βούτυρο, 10 κρόκους αὐγῶν.
Χτυπούμε λίγο τὰ αὐγά, λιώνουμε τὸ βούτυρο, προσέχουμε μόνον νὰ μὴν εἶναι ζεστὸ και τὰ ἐνώνουμε ὅλα μαζί. Πλάθουμε ὅλο τὸ μίγμα και τὸ διαίρουμεν σὲ δύο. Ἀνοίγουμε δύο φύλλα, καὲ ἕνα πλατὺ 1/2 ἀκτύλο.

Βάζουμε μεταξὺ τῶν δύο φύλλων κομμάτια ἀπὸ βυσσινά, κυδωνία ἢ μπλά, ἀλείφουμε τὸ πάνω μέρος με αὐγὸ χτυπημένο, βάζουμε λίγο βούτυρο σὲ ταψί, ποὺ θὰ μῆρ ἡ τούρτα, και τὴν στέλνουμε σὲ φούρνο.

ΜΠΟΥΤΙΓΚΑ

Παίρνουμε 1 ὀκὶ γάλο, 60 γρ. ρυζί, 30 γρ. ζάχαρη, ἕνα κομμάτι βούτυρο, 10 γρ. σταφίδες και ἕνα κομμάτι κανέλλα.

Τὰ ἀνακατεύουμε ὅλα μαζί και τὰ βάζουμε στὴ φωτιά, ὥπου νὰ πῆσουν. Βγάζουμε τὸ κομμάτι τῆς κανέλλας. Ἀφού κρυώσῃ, βάζουμε 5-6 κρόκους αὐγῶν με τὰ ἀσπράδια καλὰ χτυπημένα.

Ἀνακατεύουμε τὴν ὕλην αὐτὴν καλὰ-καλὰ και τὴν χύνουμεν σὲ ἕνα ταψί, ποὺ εἶναι καλὰ ἀλειμμένο με βούτυρο. Πίρνουμε μέσα λίγὸ ψωμί τριμμένο. Τὴν στέλνουμε σὲ φούρνο.

ΡΑΒΑΝΙ

Παίρνουμε 1 ὀκὶ ρυζί. Τὸ βάζουμε τὸ βράδυ σὲ νερὸ, τὴν ἐπὶ οὐρὸν τὸ βγάζουμε, τὸ στεγνώνουμε και τὸ κοπανίζουμε. Ὑστερὰ τὸ περνούμε ἀπὸ τὸ κόσκινο. Παίρνουμε 1/2 ὀκὶ βούτυρο και 32 αὐγά. Χτυπούμε χωριστὰ τοὺς κρόκους και χωριστὰ τὰ ἀσπράδια, ἕως ὅπου πῆσουν. Ὑστερὰ σὲ μιά ἄλλη κατσαρόλα χτυπούμε τὸ βούτυρο, ἕως ὅπου ἀσπρίσῃ και πῆξῃ. Ὑστερὰ ἀρχίζουμε και ρίχνουμε σὲ τὸ βούτυρο μιά κουταλιά ριζάλευρο, μιά κουταλιά ἀσπράδι, μιά κουταλιά κρόκο και ζάχαρη και τὰ δουλεύουμε ἀδιακόπα. Ἀλείφουμε με βούτυρο και κοπανισμένη γαλέττα και τὸ στέλνουμε σὲ φούρνο.

Ὅταν φθῇ, ρίχνουμε κανέλλα και ζάχαρη φιλά κοπανισμένη, τὸ σκεπάζουμε και, ὅταν κρυώσῃ, τὸ κόβουμε κομμάτια.

Τὸ «μακιγιάζ»

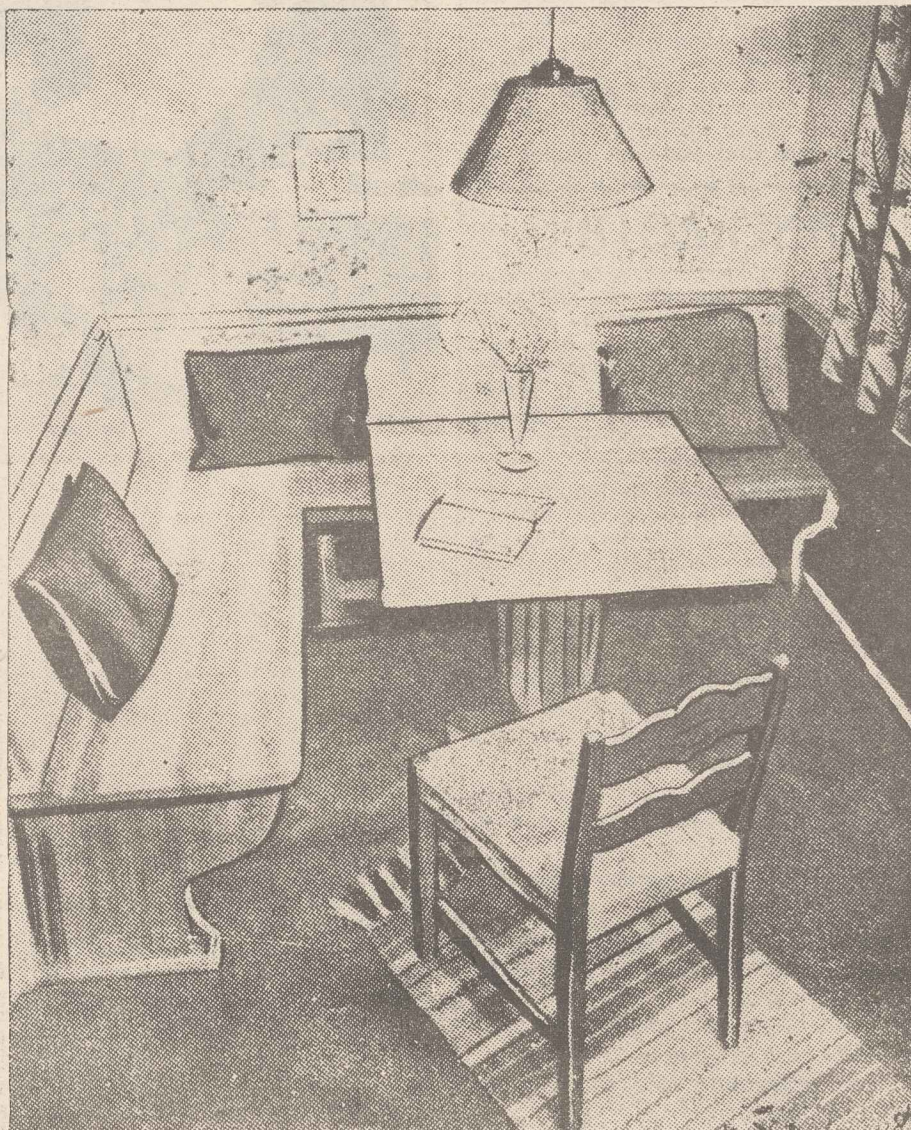
Τὸ μακιγιάζ ἀπαιτεῖ χρόνον και ὑπομονή. Ἡ Μάρλεν Ντρίτριχ ἔκανε τὴν κλωμάδα τῆς μόδας.

Αὐτὸ ἄρασε σὲ πολλῆς. Τὸ κοκκινάδι τῶν χειλῶν πρέπει νὰ εἶναι ἀνοιχτὸ, πολὺ ἀνοιχτὸ. Γιὰ νὰ εἶναι τὰ χεῖλη πῶ ἀνοιχτὰ, βάζουμε σ' αὐτὰ λίγη ἀσπρη πουμάδα. Πάνω σὲ κορμὰ ἢ βερνίκι τῶν νυχιῶν βάζουμε λίγο βερνίκι ὁσπρό.

Δὲν βάζουμε πιά μπουγιές στὰ βλέφαρα. Λίγη βαζελίνη εἶναι ἀρκετὴ, γιὰ νὰ γυαλίσουν τὰ μάτια.

Γιὰ τὰ τοῖνoura ἕνα ὑγρὸ ὁσπρό (μὴν τρομάζετε), ποὺ τὰ μακραινέι, μὰ δὲν τὰ μουρίζει.

Τὸ εὐχάριστο σπιτί

Γραφεῖο, γάλλ, σαλονάκι, δια μὸρεῖ νὰ τὰ συνδυάσῃ ἡ καλὴ νοικοκυρά, ἐπιπλοῦντας με ἐλάχιστα μέσα ἀλλὰ με πολὺ γούστο τῆς διάφορες γωνίες τοῦ σπιτιοῦ τῆς, τὸ ὁποῖον θὰ γίνῃ ἔτσι μοντέρνο και εὐχάριστο.

Ἡ δροσιά τοῦ προσώπου

Ἡ χαριτωμένη Τζὶν Πάρκερ ποὺ ἔχει τὸ μεγαλύτερο σουζέ μέσα σ' ὅλο τὸ Χόλλυγουντ εἶνε μόλις 19 ἐτῶν.

Τὸ μεγάλο αὐτὸ σουζέ δὲν ὀφείλεται μόνον στὰ ταλέντο τῆς, οὐκ μόνον στοὺς καλοὺς ρόλους ποὺ τῆς δίνουν, ἀλλὰ στὴν ὁμορφία και τὴ χάρι τῆς.

Ἦταν ἕνα φτωχὸ και ντροπαλὸ κοριτσάκι. Ἡ τύχη τῆς ἐμεϊδίασε σὲ 1932.

Ἡ γραμματέστῃ τοῦ Μάγιερ τῆς Μέτρο Γκόλντουν Μάγιερ, εἶδε μιά μέρα ἕνα ὥραίο πορτραῖτο με κουστοῦμι τοῦ μπάνιου μέσα σὲ ἕνα περιοδικό, ποὺ δὲν ἦταν ἄλλο ἀπὸ τὴν Τζὶν Πάρκερ.

Ἐτοῖ ὁ Μάγιερ τὴν ἀγκάλαρε ἀμέσως.

Ἡ Τζὶν Πάρκερ εἶνε τόσο ὥραία τόσο νῆα ἔχει τόσο δροσιά, ὥστε δικαίως μοι-ἀζει με μιά κοῦκλα ποὺ μόλις ἀφῆσε τὸ ὁμορφὸ κουτάκι τῆς καί... περπατεῖ.

Ἡ Πάρκερ μᾶς δίνει μερικῆς συμβουλῆς :

Προσέξτε πάντα νὰ εἶθε καθαρές. Ἐτοῖ θὰ εἶθε δροσερῆς και ὥραιας. Κάνετε συχνὰ μπάνιο.

Ἡ Τζὶν κάνει τὸ πρῶ ἕνα «ντοῦρ» χλωρὸ ἢ κρῶο. Ὑστερὰ μιά γερὴ «φριζιόν» με Κολώνια. Τὸ βράδυ ἕνα καλὸ μπάνιο. Τὸ ἀληθινὸ μπάνιο ὅπως λέγει.

Γι' αὐτὸ χρειάζεται πολὺ ἀσποῦνι, πολὺ νερὸ και πολλὺς καιροῖς.

Προτιμότερο λοιπὸν εἶνε νὰ κάνετε αὐτὸ τὸ μπάνιο τὸ βράδυ, οὐκ γιὰτὶ εἶθε λιγώτερο βιαστικὰ ἀπὸ τὸ πρῶ, ἀλλὰ εἶνε τόσο τοιαῦτο καὶ κοιμηθεῖτε ὕστερὰ τόσο γλυκὰ και ὥραία. Μέσα στὴ «μπανιουέρ» σας ποὺ θὰ εἶνε ὅτῃ τὸ μέση γεμάτη με χλωρὸ νερὸ βάλετε λίγο ἀπὸ τὰ ἐξαισία ἀρωματωμένη ἄλστα. Ἐτοῖ τὸ μπάνιο θὰ σας φαῖν ὡς λίμνη ἀπὸ τριαντάφυλλα ἢ ἰασημιά.

Σαπουνίζετε τὸ σῶμα σας με μιά μαλακία βούρτσας και με ἕνα μεγάλο κομμάτι ἀσποῦνι.

Κάνετε ἕνα καλὸ «μασάζ» Σκουμπ-θεῖτε καλὰ τρίβοντας δυνατὰ τὸ σῶμα σας. Αὐτὸ γιὰ τὴν κυκλοφορία τοῦ αἵματος.

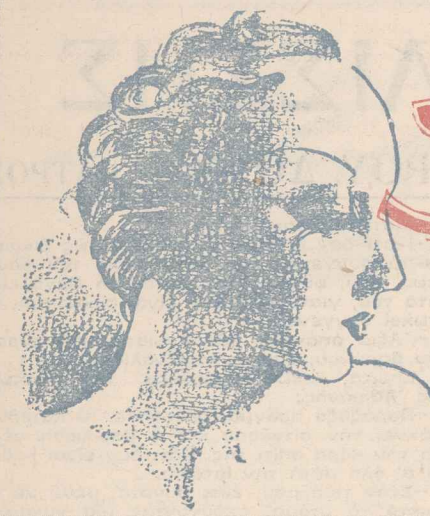
Βάζετε σὲ ὅλο τὸ σῶμα ἀρωματωμένη ποῦδρα («τάλκι»).

Ἐτοῖ θὰ ἀποκτήσετε ὅλες τὴν δροσιά και τὴ γοητεία τῆς Τζὶν Πάρκερ.

Μαγειρική

Ἡ ΟΜΗ ΣΑΛΑΤΑ

Τὰ ὡμὰ λαχανικά ὡς σαλάτα, εἶναι ἕνα ἀπαραίτητον στοιχείον τοῦ τελείου γεύματος. Πρέπει ὅμως νὰ καθαρίζονται προσεκτικὰ και νὰ ξεπλένονται φύλλον πρὸς φύλλον. Ἐτοιμάζετε τὴν σαλάτα μίαν ὥραν πρὶν τὴν σερβίρετε, γιὰ νὰ ποτιθῇ καλὰ με τὸ λάδι και τὸ ξυδι, ἢ τὸ λεμόνι. Γιὰ νὰ γίνῃ περὶ εὐκολοκάνευτη, προσθέτετε μίαν κουταλιά ζερό κοπανισμένο ψωμί καὶ φιλοκομμένον μαϊντανόν.

Τὰ δόντια σας

Ἡ φύσις δὲν μᾶς χαρίζει πάντοτε δόντια ὀφθαλ. Ἡμπορούμε ὅμως, με τὰς συνεχεῖς φροντίδας, νὰ ἐπανορθώσωμε κάπως τὴν ἀδικίαν τῆς.

Οἱ γονεῖς πρέπει νὰ προσέχουν κατὰ τὸ φῦλλον τῶν δευτέρων δοντιῶν τῶν παιδιῶν τοῦς. Ἀν ἴδουν ὅτι θάινουν στραβὰ και ἀκανόνιστα νὰ συμβουλευθῶνται ἑμεῖς ἕναν ὁδοντίατρον.

Νὰ ἐπιβάλλουν πάντοτε εἰς τὰ παιδιὰ νὰ πλένουν καλὰ τὰ δόντια τῶν με τὴν θούρτα δύο φορὲς τὴν ἡμέραν πρῶι και βράδυ. Ἐτοῖ ἡ καλὴ αὐτὴ συνήθεια θὰ τοὺς μείνῃ ἐπὶ ὅλην τὴν τὴν ζωὴν. Καὶ τὰ δόντια τῶν δὲ διατηρηθῶν γερά, διότι συνήθως τὸ χάλος τῶν ὀφείλεται εἰς τὰ ὑπολείμματα τῶν τροφῶν ποὺ ἀποσπῶνται ἀπὸ τὰ δόντια τῶν.

Πλένετε τὰ δόντια σας τακτικὰ, δύο ἢ καλὺτερα τρεῖς φορὲς τὴν ἡμέραν: τὸ πρῶι, τὸ μεσημέρι μετὰ τὸ φαγητόν, και τὸ βράδυ πρὸ τοῦ πέσετε εἰς τὸ κρεβάτι. Τρίτετε τὰ με δουρτσάκι ὀλίγον ἀκλινρόν, ἐκτὸς ἂν τὰ ὅλα σας εἶνε πολὺ εὐαίσθητα, ὅποτε χρησιμοποιεῖτε μαλακώτερον. Τρίτετε ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῶν δοντιῶν ἀπὸ ἑμπρός και ἀπὸ πίσω, ὀριζοντίως και κατακόρυφως. Τὸ δουρτσάκι θὰ εἶνε ὀρεγμένον ὀλίγον με νερὸ και ἀλειμμένον με μίαν ὁδοντοπάσταν ἢ σκόνην εἰδικήν.

Ἀν θέλετε νὰ μὴ καλᾶσουν τὰ δόντια σας, ξεπλένετε τὸ στόμα σας με νερὸ ὀξυῆς πάρετε κατὰ πολὺ ὑγρὸ ἢ πολὺ γλυκὸ, ἢ ἕνα ἐρεθιστικὸν φάρμακον. Τὸ νερὸ αὐτὸ νὰ εἶνε ὀρεγμένον και νὰ τοῦ ἔχετε προσθέσει ὀλίγες σταγόνες ὑγροῦ «νταντιπρίσι».

Μὴ πλῶσιζετε ποτὲ εἰς τὰ δόντια σας ἀντικείμενα μετὰλλια, δελόνες ἢ καρφίτσες. Περίττον νὰ προσθέσωμεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ σπάζετε με τὸ στόμα σας καρφίττα ἢ νὰ κόβετε τὴν κλωστήν τοῦ ραφίματος.

Μίαν φορὰν τὸ ἔτος, νὰ ἐπισκέπτεσθε τὸν ὁδοντίατρον σας. Ἐπὶ καὶ ἂν τὰ δόντια σας φαίνονται τελείως γερά. Ἐτοῖ θὰ προλάβετε κάδε κακὸν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ, προτὺ ἐπιφέρῃ μεγάλαν θλάδα.

Γερμανικὴ μόδα: "Ἐνα ἀπογευματινὸν φόρεμα, κρεασίδν τοῦ Οἴκου Φόρνστερμπ.

Πέντε ὥραια Παριζιάνικα μοντέλλα χαρακτηριστικὰ τῶν τάσεων τῆς ἐφετηνῆς μόδας. Φορέματα ἀπλά στην γραμμὴν τῶν, ποὺ ἀποκτοῦν διακριτικὸν οἶκ, χάρις στὴν περίπλοκν και μελετημένην τὴν κοπ.

Ἡ ἐμφάνισις εἰς τὸ γραφεῖον

Εἶνε τόσο αἱ γυναῖκες ποὺ ἐργάζονται σὴν μερὰ εἰς τὰ γραφεῖα και τὰ καταστήματα, ὥστε γίνετα σπουδαῖόν τινος τὸ ζήτημα τῆς ἐμφανισέως τῶν.

Ἐπάρχουν δύο τύποι ἀγορασθῶν, προετοιμασθῶν, πᾶσαν ἐκείνην ποὺ ἀισθάνονται ἡ ποστροφήν γιὰ τὰς ἐλκυστικὰς ὑπαλλήλους, οὐκ διότι δὲν ἔξωρον νὰ ἐκτιμῶσιν εἰς τὴν ἀξίαν τῶν ἑνα ὥραίο προσώπου ἢ μίαν κομψὴν σιλουέττα, ἀλλὰ διότι τὰ θεωροῦν στικὴ καὶ... ἐπικίνδυνα διὰ τὴν σοδορὸτητα και τὴν ἁσυχίαν τῆς ἐργασίας.

Τὴν δευτέραν κατηγορίαν ἀποτελοῦν ἐκεῖνοι ποὺ ἀγαποῦν ἀπενάντιας νὰ ἔλθουν γυρῶν τῶν, χωρὶς καμινιόν... ὕστεροβουλῶν, προσοπα νεανικά, καυογελάσαστ και χαριτωμένα.

Τὸ προτιμότερον γιὰ μίαν γυναῖκα ὑπᾶλλήλον εἶνε νὰ ἔχῃ ἕνα τύπον ποὺ νὰ ἀρέσῃ. Δὲν ἐννοοῦμεν με αὐτὸ ὅτι τὰ γραφεῖα και τὰ καταστήματα πρέπει νὰ ἔχουν εἰς τὸ προσωπικὸν τὸν ὑποφθῆσις βασιλίσκος τῆς καλλο-νῆς! Μία γυναῖκα με ἀντιλήψην και γούστο, ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ συμπαιδικὴ και εὐχάριστῃ εἰς τὸ μάτι, χωρὶς νὰ ἔχῃ τελεία χαρακτηριστικά. Γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ, δὲν χρειάζεται νὰ φτιασιδώνεται ἐπιδεικτικὰ ἢ νὰ κεντρίετα ἐκ-

κεντρικά. Πρέπει νὰ γίνετα χαριτωμένη, ὅλα με διάκρισιν.

Ὀλίγη ποῦδρα και κοκκινάδι δὲν ἀπαγορεύονται ἀπὸ κανένα προϊσταμένον, ὅταν χρησιμοποιεῖται με μέτρον. Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ δῶν καὶ τὰ μάτια τοῦ το κοριτοῦ ποὺ πηγαίνει εἰς τὴν δουλειά του.

Τὸ κέντημα, μοντέρνο και περιποιημένον, δὲν πρέπει νὰ παρουσιάζῃ ὑπερβολικὴν ἐπι-πλοῦσιν.

Ἀποφεύγετε τὰ περιττά ἐκείνα... κομ-μικὰ κατασκευάσματα, ποὺ ἀποτοῦν κάδε 5 λεπτὰ νὰ διαρῶθουν ἑμπρός εἰς τὸν κα-θρέπτην.

Τι νὰ εἰποῦμε ἔπειτα γιὰ τὰ ἐπιδεικτικὰ φορέματα και γιὰ τὰ χτυπητὰ χρώματα, τὰ ὁποῖα καμινουν τοὺς προϊσταμένους νὰ... ἀλ-λοῦθωρίζουν, κάδε φορὰν ποὺ μπαίνει ἡ ὑπᾶλ-λῆκος εἰς τὸ γραφεῖον τῶν... Προτιμάτε πάν-τοτε χρώματα σκούρα: μαύρο, γκρίζο, μαρ-ρόν, δαυδράσινο —ὅταν δὲν φορεῖτε ὑπο-κρετικὰς μαῦρον ποδιά. Τὰ φορέμα σας νὰ εἶνε ἀπλόν, οσοδρόν, χωρὶς περριτῆς γανι-τούρες. Ἐνα ὁσπρό νιασεδάκι, ἀπὸ «πικε-ἀρ» καὶ νὰ περὶ δόση μίαν ἐρῶν καὶ νὰ ὀβερὶ τὸ πρόσωπον σας νεανικώτερον.

Πῶς νὰ περιποιηθῇ τῆς γούνης σας

Γιὰ νὰ φρεσκάρετα μίαν γούνα ἀπὸ κακαστρί, παίρνετε ἀπὸ τὸ φαρμακεῖον ὀ-λίγην διάλυση δελόνης, τὴν ἐβάτε εἰς ἕνα πλατᾶκι, ἐρῶχετε με αὐτὴν ἕνα ὀκα-θᾶκι και περνατε τὴν γούνα πρὸς ὅλας τὰς διεκθύνσεις, παραλλήλως πρὸς τὸ τρίχωμα και ἀντιθέτως, ἀλλὰζοντας τὸ θαλασά ἐφ' ὅσον λερώναται.

Ὅταν δὲν θάλην περὶ ἀκαθάρσια, πούδραρετα τὴν γούνα με σκόνην ἀπὸ «τσουένι» και τὴν ἀπίνετε ἐπὶ μερικὰς ὥρας. Ἐπειτα τὴν δουρτοῖτε. Σπανο-ποκτῆ εἰσι δὴν τὴν ἀρχὴν τῆς στιλ-πνοτήτα.

Ἡ ἴδια μέθοδος ἐφαρμόζεται διὰ τὸ λούτρ και τῆς γούνης ἀπὸ ἀρνί. Διὰ τῆς ἐρμίνης, τῆς ἀσπρῆς ἀλεποῦδης και ἐν ἑνέις τῆς ἀνοικτοχρόμας γούνης, τρίβε-τε με τὸ δαυδάκι κατὰ τὴν κατεύθυνσιν μόνον τοῦ τριχώματος.

ΜΙΚΡΑ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ
ΛΑΟΙ ΤΗΣ ΓΗΣ

ΜΑΛΑΙΟΙ

Χρώματος σκεδόν ερυθρού, με προσωπίον πλατύ και μαύρις, τοποθετημένα, στήμα μεγάλον και χονδρά, χείλη, οι Μαλαιοί, ίκνυ τών όποιων ευρίσκοντες εις άλλην σκεδόν την "Ανατολήν. Είσε οι Ιθαγενείς κάτοικοι τών νήσων "Ιάσα, Σουμάτρα και Βόρνεο, και μέρους της Μαλαιικής Χερσονήσου.

Αι γυναίκες φορούν τα τοπικά έθνηκα ένδύματα με χάριν, λεπτότητα και ευγένειαν, που έκπληττον και τόν πλέον δύσκολον και με έκλεκτα γούστα ξένων ταξιδιωτών. Φορούν άλλε μίαν μεγάλην μακράν φούσταν, που όμοιας με βράδυον φόρεμα κορού, το όποιον άνασκηκόντες με άριστοκρατικήν χάριν, διά να μη σούρατε εις τό έδαφος.

Επ'αυτήν από τήν φούσταν φορούν ένα κοράκι από δαντέλλες τών Φιλιππίνων, που είνε περιλήψεις διά τήν λεπτότητα των και τήν καλλιτεχνικήν των έκτέλεσιν.

Ντυμένες κατά τόν τρόπον αυτόν, αι γυναίκες της Μαλαιίας, όμοιας με πεταλούδες και νομίζει κανείς ότι πρόκειται να άνοιξουν διά χέρια τους και να πετάξουν.

Και οι άνδρες όμως δεν ύστερούν εις κομψότητα, και είνε πολύ προσεκτικοί εις τήν ένδυμασίαν των. Πουθενά άλλου δεν συναντά κανείς ανθρώπους με ένδύματα τόσο καθαρά και τόσο λευκά.

ΙΑΠΩΝΕΣ

Με πρόσωπον πλατύ, μέτρη κανονικήν και με μάτια όλιγοτερον κάθετα τών Κινέζων, οι "Ιάπωνες, άνήκουν και αυτοί εις τήν Μογγολικήν φυλήν.

Τό άνδραστήμ των είνε από τό μικρότερον, θνήσκον τώ μέσον όρν 1,50. Παρά τό μικρόν των όμως άνδραστήμ, οι "Ιάπωνες είνε από τας ισχυροτέρας φυλάς από άσπίφους σωματικής άντοχής και ρώμης.

Μέσα εις τας πόλεις, πλησίον τερασίων μεγάρων, υπάρχουν ακόμη ζύλινα και χάρτινα όππια, κολλοσιαία βιομηχανικά έπιχειρήσεις και άσχηματα κινέζικα μαγαζάκια, αυτόκινητα και περιήματα καροτάκια της χειρός "πουζ-πουζ". Συμβώσις δύο πολιτισμών υπεράνω τών όποιων ύφάνεται μία μεγάλη έθνική τέχνη ή πλέον άξιοπαράτητος και περί της όποιας θα όμιλησμεν ιδιαίτερας.

ΚΙΝΕΖΟΙ

Οι Κινέζοι, οι όποιοι μας έγγιναν άρκετά γνωστοί κατά τήν τελευταίον καιρόν από τό διάφορα γεγονότα της Χώρας των, ένδυνονται όλοι από πολλών αιώνων κατά τόν αυτόν τρόπον, εις όποιονδήποτε κοινωνικήν τάξιν κι άν άνήκουν. "Η κοινωνική τάξις και ή σημασία τών διαφορών προσώπων φαίνεται μόνον από τόν πλούτον και τήν άξίαν του υφάσματος που χρησιμοποιούν εις τήν ένδυμασίαν των, καθώς και από τό κάλυμμα της κεφαλής.

Οι λόγιοι Μανδάρινοι, διά να δείξουν ότι δεν κατεγίνοντο με χειρωνακτικές εργασίας άφηναν μέχρι τών τελευταίων έτών άκοπα τό νύχτι τών χειρών των. Διά να τό προστατούν τα έκάλυπτα με θήκες από καλάμια μπαπού, και τό έπεδεικνυον μόνον κατά τας έπισημους ημέρας και τας τελετάς.

Πολλά καλά, άλλ' όμως και πολλά κακά έχουν λεχθή διά τόν Κινέζικον λαόν. "Λαός ευγενής, με θυσίσιμον πολιτισμόν, μεγάλη άνάπτυξιν προς τας καλές τέχνας, λαός εργατικός κλπ. "Αλλ' όμως ίδου και μερικά άλλα λεχθέντα.

"Διαθώρα, κανέναν ιδεώδη σκόπον, φειδική, ζύλο, τυραννία, όπιον κλπ." "Υπάρχει δε άλήθεια και εις τούς δύο πίνακες.

Οι Κινέζοι ήσαν ήδη 40 αιώνας π. Χ.

ΤΑ ΞΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

ΣΤΙΣ ΠΕΝΤΕ ΑΚΡΙΒΩΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ ΑΜΙΝΑ ΑΝΔΡΕΟΛΑ

— Αύριο λοιπόν, αγαπημένη μου, στις πέντε, θα πάμε στην άκροναιλία, θα περιπατήσουμε στην όχθη, μόνοι, μόνοι, μόνοι. Τι εύτυχία!

—Ναί, άνάτη μου, στις πέντε. "Αντίο. "Αντίο. ... "Εκείνος σήκνει ακόμη τό χέρι της, σαν να μη θέλη να φύγει και ύστερα τό άρνιει και άπομακρύνεται γρήγορα. Μάλις στρίβει τήν γυνία του όρόμου, βλέπει από τήν τσέπη του ένα δαχτυλίδι, τό περνά στο δαχτύλο του' είναι ή βέρα του. ... "Εχει μία γυναίκα κι ένα άγοράκι, μά τότε-τότε του συμβαίνει να ζευμαχίζεται με καμιά άμορφη γυναίκα. ... Της ημέρας εκείνης γυρνά όπτι του νευρικός, μάλωνει τό παιδί του με τό παραμικρό κι όλα τόν στενοχωρούν.

Παροδικά καπρίτσια. Μά τήν φορά αυτή δεν είναι ένα καπρίτσιο, όχι, είναι ένα αίσθημα πιά βαθύ, που τόν έχει κυριεύσει ολοκληρό και τόν κάνει να νοιώθει μία γλυκεία μελαγχολία, που είναι ή άρχή του ληθινού έρωτος.

Γυρίζει στο όπτι του άπορημένος, κάθεται στο τραπέζι και άναίγει εύθες τήν έφημερίδα, γιά να μην είναι ύποχρεωμένος ν' άκούη τήν γυναίκα του και τόν γυίο του και να μορφή έτοι να σφιγώνει ολοκληρή τήν σκέψιν του στην άλλη.

"Επί τέλους κατωρθώσε να τήν πείσει να περάσει μαζί του ένα ολοκληρό άπογευμα έξω από τήν πόλιν. Στην άρχή εκείνη δεν ήθελε. Είμαι τόσο νέα, τόσο άδιά και ούτε φαντάζεται καν πώς αυτή είναι παντρεμένη. Με μεγάλη έπιμονή τήν έπεισε: εκείνη θα βρή μία πρόφασι γιά τούς δικούς της, γιά να έχη τρεις ώρες έλεύθερες.

Αύριον, στις πέντε, εκεί, άπέναντι στην γαλάζια θάλασσα! ...

—Στις πέντε ακριβώς είναι ή συναυλία. Λοιπόν θα πρέπει να φύγουμε από εδώ στις τεσσάραιμις, δεν είναι έτσι; τόν ρωτά ή γυναίκα του, κοιτάζοντας τόν.

—Πώς, ... τί είπες; τήν ρωτά εκείνος άπορημένος.

—Μά ξεχάσες πως αύριο στις πέντε είναι ή συναυλία του "Θδέιου και ό Πίπο θα παίξιν πιάνο, μπροστά τόν κοινόν. "Αλήθεια, δεν θα ταράχθηκες μπροστά σε τόσο κόσμο, μικρούλι μου;

—Εγώ δεν θα κοιτάζω τόν κόσμο, ... άπαντά με σοβαρότητα ό Πίπο, θα κοιτάζω τόν μπαμπά, θα καθήσκει έμπρός-έμπρός, στην πρώτη γραμμή, γιά να μπορώ να σε βλέπω άμέσως, δεν είναι έτσι;

—Στις πέντε ακριβώς, τήν διακόπτει ή γυναίκα του, θ' άρχισή. ... Λοιπόν, γιά να βρούμε θέσι στην πρώτη σειρά, πρέπει να φύγουμε τουλάχιστον στις τεσσεριςμις.

—Μά εγώ. ... —Καί, αν παίζω ώρασι, μπαμπά, θα με πιάς ύστερα στο ζαχαροπλαστείο και θα μου πόρως παγωτό με κρέμα και σοκολάτα, ε;

—Μά εγώ. ... δυστυχώς. ... αύριο στις πέντε ακριβώς, ... ό διευθυντής θα κάνει έπιθεώρηση. ... είναι άδύνατον, λέγει εκείνος βασιτικά, μισσημένη, θυμωμένα σκεδόν.

"Η γυναίκα του μένει σιωπηλή. Ξέρει και καταλαβαίνει πολύ περισσότερα πράγματα από όσα φαντάζεται αυτής, μά κρατεί μουσικό τόν πόντο της και άποφασίζει ολοκληρό, στο παιδί της, γιά να ξεχνά λίγο αυτή τήν βαθεία πλήρη, που άνοίγει ό άνδρας τήν στην φτωχή novem-κάρα της. ...

—Λοιπόν, αύριον, δεν μπορείς νάρθης; τόν ρωτά και ή φωνή της τρέμει έλαφρά.

—Δεν θάρη ό μπαμπάς; φωνάζει άπορώνας ό μικρός και σπώνεται σοδαρός από τό καθίσμά του. Τότε κι' εγώ, συνεχίζει άποφασιστικά, δεν παίζω αύριο.

"Η μαμά του τόν καίθευι και ή προσπαθεί να τόν καθουκάσει. "Εκείνος έπιμένει.

—Εγώ δεν παίζω αύριο. Δεν είναι μία από τις συνθηόμενες παιδικές ιδιοτροπίες, είναι μία άποφασιστική.

τόσον πολιτισμένοι, ώστε να έχουν γραπτήν ιστορίαν ή τουλάχιστον να κατακυρούν παραδόσεις σχετιζόμενες με γεγονότα λαθόντα χάραν πρό 10 και πλέον χιλιάδων έτών.

"Εκ τών περιήμων βιομηχανιών της Κίνας, άξίζει να μνημονεύθουν ιδιαίτερας τρεις: ή βιομηχανία της μετάξης, ή βιομηχανία της πορσελάνης και τών σκαλιστών επίπλων, περί αυτών τών διαφόρων τεχνών καθώς και περί της ζωγραφικής, γλυπτικής και άρχιτεκτονικής τών Κινέζων και "Ιαπώνων, θα όμιλησμεν εις ιδιαίτερον στήλην του προσεχούς φύλλου μας.

Α. ΔΕΠ.

σοδαρή και άμετάκλητη ενός άνδρός, που φαίνεται σαν να λέγει: Γιατί ενώ πρέπει να κάνω τό καθήκον μου ως παιδί, αφού έου δεν κάνεις τό δικό σου ως πατέρας; "Εκείνος διαισθάνεται άόριστα τήν αιωπηλή διαμαρτυρία του παιδιού του και άρχίζει να τσαυλίζει.

—Τι ώρα τελειώνει ή συναυλία; θα διαρκέσει πολύ.

Στό τέλος άποφασίζει: θ' άφήρη τήν

"έλλην" να τόν περιμένη λίγο. Οι γυναίκες είναι έτσι. ... Άφίνουν πάντα να τις περιμένουν, μά, όταν είναι έρωτευμένες, περιμένουν κι αυτές και καμιά φορά άναπούν ακόμη περισσότερο τόν άνδρα, που τις άρνει να περιμένουν.

Στις πέντε εκείνος βρίσκεται εκεί, στην πρώτη σειρά, περιμένοντας να εμφανισθ ό γυιός του.

Τόν βλέπει, τέλος, να παρουσιάζεται, κατακλιμένος μέσα στο μαύρο κοστούμι

ΑΜΙΝΑ ΑΝΔΡΕΟΛΑ

Προτάσεις σε μιά... πρώην γυναίκα!

"Ο κ. Μάρκ Ουέστον ήτο εις τας άρχας ακόμη του 19'6. ... δεσποινίς Ουέστον, γνωστή πρωταθ'ήτρια. "Υστερα 3-μης από τήν έγχείρησιν που ήέσθη ή πρωταθλήτρια, μετεμorfώθη εις κύριον, αφού έζησεν 29 χρόνια ως γυναίκα. "Υστερα από ένα μήνα, ως κύριος Μάρκ Ουέστον, πλέον, ένυμφεύετο τήν μίς "Αλμέρις Μπρέϊ, που ως κορίτσι είχε παιδικήν της φίλην. Τό ζεύγος ζή τώρ ευτυχισμένον εις "Ορέστον παρα τό Πλύμουθ. "Η δεσποινίς Ουέστον ήτο μασέρ "τώρ ως άνδρας συνζ'ζει τό ίδιο επάγγελμα. Είναι μασέρ και κερδίζει άρκετά. Διάφοροι ίμπερσοάριοι κάμνουν εις τήν πρώην γ'αϊκα προτάσεις δια μίαν περιόδειαν εις άλλ' τόν Κόσμον, όπου θα εμφανίζεται από σκηνής θεατρών και θα επαγγέλλεται και τόν μασέρ. Από τό Χόλυγουντ επίσης γνιναν προτάσεις εις τήν πρω-αθλήτριαν που έγινεν άνδρας, και προσφέρονται εις τόν ήδη κύριον Μάρκ Ουέστον διακόσιαι λίραι τόν μήνα, αν δεχθί να παίξη εις τόν κινηματογράφον.

Ραδιοφωνόπληκτος

—Επίτηδες ποτέ ίσχυαλιγάν; —"Όχι. Τό ραδιόφωνό μου δεν παίρνει παρά ξένους σταθμούς.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Έναντίον του ιλιγγίου

Είναι πολλοί εκείνοι που παθαίνουν συχνά από ιλιγγιον και παρ' όλα τα μέσα που μετεχειρίσθησαν δεν κατωρθώσαν να θεραπευθούν από τήν ένόχλησιν αυτήν.

"Ο ιλιγγιος προέρχεται από πολλές και διαφόρους αιτίας. "Η συχνότερα είναι τραύμα του ώτος. "Επίσης και όταν έλθη ένα ξένο σώμα εις τόν άκουστικόν πόρον ό ιλιγγιος δεν σταματά παρά όταν τό ξένο σώμα αφαιρεθί, έστω και διά χειρουργική επέμβασιν.

"Ο ιλιγγιος ό προερχόμενος από νευρασθένειαν είναι συχνότερος. "Η θεραπεία άπαιτεί τώνισιν του οργανισμού, άναπαυσιν, θερμό ποδόλουτρα με συναισθηματικήν, γαλακτοτροφία με διαλειμματα άφθόνου και καλής τροφής.

"Ο ιλιγγιος που προέρχεται από χρόνια νοσήματα, όπως ό διαβήτης, άπαιτεί θεραπείαν ανάλογον προς τήν θεραπεύσιν της άσθενείας που τόν έπρόκალεσε.

"Ο ιλιγγιος ό προερχόμενος από βλάβην του κεντρικού νευρικού συστήματος, συνδυαζόμενος από βόθμω των ότων και με αύξουσαν κουφότητα, άπαιτεί άναπαυσιν, γαλακτοτροφία, μικράς δόσεις κινίνη και άλλων καταπραυντικών φαρμάκων, ύπακτιών, διουρητικών και εφιδρωτικών.

Τέλος, κατά του ιλιγγίου του προερχόμενου από τήν ναυσίαν, λαμβάνονται άι κάτωθι προφυλάξεις: άκινήτετε τόν στομάχον με μίαν φαρδία ζώνην, κυττάξετε πολύ μακράν ή κλείνετε τό μάτι διά να μη σκηνιατίζετε τήν έντύπωσιν της μετακινήσεως των άντικειμένων. "Επίσης, να πάρετε μερικά μικράς δόσεις άτροπίνης πρό της άναχωρήσεως του άποηολίου, του όποιου πρόκειται να έπιθιδασθήτε, κατά τήν διάρκειαν του ταξιδιού μικράς δόσεις ενός σιουδηπότε καταπραυντικού φαρμάκου, εις τρόπον ώστε να εύρίσκεσθε διαρκώς υπό τήν έπίδρασίν του.

—"Αν δεν ήμουν εγώ, σκέπτεται εκείνος και κλιμαιάς, αναλογιζόμενος τις συνέπειες, θαντάχεται τήν ταπεινισμένην του Πίπο, αν δεν κατωρθώνε να συνεχίση, και τις ειρωνίες των άκροατών και τόν πόντο της γυναίκας του, που θα ήταν μόνη, στην έπείραντι αυτή άδύνατα, με τό μάτια πλημμελώς άνα στα δάκρυα. ...

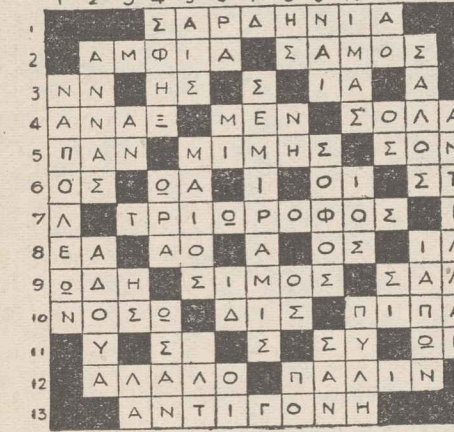
Αισθάνεται τόν έσπιν του προστάτη τών δύο αυτών πλασμάτων, αισθάνεται ότι δεν μπορεί να τό εγκαταλείψη, ότι έχουν τόσο πολύ τήν ανάγκη του και ότι εκείνος πρέπει να τό άκολουθή, να τό προστατεύη, να τό άναπα πάντα.

Όλη ή αίθουσα ζεσπά σε ένδυσιαύδη χειροκροτήματα. Τό χέρι της γυναίκας του τρέμει μέσα στο δικό του. ό μικρός είνε ένα παιδί του θαύματος, θα προσέδειξη, θα γίνη μεγάλος, θα γίνη ένδοξος. Είναι βέβαιον γι' αυτό. Οι τρεις καρδιές τους, που ήταν πριν ήνωμένες στην πύον, είναι τώρα ήνωμένες στην εύτη χία.

"Εκείνος δεν άφνει τό δαχτύλο της γυναίκας του στέκεται δίπλα της, σε μία στήριξη προστασίας και άνάπτυς.

Τό ρολόι χτυπά πέντε ακριβώς. Τό τραϊνο, που ήρε στον μικρό παρακαταστάσι, χωρίς να κατεβάρη κανέναν έπιβάτην, ξεκινά άνα-άνα, σαν να μη θέλη να φύγη. ... "Υστερα προχωρεί ολοένα γρηγορώτερα. "Ενα κορίτσι, καθισμένο στην άκροναιλία, τό παρακολουθεί καθώς έξαφανίζεται αιγά-αιγά, και χάνεται στο βάθος του ορίζοντος. "Υστερα κρυβεί τό κεφάλι μέσα στο χέρι της και κλαίει με λυγμούς γιά τό σάμσιμο της πρώτης παρθενικής της άνάπης. ...

Σταυρωταί λέξεις

"Η λύσις του ύπ' άρ. 16 προδήλματος.

Εορτάσιμον

—Καλημέρα σας. Χρόνια πολλά! ... —Ευχριστώ. Παρομοίως.

Κατά της δυσπεψίας

"Έχετε άνωμαλίας εις τήν πέψιν και θέλετε ένα φάρμακον κατά της δυσπεψίας; "Ορίστε ένα πολύ εύκολον και άποτελεσματικόν: Γεμίσετε μίαν μπουκάλαν μικρήν όκας με καλό άρεσίνυμπο κρασί, εις τό όποιον προσθέσετε άλλον χαμομήλι και είκοσι τετρανυβία ζάχαριν. Τό άφινετε ένα μήνα εις ένα μέρος μάλλον θροσερόν και κατόπιν τό φίλτράρετε εις τρόπον ώστε να αφαιρεθί τό χαμομήλι. "Επειτα από κάθε γεύμα παίρνετε μισό ποτηράκι και όταν τελειώση ή δόσις αυτή θα έχετε παρατηρήσει σπουδαίαν βελτίωσιν εις τό πεπτικόν σας σύστημα.

Οί παλαιοί καθρέπται

"Όταν τό μίγμα ενός καθρέπτου καταστραφή εις πολλά σμεία, ό καθρέπτης κατατά άριστος. Και όμως ή μπουρνούσα να τόν χρησιμοποιώμεως καθάρων γυαλί, αφού άφαιρέσωμεν τό μίγμα κατά τόν εξής τρόπον: κάμνομεν μίαν πυκνήν αλυσίδα από καυστικήν σόδα, άφινόμεν τό μίγμα εις έστριν με τήν αλυσίδα έπί μίαν άραν και κατόπιν τό τρίβομεν με ένα κομμάτι υφάσματος, τό όποιον έδουπλήκμεν προηγουμένως εις τό νηρικόν δού. "Επειτα από ένα καλά τρίψιμον τό μίγμα θα έξαφανισθί "αι ό καθρέπτης θα μεταβλήθί σε καθάρον κρύσταλλο ή τζάμι.

—"Αν δεν ήμουν εγώ, σκέπτεται εκείνος και κλιμαιάς, αναλογιζόμενος τις συνέπειες, θαντάχεται τήν ταπεινισμένην του Πίπο, αν δεν κατωρθώνε να συνεχίση, και τις ειρωνίες των άκροατών και τόν πόντο της γυναίκας του, που θα ήταν μόνη, στην έπείραντι αυτή άδύνατα, με τό μάτια πλημμελώς άνα στα δάκρυα. ...

Αισθάνεται τόν έσπιν του προστάτη τών δύο αυτών πλασμάτων, αισθάνεται ότι δεν μπορεί να τό εγκαταλείψη, ότι έχουν τόσο πολύ τήν ανάγκη του και ότι εκείνος πρέπει να τό άκολουθή, να τό προστατεύη, να τό άναπα πάντα.

Όλη ή αίθουσα ζεσπά σε ένδυσιαύδη χειροκροτήματα. Τό χέρι της γυναίκας του τρέμει μέσα στο δικό του. ό μικρός είνε ένα παιδί του θαύματος, θα προσέδειξη, θα γίνη μεγάλος, θα γίνη ένδοξος. Είναι βέβαιον γι' αυτό. Οι τρεις καρδιές τους, που ήταν πριν ήνωμένες στην πύον, είναι τώρα ήνωμένες στην εύτη χία.

"Εκείνος δεν άφνει τό δαχτύλο της γυναίκας του στέκεται δίπλα της, σε μία στήριξη προστασίας και άνάπτυς.

Τό ρολόι χτυπά πέντε ακριβώς. Τό τραϊνο, που ήρε στον μικρό παρακαταστάσι, χωρίς να κατεβάρη κανέναν έπιβάτην, ξεκινά άνα-άνα, σαν να μη θέλη να φύγη. ... "Υστερα προχωρεί ολοένα γρηγορώτερα. "Ενα κορίτσι, καθισμένο στην άκροναιλία, τό παρακολουθεί καθώς έξαφανίζεται αιγά-αιγά, και χάνεται στο βάθος του ορίζοντος. "Υστερα κρυβεί τό κεφάλι μέσα στο χέρι της και κλαίει με λυγμούς γιά τό σάμσιμο της πρώτης παρθενικής της άνάπης. ...

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Τό μικρόν όνομα μεγάλου Γάλλου συγγραφέως.
2. "Η δυσάρεστη πλευρά του ταξειδιού.
3. "Ασιατικός τίτλος ευγενείας.
4. Σύνδεσμος.
5. Τίτλος νεοελληνικού διηγήματος που άφηκε έποχήν.
6. Γαλλική πόλις.
7. Είνε νόστιμος όταν τόν μαγειρεύουν καλά.
8. "Απαστράπτι.
9. "Ο γάιδαρος τά έχει μεγάλα.
10. Θά σάς τό λέγαμε εάν σάς συναντήσωμε.
11. Συγγραφέας τιμηθείς διά τό βραβείον Νόμπελ.
12. Με ένα Κ σημαίνει πρόσκλησιν.
13. Γλυκατόνιστον ρωσικόν όνομα.
14. Το μβαίνει όταν κυκλοπλάττει.
15. Σύνδεσμος.
16. Σκεδός μαγειρικός.
17. Χαρακτηρίζει τούς χυδαίους ανθρώπους.
18. Πλησί.
19. Περιγράφει από τις γυναίκες.
20. Επιδόσημα.
21. Κατάρτι.
22. Δέν φωνάζει όπως πρέπει.
23. ... τας χείρας μου.
24. Χάρις εις αυτόν έσώθη κάποτε ή άνθρωπάτης.
25. "Ανταμυσία εις τόν πληθυντικόν.
26. Δύο γράμματα από τήν λέξιν "ενοφώτιστος".
27. Σκεδός μαγειρικός.
28. Χαρακτηρίζει τούς χυδαίους ανθρώπους.
29. Πλησί.
30. Περιγράφει από τις γυναίκες.
31. Επιδόσημα.
32. Κατάρτι.
33. Δέν φωνάζει όπως πρέπει.
34. ... τας χείρας μου.
35. Χάρις εις αυτόν έσώθη κάποτε ή άνθρωπάτης.
36. "Ανταμυσία εις τόν πληθυντικόν.
37. Δύο γράμματα από τήν λέξιν "ενοφώτιστος".
38. Σκεδός μαγειρικός.
39. Χαρακτηρίζει τούς χυδαίους ανθρώπους.
40. Πλησί.
41. Περιγράφει από τις γυναίκες.
42. Επιδόσημα.
43. Κατάρτι.
44. Δέν φωνάζει όπως πρέπει.
45. ... τας χείρας μου.
46. Χάρις εις αυτόν έσώθη κάποτε ή άνθρωπάτης.
47. "Ανταμυσία εις τόν πληθυντικόν.
48. Δύο γράμματα από τήν λέξιν "ενοφώτιστος".
49. Σκεδός μαγειρικός.
50. Χαρακτηρίζει τούς χυδαίους ανθρώπους.
51. Πλησί.
52. Περιγράφει από τις γυναίκες.
53. Επιδόσημα.
54. Κατάρτι.
55. Δέν φωνάζει όπως πρέπει.
56. ... τας χείρας μου.
57. Χάρις εις αυτόν έσώθη κάποτε ή άνθρωπάτης.
58. "Ανταμυσία εις τόν πληθυντικόν.
59. Δύο γράμματα από τήν λέξιν "ενοφώτιστος".
60. Σκεδός μαγειρικός.
61. Χαρακτηρίζει τούς χυδαίους ανθρώπους.
62. Πλησί.
63. Περιγράφει από τις γυναίκες.
64. Επιδόσημα.
65. Κατάρτι.
66. Δέν φωνάζει όπως πρέπει.
67. ... τας χείρας μου.
68. Χάρις εις αυτόν έσώθη κάποτε ή άνθρωπάτης.
69. "Ανταμυσία εις τόν πληθυντικόν.
70. Δύο γράμματα από τήν λέξιν "ενοφώτιστος".
71. Σκεδός μαγειρικός.
72. Χαρακτηρίζει τούς χυδαίους ανθρώπους.
73. Πλησί.
74. Περιγράφει από τις γυναίκες.
75. Επιδόσημα.
76. Κατάρτι.
77. Δέν φωνάζει όπως πρέπει.
78. ... τας χείρας μου.
79. Χάρις εις αυτόν έσώθη κάποτε ή άνθρωπάτης.
80. "Ανταμυσία εις τόν πληθυντικόν.
81. Δύο γράμματα από τήν λέξιν "ενοφώτιστος".
82. Σκεδός μαγειρικός.
83. Χαρακτηρίζει τούς χυδαίους ανθρώπους.
84. Πλησί.
85. Περιγράφει από τις γυναίκες.
86. Επιδόσημα.
87. Κατάρτι.
88. Δέν φωνάζει όπως πρέπει.
89. ... τας χείρας μου.
90. Χάρις εις αυτόν έσώθη κάποτε ή άνθρωπάτης.
91. "Ανταμυσία εις τόν πληθυντικόν.
92. Δύο γράμματα από τήν λέξιν "ενοφώτιστος".
93. Σκεδός μαγειρικός.
94. Χαρακτηρίζει τούς χυδαίους ανθρώπους.
95. Πλησί.
96. Περιγράφει από τις γυναίκες.
97. Επιδόσημα.
98. Κατάρτι.
99. Δέν φωνάζει όπως πρέπει.
100. ... τας χείρας μου.
101. Χάρις εις αυτόν έσώθη κάποτε ή άνθρωπάτης.
102. "Ανταμυσία εις τόν πληθυντικόν.
103. Δύο γράμματα από τήν λέξιν "ενοφώτιστος".
104. Σκεδός μαγειρικός.
105. Χαρακτηρίζει τούς χυδαίους ανθρώπους.
106. Πλησί.
107. Περιγράφει από τις γυναίκες.
108. Επιδόσημα.
109. Κατάρτι.
110. Δέν φωνάζει όπως πρέπει.
111. ... τας χείρας μου.
112. Χάρις εις αυτόν έσώθη κάποτε ή άνθρωπάτης.
113. "Ανταμυσία εις τόν πληθυντικόν.
114. Δύο γράμματα από τήν λέξιν "ενοφώτιστος".
115. Σκεδός μαγειρικός.
116. Χαρακτηρίζει τούς χυδαίους ανθρώπους.
117. Πλησί.
118. Περιγράφει από τις γυναίκες.
119. Επιδόσημα.
120. Κατάρτι.
121. Δέν φωνάζει όπως πρέπει.
122. ... τας χείρας μου.
123. Χάρις εις αυτόν έσώθη κάποτε ή άνθρωπάτης.
124. "Ανταμυσία εις τόν πληθυντικόν.
125. Δύο γράμματα από τήν λέξιν "ενοφώτιστος".
126. Σκεδός μαγειρικός.
127. Χαρακτηρίζει τούς χυδαίους ανθρώπους.
128. Πλησί.
129. Περιγράφει από τις γυναίκες.
130. Επιδόσημα.
131. Κατάρτι.
132. Δέν φωνάζει όπως πρέπει.
133. ... τας χείρας μου.
134. Χάρις εις αυτόν έσώθη κάποτε ή άνθρωπάτης.
135. "Ανταμυσία εις τόν πληθυντικόν.
136. Δύο γράμματα από τήν λέξιν "ενοφώτιστος".
137. Σκεδός μαγειρικός.
138. Χαρακτηρίζει τούς χυδαίους ανθρώπους.
139. Πλησί.
140. Περιγράφει από τις γυναίκες.
141. Επιδόσημα.
142. Κατάρτι.
143. Δέν φωνάζει όπως πρέπει.
144. ... τας χείρας μου.
145. Χάρις εις αυτόν έσώθη κάποτε ή άνθρωπάτης.
146. "Ανταμυσία εις τόν πληθυντικόν.
147. Δύο γράμματα από τήν λέξιν "ενοφώτιστος".
148. Σκεδός μαγειρικός.
149. Χαρακτηρίζει τούς χυδαίους ανθρώπους.
150. Πλησί.
151. Περιγράφει από τις γυναίκες.
152. Επιδόσημα.
153. Κατάρτι.
154. Δέν φωνάζει όπως πρέπει.
155. ... τας χείρας μου.
156. Χάρις εις αυτόν έσώθη κάποτε ή άνθρωπάτης.
157. "Ανταμυσία εις τόν πληθυντικόν.
158. Δύο γράμματα από τήν λέξιν "ενοφώτιστος".
159. Σκεδός μαγειρικός.
160. Χαρακτηρίζει τούς χυδαίους ανθρώπους.
161. Πλησί.
162. Περιγράφει από τις γυναίκες.
163. Επιδόσημα.
164. Κατάρτι.
165. Δέν φωνάζει όπως πρέπει.
166. ... τας χείρας μου.
167. Χάρις εις αυτόν έσώθη κάποτε ή άνθρωπάτης.
168. "Ανταμυσία εις τόν πληθυντικόν.
169. Δύο γράμματα από τήν